

1990 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 31-3-1990 ஆம் நாள் அன்று டில்லியில் நடக்க இருக்கின்ற பழங்குடியினர் மற்றும் ஆதிதிராவிடர் தேசிய மாநாட்டில் தான் கலந்துகொள்ள வேண்டி இருப்பதாக மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து உள்ளார். அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 31-3-1990 அன்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய “பழங்குடியினர், ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன்” பற்றிய மானியக் கோரிக்கை 29-3-1990 ஆம் நாள் அன்றும், 29-3-1990 ஆம் நாள் அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய கீழ்க்கண்ட மானியக் கோரிக்கைகள் 31-3-1990 ஆம் நாள் அன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

31-3-1990 ஆம் நாள் அன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவை; “சின்கோனா, காட்டுவளத் துறை, செய்தி-சுற்றுலாத் துறை, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.”

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1990-91 - பொது விவாதம்—(தொடர்க்கி).

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

10-20 மணி

நாம் சுதந்திரம் பெற்று வெகு நாட்களாகி விட்டது. 43 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சி எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் அனுமானிக்க வேண்டும். வளர்ச்சியே இல்லை. எந்தத் துறையிலேயும் நாம் வளர்ச்சி அடையவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்களுடைய தேவையை

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

எடுத்துக் காட்டும்பொழுது, கிட்டத்தட்ட மறுபடியும் இந்த 43 வருடங்களுக்கு பட்ஜெட் போட்டால்தான் சரியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் நோட்டு அடிக்க வேண்டும். அது கூடப் பற்றாது என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவிலே நம்முடைய நாடு வளர்ச்சி குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அது இனிமேல் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு வழிவகை என்ன?

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

இப்பொழுது போட்டிருக்கிறீர்களே திட்டம், கலைஞர் அவர்களுடைய திட்டமானது, வருவாய் 43,000 கோடி ரூபாயும், செலவு 48,000 கோடி ரூபாயும் இருக்கிறது. ஆனால் 1967 ஆம் ஆண்டிலே, காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டு முதலிலே விட்டுப் போகின்றபொழுது 156 கோடி ரூபாய் மொத்த வரவு - செலவுத் திட்டமே இருந்தது. இப்பொழுது வரவு - செலவுத் திட்டத்தினுடைய வளர்ச்சி, வரவோ, செலவோ இரண்டுமே இவ்வளவு கோடிக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த 22, 23 வருட காலத்திலே ஜனங்களிடமிருந்து வாங்கும் வரிப் பணம், அதைச் செலவழிக்கக் கூடிய சக்தி, இது இரண்டும் எவ்வளவு தூரம் வேகமாக ஏறியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்பொழுது அதனுடைய பலன் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். பண வருமானமும் நிறைய வந்திருக்கிறது. பணம் சம்பாதிப்பதும் கஷ்டம், அதைப் பாதுகாப்பதும் கஷ்டம், அதைச் செலவழிப்பதும் கஷ்டம். பணம் சம்பாதிப்பது என்பது சாமானியம் அல்ல. மக்களிடம் வரி போட்டோம் என்றால், சாமானியமாக, சாதாரணமாக அதை விட்டு விடுவதில்லை. அதுவும் எங்களைப் போன்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதையும் விடுவதில்லை. மேடை போட்டு வரி போட்டிருக்கிறார்கள், வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போய்க் கொண்டே இருப்போம். வரி போட்டார்கள், வரி போட்டார்கள் என்று. அடுத்து, அதைப் பாதுகாத்து செலவழிக்கும் பொழுது, அதற்குச் செலவழிக்கவில்லை. இதற்குச் செலவழிக்கவில்லை என்று அதுவும் குற்றம்தான். இது இரண்டிலும் அகப் பட்டுக் கொண்டு முழிக்கின்றபொழுது, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரியான முறையிலே தயாரிக்கின்றபொழுது கஷ்டப்பட்டுத்தான் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகமே இருக்காது. ஒரு கோடியா, இரண்டு கோடியா? 48,000 கோடிக்கு வருவாய் 43,000 கோடி ரூபாய். பற்றாக்குறை வேறே அதிலே இருக்கிறது. பற்றாக்குறை ஏற்படத்தானே செய்யும்? பற்றாக்குறை ஏற்படாமல் என்ன செய்யும்? செலவு வேசமாக டோகிறது. ஜனங்களுடைய அபேட்சையைச் சரியான முறையிலே தீர்ப்பதற்குச் செலவு பண்ணும்பொழுது ஏராளமான பணம் தேவையாக இருக்கிறது.

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

கலைஞர் அவர்கள் போட்ட முதல் பட்ஜெட் அல்ல இது. ஏற்கனவே 9 வருஷங்கள் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். வெறும் அமைச்சர் அல்ல. முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள் முதலிலே விட்டுவிட்டேன். கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். இப்பொழுது நாம் வந்து உட்கார்ந்து, இரண்டாவது வரவு - செலவுத் திட்டம் இது. ஏற்கனவே எல்லாவுண் மேனிபெஸ்டோ - தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே சொல்வது போல, நான் மேடையிலே ஏறி நின்று, எனக்கு ஒட்டுப் போட்டால் நாங்கள் வானத்தை வில்லாக வளைப்போம். மணலைக் கயிறாகத் திரிப்போம். ஆகவே, எனக்கு எல்லோரும் ஒட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்போம். அப்பொழுது, இம்மாதிரி பட்ஜெட் வரப்போகிறது. இதற்குக் கிடைக்கும், இதற்குக் கிடைக்காது என்றெல்லாம் சொல்ல மாட்டோம். எல்லாவற்றையும் தீர்த்து விடுவோம், அதனால் ஒட்டுப் போடுகின்றவர்களுக்கு என்னென்ன உனக்குத் தேவை என்று தானே கேட்கிறோம். முடியுமா முடியாதா என்பது அப்புறம். அதில் தீர்க்கக் கூடியதும் உண்டு : தீர்க்க முடியாததும் உண்டு. இதற்கெல்லாம் பொறுப்பு அமைச்சரவர்கள். அதிலும் முதலமைச்சர், பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது இன்றைக்கு. இந்தக் காலத்திலே முதலமைச்சர் ஒருவர் தனியாக இருப்பார் : பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் ஒருவர் இருப்பார் : மற்ற அமைச்சர்களெல்லாம் இருப்பார்கள். சிக்கல் ஒன்றும் வராது. இருந்தாலும் எல்லாமே அவரிடத்திலே, நல்லபடியாக ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நமக்கு முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். பல பணிகளை, மக்களுக்கு என்ன என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்களோ, ஓரளவு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. போன வரவு செலவுத் திட்டத்திலே என்னென்ன சொன்னார்களோ, தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே அறிவித்தார்களோ அத்தனை திட்டங்களையும் - ஒவ்வோ, சபாநாயகர் மாறி போய் விட்டார் போல இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்காமல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆமாம், யார் உட்கார்ந்தாலும் ஒன்றுதான். அவர் சபாநாயகராக இருப்பார், இவர் துணை சபாநாயகர், அதற்கப்புறம் மாற்று சபாநாயகர் என்று இருப்பார்கள்.

பல திட்டங்களிலே, அரிசி கிடைக்கிறதோ, கிடைக்க வில்லையோ, கொண்டு வந்தார்களோ, கொண்டு வரவில்லையோ, கிட்டத்தட்ட 83 இலட்சம் ஜனங்களுக்குக் கையே வலித்துப் போய் விட்டது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு, கொடுத்துக் கொடுத்துக் கொடுத்து ஜனங்களுக்கு, இன்னும் என்னென்ன மனதிலே இருக்கிறதோ, தெரியவில்லை. நல்ல திட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை விடமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

வேட்டி, புடவை. சென்று பாருங்கள். கோவாப்பரேட்டி விலே தேங்கியிருக்கின்ற வேட்டியெல்லாம் இதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. ஏதோ சட்ட திட்டம் போட்டு, கோவாப்பரேட்டிவிலே தேங்கி இருக்கிறதெல்லாம் சரியாகச் செலவழியவில்லை என்றால், அவைகளை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இவைகளை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், இதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் கொடுக்கிறோம், அதற்கு அந்தத் திட்டத்தில் கொடுக்கிறோம், என்று சொன்னாலும், கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியிலே ஏராளமான புடவைகள், வேட்டிகள் மிஞ்சிப் போனால் அதையும் செலவழிப்பதற்கு ஒரு வழியாகி விட்டது. இலவசமாகக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டமும் ஆயிற்று. இந்தத் திட்டமும் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ சில இலட்சங்கள்தான் பாக்கியிருக்கிறது. எல்லாம் ஒரே யிட்டத்திலே செய்ய முடியாது. நம் கை தவித்துப் போகும். பணம் எங்கே இருக்கிறது? பணம் இருந்தாலும் சாமான் கிடைக்க வேண்டுமே? நம்முடைய ஸ்டேட்டிலே இருக்கிற கோவாப்பரேட்டிவ் துணிகளை எடுத்து, பக்கத்து ஸ்டேட்டுகளிலே யெல்லாம் எடுத்து, அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற ஸ்டேட்டிலே எடுத்து நம்மாலே முடியவில்லை. அவ்வளவு கார்டு, நியாயமான கார்டுகள் இருப்பதைப் பார்த்தால் இத்தனை இலட்சம், அதற்கு மேலே ஒரு பங்கு உயர்ந்து போகிறது. நான் கத்தான் கட்டுவது. அதுவும் துப்பட்டி மாதிரி இருந்தால்தான் இருப்பிலே தெரியும், இல்லையென்றால் தெரியாது. நான் கட்டுவது என்றால் அதுமாதிரிதான். 41 இலேயிருந்து அதே மாதிரிதான் மாறுவதே இல்லை. விபூதி, கதர், அதைப்போல குடுமி இந்த மூன்றிலும் நான் மாறமாட்டேன். 1943-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மூன்றும் அப்படியே இருக்கிறது.

10.25 மணி

அதைப்போல முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை நல்ல அளவிலே நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். திருமணத் தொகை என்று வருகிறபோதுதான் கஷ்டம் இருக்கிறது. நல்ல எண்ணத்தோடு பெண்கள் எல்லாம் படிக்க வேண்டும், வெறுமனே கொடுத்தால் படிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்து, ஏதோ நான்காவது பாரம் வரையில் படித்தால் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்து, அது ஓரளவிற்கு திட்டத்தில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு மேலே போகிறபோது கஷ்டமாச இருக்கிறது. எப்படி என்றால் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்குத் திருமணக் கடன் கொடுக்கிறபோது 5,000 என்று சொல்கிறார்கள், 5 ஆண்டுகள் பணியில் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். படிப்பவர்கள் ஒழுங்காகப் படித்தாலே எஸ்.எஸ்.எல்.சி., முடிக்கிறபோது 17 வயதாகி விடுகிறது. டிகிரி கோர்ஸ் போனால் வயதாகி விடுகிறது. அதற்கு மேல் டெக்னிக்கல் குவாலி டீக்கஷன் வேண்டுமென்று படித்தால் 25 வயதாகி விடுகிறது.

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

அதற்குப் பிறகு நம்முடைய சர்க்காரில் வேலைக்காக சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதி அவர்கள் திட்டப்படி சர்வீஸ் கமிஷன் மேல் ஜாதி, கீழ் ஜாதி என்றெல்லாம் பார்க்கிறபோது 30 வயதாகி விடுகிறது. 30 வயதிற்கு மேல் கல்யாணம் செய்து கொண்டு என்ன பண்ண முடியும்? அவன் கிழவியாகி விடுவான். 30 வயதானால் யாராவது கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வார்களா? எவனும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளமாட்டான், கிழவன் தான் பண்ணிக் கொள்வான். ஆகவே இந்த மாதிரி ஒரு கட்டுப்பாடு இவ்வளவு வயதாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நாம் ஏழைக்குத் தான் கொடுக்கப் போகிறோம், பணக்காரனுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை. அது மாதிரி கொடுக்கிறபோது அவனும் ஏழை தான்—பணியில் சேர்ந்தால் என்ன, சேராவிட்டால் என்ன? கல்யாணம் பண்ணும் போது ஆணும், பெண்ணும் தான் பண்ணிக் கொள்ளப் போகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் யாராக இருந்தாலும், ஏழையாக இருந்தால், இந்தத் தொகையைக் கொடுக்கிறோம் என்று கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்து இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்பொழுது நன்றாக இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இது நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. இது நிறைவேறும் போது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும் என்று எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எங்களைப் போன்ற படிக்கத் தெரியாதவர்கள், ஒரு கிளாசை மூன்று தடவை எழுதுகிறான். அதிலே டிகிரி கோர்ஸ் என்றால் ஒரு சப்ஜெக்ட்டை மூன்று, நான்கு தடவை எழுதுகிறான். டிகிரி பாஸ் பண்ணும்போது 5, 6 வருடம் ஆகி விடுகிறது. அதுபோல் பெண்களும் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள், இல்லையா? அதுமட்டுமல்ல, நம்மைப் போல மூளை கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிற பெண்களும் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வயது என்ன ஆகிவிடுகிறது என்றால் 30-க்கு மேலே போய்விட்டால் கிட்டத்தட்ட 10 வருடம்தான் இந்தக் கல்யாண சகத்தை அனுபவிக்க முடியும். அதற்குப் பிறகு தூரம் போய் விடும். அப்பறம் கிட்டவே வராதே என்று சொல்லி விடுவார்கள். எனவே, அந்த அளவிற்குப் போகிறபோது, இந்தத் திருமணத் திட்டம் இருக்கிறதே - சிரிக்கக் கூடாது—நான் நியாயத்தைச் சொல்கிறேன். ஏதாவது தவறாக இருந்தால் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) வயதானவன் சொல்லக் கூடாதா? நீங்கள் எல்லா வற்றையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நான் எல்லாம் அனுபவித்து முடித்தவன். நீங்கள் அனுபவிக்கப் போகிறவர்கள். எனக்கு வயது 75. இப்போது 74 முடியப் போகிறது. போன வருடம் கலைஞர் கிட்டே 74 வயது என்று சொன்னேன். இப்போது 75 ஆரம்பிக்கப் போகிறது. ஆகவே எல்லா வற்றிற்கும் பிராக்கீஸ், எக்ஸ்பிரியன்ஸ் வேண்டும் இல்லையா? (சிரிப்பு)

[1990 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவரங்களை எல்லாம் அவையில் சொல்லக்கூடாது. அவையில் சொல்லக்கூடாத விவரங்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : நெருப்பிலே வெறுப் பில்லை, வயதாகி விடும் என்று தான் சொல்கிறேன். வயதானதைச் சொல்லக் கூடாதா? தவறாக எதையும் சொல்லியிருந்தால் தவறை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். யாரையாவது குறிப்பிட்டு இவர்களுக்கு இந்த வயதாகி விட்டது, அவர்களால் அனுபவிக்க முடியாது என்று சொல்லியிருந்தால் நான் வெறுப்பிற்குள்ளா வேன். நான் மொத்தமாக ஜனங்களுக்கு இருக்கிற குறை பாட்டைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து கருவுற்ற பெண்களுக்கு உதவி—ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு உதவி, அதுவும் ரொம்பவும் நல்ல திட்டம். விபத்தில் உயிர் இழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவி—அதுவும் நல்ல திட்டம். இப்படி எல்லாத் திட்டங்களும் நல்ல திட்டங்கள். சத்துணவுத் திட்டம், நல்ல திட்டம் தான்.

எங்கள் ஜில்லாவில் ரொம்ப நாட்களாக கிட்டதட்ட 50 வருடத்திற்கு மேலாக ஒரு குறை நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான செயற்கை வைரத் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைதான் அது. அது சாமானியமான காரியம் அல்ல. 37 வயதிலிருந்து அதுபற்றி எனக்குத் தெரியும். ஏனென்று கேட்டால் எனக்கு ஆரம்பமே அது தான். அந்த செயற்கை வைரத் தொழிலாளர்கள் 50 வருடகாலமாக எத்தனையோ முறையீடுகளை எத்தனையோ சர்க்கார்களுக்குக் கொடுத்து, இவர் முன்னாலே இருந்த சர்க்காருக்கும் கொடுத்துள்ளார்கள். அப்போது மறந்து விட்டார். இப்போது தான் நினைவு வந்திருக்கிறது. இவரும் அந்தக்காலத்தில் எவ்வளவோ முறையீடுகள் வந்தும் அப்போது நிறைவேற்றவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இப்போது அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில்—ஒராயிரம், இரண்டாயிரம் இல்லை, பல் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை அது. திருச்சிராப்பள்ளியில் மட்டுமல்ல, கொடுமுடி, ஈரோடு, பெரியார் மாவட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறார்கள். செயற்கை வைரம் என்று அதற்குப் பெயர். இப்போது எல்லாம் செயற்கையாகி விட்டது. இயற்கையே ஒன்றும் கிடையாது. பஷ்பராகம் என்று அந்தக்காலத்தில் சொல்வார்கள், அது வெள்ளையாக இருக்கும். ரங்குணிலிருந்து வந்தது அந்த வைரம். அது இறக்குமதியானது, ரங்குன் டைமண்ட் என்று திருச்சிராப்பள்ளியில் சொல்வது வழக்கம். திருச்சியில் அப்போது இரண்டு கடைகள்தான் இருக்கும். இப்போது 300

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

கடைகளுக்கு மேல் வந்துவிட்டன. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இதுபோன்ற அரிய நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நம் முடைய கலைஞர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சுற்று வட்டாரத்தில் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. தளம் என்று சொல்வார்கள். எங்கள் ஊர்க்காரர் ஒருவர் போய் ஹாலண்டில் இருந்து தளம் எல்லாம் கண்டு பிடித்து இப்போது மேட்டுப்பாளையத்தில் அது நடக்கிறது. தளம் பண்ணுகிற கம்பெனி—மேட்டுப்பாளையத்தில் மகாலிங்கம் கம்பெனி ஒன்று நடக்கிறது. அது ரொம்பவும் கஷ்டம். அப்போது ஆரம்பகாலத்தில் யாரோ கெட்டிக்காரர் போய் கோட்டாவை வாங்கி விடுவார்கள். அந்தக் கோட்டாவிலே வாங்குவதற்கு அவ்வளவு கஷ்டம். அந்தப் பெட்டியிலே வைத்திருப்பான். 100 ரூபாய் விலைக்கு 300 ரூபாய் சொல்வான். அப்போது வேலையில்லை. வேறு வேலை தெரியாது அவனுக்கு. அந்த வேலையைக் கற்றுக்கொண்ட பிறகு முழிக்கிறான். அதற்குத் தளம் கிடைத்தால்தான் அவனால் முடியும். தளம் கிடைக்கவில்லை என்றால், பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது மாதிரியான கஷ்டங்களை எல்லாம் நீக்குவதற்கு கலைஞர் அவர்கள் நல்ல முடிவை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

10-30 மணி

இந்தத் தளத்திற்கு எல்லாம் இப்போது டிரெயினிங் கோர்ஸ் ஏற்படுத்துவது நல்ல திட்டம். அடுத்த வருடம் வருகிற பட்ஜெட்டிலே இது இன்னும் உருவம் எடுத்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன். இதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், நம்முடைய ஸ்டேட் அல்லாமல் வெளியிலிருந்தும் வருகிறது. 300 கடைக்கு மேலே இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்து 300 கடைகள். இன்னும் எக்ஸ்டாக் கூட இருக்கலாம். நித்யம் இரண்டு கடைகள் உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வளவு இடம் இருந்தால் போதும். ஒருவன் உட்கார்ந்து கொண்டு இந்த கிளாட்டை இப்படித் தள்ளிக்கொண்டே இருப்பான். திருச்சூரிலேயிருந்து ஏராளமான வைரங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. திருச்சூரிலேயிருந்து ஏராளமான வைரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறபோது, நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற வைரங்கள் அதோடு பீட் பண்ண முடியவில்லை. அவன் எங்கேயிருந்து வைரத்தைக் கொண்டுவந்து, அதைத் தீட்டுகிறானோ, உருட்டுகிறானோ, பட்டை தீட்டுகிறானோ தெரியவில்லை. முதலிலே உருட்டுவது, பட்டை தீட்டுவது, பிறகு மெருகு ஏற்றுவது என்று அந்தக் காலத்திலே திட்டம் இருந்தது. நாளடைவிலே அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டார்கள். மறுபடியும் இந்தத் திட்டத்திலே அதுமாதிரி வரப்போகிறது. இப்போது கலைஞர் அவர்கள் டோட்டிருக்கிற திட்டத்தாலே,

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

இதுமாதிரி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. எவ்வளவு கற்கள், இங்கே படியிலே அளக்கலாம். கற்கள் வாராவாரம் வரும்போது, இங்கே இருக்கிற சற்களுக்குச் சரியான விலைவாசி, கட்டுப்படியாகாமல் இருக்கிறது. இப்போதுதான் விற்பனை வரி என்று போடுகிறார்களே, நான் பணத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அர்த்தம் என்ன? அர்த்த சாஸ்திரத்தை எழுதினானே சாணக்கியன், அவன் சொல்லியிருக்கிறான், பணத்தை எப்படிச் சம்பாதிப்பது என்பது பற்றி. அதுமாதிரி இந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு அதற்கும் கூட வரி போடலாம். நிறைய வரும். ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய வரி போடலாம். திருச்சூரிலேயிருந்து, மற்ற மாநிலத்திலேயிருந்து நம் மாநிலத்திற்கு இதுமாதிரி இறக்குமதியாகக்கூடிய சாமான்களிலே இதுவும் ஒன்று. மடியிலே கட்டிக்கிட்டு வருவான். பையிலே கூட தூக்கிக்கொண்டு வரலாம். அப்படிப்பட்ட கற்கள் எல்லாம் இருந்தன. எனவே இதைப்பற்றி கலைஞர் அவர்கள் யோசித்து ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கிராம நிர்வாகம். இது இன்றைக்கு ஏற்பட்டதல்ல. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயிருந்து, ஏன் அதற்கு முன்னாலேயிருந்து நம்முடைய பரம்பரைக்கு முன்னாலேயிருந்து ஏற்பட்டது. கிராம நிர்வாகத்தைப் பற்றி கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கிராம அதிகாரிகளிலே கணக்குப்பிள்ளை, வெட்டியான், கிராம முன்சீப், இது பரம்பரை. எந்தவிதமான தவறும் இல்லாமல், சர்க்காருடைய கட்டணம் இல்லாமல், ஸ்டேசனரி இல்லாமல், எந்தவிதமான முதலீடும் இல்லாமல் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். அதிகாரிகள் வந்தால், அவர்களுக்கு வரவேற்பு, சப்ளை செய்யவேண்டும். நான் கூட ஸ்ரீரங்கத்திலே கிராம அதிகாரியாக இருந்தேன். 22 வருடங்கள் பார்த்தேன். அதிகாரிகள் வந்துவிட்டால், இவர்கள் எல்லாம் ரெடியர்கள் இருப்பார்கள். அவனுக்கு என்னென்ன வேண்டும், நான்—வெஜிடேரியனா, வெஜிடேரியனா, வெறும் சாப்பாடா வெல்லம் போட்ட சாப்பாடா என்று, கேம்ப் பண்ணிவிட்டால் போதும், அவனுக்குச் செலவு செய்வதுதான் முக்கியமானது நமக்கு. அப்படிப்பட்ட நிலைமை.

வெட்டியானை எடுத்துக்கொண்டால், அவனுக்கு ஒன்றும் இருக்காது. குடித்துவிட்டு வருவான். 20 ஆயிரம் ரூபாய் தண்டல் போட்டு, இங்கேயிருந்து கிஸ்தி போட்டு வசூல் செய்து அனுப்பினால், ஒரு அணா பஸ் சார்ஜ்—இதுவரைக்கும் எத்த வெட்டியானும் பணத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு போனதே கிண்ட யாது. 40 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் அனுப்புவோம். அது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் எல்லாம் கிராமத்திலே பிறந்தவர்கள் தான்.

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

முன்சிப் இருப்பார், கணக்குப் பிள்ளை இருப்பார். கணக்குப் பிள்ளை ஆயிரம் ரூபாய் பத்திரத்தை கண்ணை மூடிக்கொண்டு எழுதுவார். இந்தக் கையிலே ஒரு பத்திரம், அதையும் எழுதுவார். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல வர்க்கத்தை எந்த விதமான காரணமும் இல்லாமல்—அவர்கள் எல்லாம் எந்தத் தப்பும் பண்ணியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை—ஒரே நாளில், அர்த்த ராத்தியிலே 12-30 மணிக்கு ஒரு ஆர்டினன்சை பாஸ் பண்ணி, 1980 ஆம் வருடத்திலே அவர்களுடைய தஸ்தாவேஜுகளை எல்லாம் ஜீப்பைக் கொண்டு வந்து பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை? அப்படிப் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவர்கள் பரம்பரையாக இருந்தார்கள். அந்த ஊரைவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள். ஏன் என்றால், 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கும். பெரும் பணக்காரர்கள் எல்லாம் இருப்பார்கள். கல்லை எடுத்தாலும் எடுக்கலாம், கணக்குப்பிள்ளையை எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். அப்போது சர்க்கார் ஒரேயடியாக எல்லாவற்றையும் எடுத்து விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரும் நிர்வாகத்தைப் பிடுங்கி விட்டார்கள். இப்போது வரதராஜன் அவர்கள் கூட போராடுகிறார்கள், 10 பேர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிட்டார்கள் என்றால், அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்களுடைய கிராஜுவிட்டி என்ன, சம்பளம் என்ன? அவர்கள் குடும்பம் என்ன ஆவது?

இப்போது எவ்வளவோ பேர்களுக்கு பென்சன் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் பரம்பரையாக வேலை பார்த்தவர்கள். பணக்காரர்களாக இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டாம். நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பல பேர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், பெரிய கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள், இப்போது கலைஞர் அவர்கள் லான்ட் ரிபார்மிலே 15 ஏக்கர்தான், அதுவே போதும். கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு, வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு எல்லாம் 10 ரூபாய், 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். அது மாதிரி எந்தவிதமான ஒரு மறுவாழ்வும் இல்லாமல் இவர்களை எடுத்துவிட்டு, கிட்டத்தட்ட 10, 11 வருடங்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய குடும்பத்தினுடைய நிலை என்னவாகும்? சில கணக்குப்பிள்ளைகள், கிராம அதிகாரிகள் வசதியானவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால், கிராம அதிகாரிகளாக இருந்தவர்களிலே பல பேர்கள் இன்றைக்கு சொத்து சுகங்களை இழந்துவிட்டார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்தும் சரி, இந்தக் காலம் வரையிலும் சரி, மற்ற ஸ்டேட்டுகளைப் பார்க்கவேண்டும் நீங்கள். இப்போது நியமித்திருக்கிற கிராம அதிகாரிகளினாலே என்ன நன்மை? சொல்லுங்கள். இன்னும் அவர்கள் எல்லாம் போராட்டத்திலே இறங்கவில்லை. இறங்குவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது நான்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

பேசுகிற பேச்சைக் கேட்டு, கிராம நிர்வாகம் இன்றைக்கும் கெடவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை நடத்திவந்த அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கின்ற வகையில், அவர்களுக்கு பென்சன் போன்றவற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். எத்தனையோ பேர்களுக்கு பென்சன் கொடுக்கிறோம். அதுமாதிரி அவர்களுக்கும் பென்சன் கொடுங்கள். அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடிப்பதற்காகவாவது கொடுங்கள். அவர்களிலே நன்றாக வேலை செய்பவர்கள் இருந்தால், வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஏதாவது மறுவாழ்வு கொடுப்பதாக இருந்தால், கம்பாசனேட் கிரவுன் டிலே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுங்கள். அதிலே கொஞ்சம் பேர்கள் தற்போது கிடையாது. இப்போது இருக்கிற கிராம அதிகாரிகளைத் தள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் எல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதிவந்தவர்கள். நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதிலே யுடிஸைஸ் பண்ணிக் கொள்ளலாம். கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தெரியாமல் இல்லை, ஆகவே அதுமாதிரி அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-35 மணி

லக்ஷ்மி காந்தன் பாரதி தலைமையில் ஒரு கமிஷன் போட்டார்கள். அந்தக் கமிஷன் என்ன ஆச்சு? கிராம அதிகாரிகளை நாட்டை விட்டே ஓட்டணும் என்று சொன்னார்களே அது என்ன ஆச்சு? இப்போதிருக்கிற சிஸ்டமே நல்ல சிஸ்டமா அல்லது இதற்கு முன்னால் இருந்த கிராம நிர்வாகம் சரியான சிஸ்டமா? அது குறித்து என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள்? என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? என்னென்ன சாட்சியங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அதை ஓரளவில் வெளியிட்டால் தேவலாம். வெளியிடவில்லை என்றால் மனத்திலே வைத்தாவது அதை நிறைவேற்றலாம். அந்தப் பரிந்துரைகளில் என்னென்ன எழுதியிருக்கிறது என்று பார்த்து நல்லதாக இருந்தால் நிறைவேற்றுங்கள், கெட்டதாக இருந்தால் அடித்துத் தள்ளுங்கள்—இதுதான் என்னுடைய வியாக்கியானம். ஏனென்று சொன்னால் கமிஷன் என்று போட்டாலே அது சென்டிர்ல் கமிட்டியாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்டேட்டாக இருந்தாலும் சரி அது பெட்டிக்குள்ளே போய்விடுகிறது. அதுமாதிரி இல்லாமல் லக்ஷ்மிகாந்தன் பாரதியினுடைய கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை உங்களுடைய மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு நல்லதாக இருந்தால் நிறைவேற்றுங்கள் என்று நம்முடைய கலைஞர் அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஸ் சமாச்சாரம். பஸ் சமாச்சாரத்திலே வரி நிறையப் போட்டிருக்கிறீர்கள். நான் கூட நினைத்தேன் என்ன இவ்வளவு வரி போட்டிருக்கிறீர்களே என்று, 500 ரூபாய்க்கு

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

2,000 ரூபாய் போட்டிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு ஆம்னி பஸ்ஸுக்கு சீட்டு ஒன்றுக்கு, குவார்ட்டருக்கு கிட்டத்தட்ட 80 ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டுமே என்று நினைத்தேன். மனத்திலே அவர்களுக்கும் வருத்தம் இருக்கும் அல்லவா? ஒன்றா, இரண்டா, நிறைய கட்ட வேண்டியிருக்கிறதே. ஆனால் இதே மாதிரி கர்நாடக கவர்மெண்டிலே போட்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுதான் அதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டேன். ஆனால் அந்த பஸ் ஸெல்லாம் எப்படி ஓடுகிறது என்றால் கிட்டத்தட்ட இன்னொரு ஸ்டேட் வரைக்கும் ஓடுகிறது. பெங்களூரிலே புறப்பட்டால் பம்பாய் வரைக்கும் போகிறது. ஆனால் அதிலே லாப நஷ்டம் சொல்ல முடியாது. 3 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரியாகக் கட்டினால் எப்படி பஸ் விடுவது? அப்புறம் கண்டக்டர் செலவு, ஓட்டுநர் செலவு, எண்ணெய் செலவு, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் செலவு என்று நிறைய செலவு இருக்கிறதே. இப்போது மறுபடியும் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலையை எல்லாம் ஏற்றி விட்டார்கள். அப்படி இருக்கும் காலத்திலே அவர்களால் எப்படி நடத்த முடியும்? அவர்களால் நடத்த முடியாது என்று தெரியும். பிரைவேட் சிஸ்டத்தை ஒழிக்கத்தான் இந்தத் திட்டம் என்றால் நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த கவர்ன்மென்ட் செக்டார் வண்டி மட்டும் சரியாக நடக்கிறதா? பப்ளிக் செக்டார் பிரைவேட் செக்டார் பற்றி விவாதிப்பதற்கு மேடைக்கு வரட்டும், தெரியும். இங்கே மட்டும் அந்த நிலை இல்லை, ஆல் இந்தியா லெவலிலேயே பப்ளிக் செக்டார் சரியாக வேலை செய்கிறதா, பிரைவேட் செக்டார் சரியாக வேலை செய்கிறதா என்று பார்த்தால் பப்ளிக் செக்டார் தான் சரியான முறையிலே இல்லை. குவாலிட்டியும் இல்லை, குவான்டிட்டியும் இல்லை. நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், நூற்றுக்கு தொண்ணூறு அப்படித்தான். மீதி பத்திலே வேண்டுமானால் கவர்ன்மென்ட் செக்டார் நன்றாக இருக்கலாம்.

ஆம்னி பஸ் என்ன ஓட மாட்டேன் என்கிறதா? அந்த சீட்டிலே உட்கார்ந்தால் மெத்தை இல்லையா அல்லது ஓட்ட மாட்டேன் என்கிறார்களா, மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் ரூ. 50 ரூ. 100 ஏற்றியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இதற்கு ஏற்றியிருப்பதைப் பார்த்தால் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. அதையும் கொஞ்சம் கனகிடர் பண்ண வேண்டும். நிவாரணம் என்பது எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும். வரியைப் போட்டால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது. அதுவும் பஸ்தான், இதுவும் பஸ்தான். அங்கேயும் நாம்தான் உட்காரப் போகிறோம். இங்கேயும் நாம்தான் உட்காரப் போகிறோம். பஸ் ஸ்டிரைக் அல்லது வேலை நிறுத்தக் காலத்திலே அவன்தான் உதவ வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து ஸ்டிரைக் பண்ணி விடுவார்கள். அப்போது ஆம்னி பஸ்ஸிலே ஏறியாப் போகலாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை பல தடவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னமும் ஏற்படாது என்று நாம் சொல்லி விட முடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கட்டடங்களில் கொஞ்சம்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

யோசனை பண்ணவேண்டும். நீங்கள் பிரைவேட் செக்டாரை நம்புகிறீர்களா, பப்ளிக் செக்டாரை நம்புகிறீர்களா என்ற கேள்விக்கே இடம் இல்லை. இது என் சொந்த அபிப்பிராயம். கட்சியினுடைய அபிப்பிராயம் அல்ல என்று முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்கிறேன் உங்களுக்கு. அடுத்தபடியாக ஹோட்டல் களுக்கு....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு கட்சியினுடைய தலைவர் இது கட்சியின் அபிப்பிராயம் அல்ல, சொந்த அபிப்பிராயம் என்று சொல்வது முறையா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : சொந்த அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு ஜனநாயகத்தில் முறை இருக்கிறது. இது ஜனநாயகம். இது வெகுநாயகம் அல்ல. சர்வாதிகாரமும் அல்ல. இது என்ன ஹிட்லர் ஆட்சிக் காலமா, முசோலினி ஆட்சிக் காலமா? நம் இந்தியாவிலே வாழக்கூடிய பாமர மக்களுக்கு, அதுவும் என்னைப்போல் அரைகுறை படிப்பு படித்தவர்களுக்கு—படிப்பு என்றால் என்ன படிப்பு தெரியுமா? என்னுடைய தகுதி ஃபோர்த் பாரம்தான். இதற்குள்ளேயே அப்படி இப்படி கலந்து உரையாற்றுவதற்குரிய வாய்ப்பு தகுதியை எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அப்புறம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு எல்லாம் பணம் கொடுக்கிறார்கள். 41-42லேதான் சுதந்திரப் போராட்டம். அதற்கு மேலே சுதந்திரப் போராட்டமே கிடையாது. நிச்சயமாக 65 வயதிற்கு மேலேதான் இதைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது வாங்குகிறவர்களையெல்லாம் பார்த்தால் இளைஞர்கள் எல்லாம் போய் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கான தொகையை வாங்குகிறார்கள். சர்க்கார் பணம் எவ்வளவு தாராளமாக இருக்கிறது. நம்மிடம் மட்டும் இல்லை. சென்டினல் கவர்ன்மென்டிடமும் வாங்குகிறார்கள். அதே மாதிரி எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

மிசா சட்டத்திலே நாம் இரண்டாவது சுதந்திரம் வாங்கினோமே அந்தச் சட்டத்திலே எவ்வளவு கஷ்டம் அனுபவித்தோம். மிசா கணேசன் என்ற ஒருவரை அந்தச் சட்டத்திலே பார்த்தேன். மிசாவிலே எவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவித்தோம் தெரியுமா என்று அவர் கூட கேட்டார். நம் எல்லோருக்கும் எல்லா, ஜனங்களுக்கும் தெரியும். எத்தனையோ பேருக்கு பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். அப்படியே மிசா சட்டத்தின் கீழ் கொடுமை அனுபவித்தவர்களுக்கும் ஏதாவது பென்ஷன் கொடுக்க வழி வகை செய்ய முடியுமா என்பதை கலைஞர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜெயிலுக்கு எல்லோரும்தான் போகிறார்கள். அந்தக் காலம் மாதிரி இப்போது ஜெயில் இல்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே ஜெயிலுக்குப் போனால் கஷ்டம். இப்போதுதான்

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

மோரிலிருந்து எல்லாம் கிடைக்கிறது. எண்ணெய் கூட தேய்த்து விடுகிறான். ஒன்றுதான் பாக்கி. அதைத் தவிர பாக்கி எல்லாம் ஜெயிலுக்குள்ளேயே கிடைக்கிறது. (சிரிப்பு) இப்போது ஜெயிலுக்குப் போகும்போது என்ன பண்ணுகிறான் என்றால் வக்கீலைக் கூப்பிட்டு போராட்டத்திலே போராடப்போகிறேன், நிச்சயம் பிடித்து விடுவார்கள், பெயில் அப்ளிகேஷன் எழுதுங்கள், கையெழுத்து போட்டு விட்டுப் போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் மட்டுமல்ல, நானும் அப்படித்தான். நாங்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறபோது சிலிலிலே சொல்லிவிட்டு, தம்பிகிட்டே சொல்லிவிட்டு.

10-40 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. குமரி அனந்தன்) : கனம் உறுப்பினர் வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள், ஒன்றே ஒன்று தான் பாக்கி ருக்கிறது என்று சொன்னார்களே, அந்த ஒன்று என்ன? (சிரிப்பு)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : சொல்லக்கூடாது. சொல்வதைத்தான் சொல்ல வேண்டும். எல்லாவற்றையும் சொல்லக் கூடாது. சாப்பிடுவதுதான் சாப்பிடலாம். எல்லாவற்றையும் சாப்பிடலாமா? (சிரிப்பு) ஒன்றுதான் பாக்கியிருக்கிறது, அதையும் சாப்பிடுகிறேன் என்று சொல்லலாமா? அதுமாதிரி சொல்லக் கூடாது என்ற வகையிலே சொல்ல முடியாது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூடிய வரை ஸ்டேட்டிஸ்டை வளர்ச்சியானது நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு ஆற்காடு வீராசாமி அவர்களைப் பற்றி 3 நாட்கள் சபையிலே பேசப் பட்டது. அவர் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்கும் போது (குறுக்கீடு) அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அவருக்கு உடல் நலம் குறைவாக இருக்கின்றது என்று. (குறுக்கீடு) ஆனால் இன்று நாம் பார்க்கும்போது அவர் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றார். என்ன காரணத்தினால் அப்படிச் சொல்லப்பட்டது என்பதை இந்தச் சபையிலே. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. குமரி அனந்தன்) : கனம் ராமசுப்பு அவர்கள், வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு இந்தக் கருத்தைச் சொல்லலாம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : வெளியே வந்து தான் அதனைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. யாருக்கும் தெரியாதா? அவர் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார். அத்தனை பேருக்கும் தெரியும், அவர் வந்து உட்கார்ந்திருப்பது.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

எஸ். சி., எஸ். டி., 42 வருஷமாக எஸ்.சி., எஸ்.டி., என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். அதன் விளைவாக மண்டல் கமிஷன் அமைத்து, ஜனதா ஆட்சியிலே அமைத்து, இப்போது அதை பார்லிமென்ட்டிலேயும் போட்டிருக்கிறோம். இங்கே, உட்கார்ந்திருந்தவரைக் காணவில்லையே, இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறாரே வக்கீல் பாண்டியன், பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருப்பதற்கு அவரைப் பார்த்தாலே கொஞ்சம் எனக்குப் பயம். (சிரிப்பு) அவர் சுப்ரீம்கோர்ட்டிலே ஒன்று போட்டிருக்கிறார். பேக்வேர்டு மண்டல் கமிஷன் பற்றி ஒன்று போட்டிருக்கிறார். அது பேக்வேர்டுக்கு. ஆனால் எஸ்.சி., எஸ்.டி.க்கு அதைப்பற்றி வேறாக இருந்தாலும் கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதிருக்கிறது.

இலவசப் படிப்பு கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். பெண்களுக்கு இலவசப் படிப்பு கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். டிகிரி கோர்ஸ்—பட்டப் படிப்பு நான் உங்களைத் தயவுபண்ணிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தனை ஜாதி, இத்தனை வகுப்பு என்று பிரித்து எழுதுவதற்கு ஒரு பெரிய கிளாஸே வைத்து, எத்தனையோ குமாஸ் தாக்கள் வைத்து வரவு செலவு எவ்வளவு என்று பார்த்தால் எல்லோருக்குமே இலவசமாகக் கொடுத்து விடலாம். நம் நாட்டிலே எத்தனை பேர் படிக்கப் போகிறான், காலேஜிலே? எத்தனை செக்ஷன் இருக்கப் போகிறது? எல்லோருக்குமே இலவசப் படிப்பு கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் டிகிரி கோர்ஸ் வரைக்கும் தான் கொடுக்கப் போகிறதே, இப்போது, அதிலே ஒன்றும் தவறில்லையே, யார் இருந்தால் என்ன, யார் படித்தால் என்ன? நம் நாட்டிலே காற்று, மழை மாதிரி பொதுவாக அதுவும் இருக்கட்டுமே, காற்று, சூரியன் இதெல்லாம் வெளிச்சம் தருகிறபோது ஒருவருக்குத்தானா? கலைஞருக்குத்தான் என்று சொல்கிறதா? யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அந்த சூரியன் மறைக்கவே முடியாது. அது மாதிரி மழை பெய்கிறபோது குடை வைத்துக்கொண்டால்—அது கூட ஓட்டைக் குடையாக இருந்தால் ஜலம் ஒழுகும். மேல் காற்று அடிக்கும்போது மணலை கொண்டு வந்து கொட்டும். அதுமாதிரி கல்வியை நம் நாட்டிலே பொதுவுடைமை ஆக்கவேண்டும். நம் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, எல்லா நாடுகளிலும், கம்பல்சரி எஜுகேஷன் நாட்டிலே இருக்க வேண்டும். படிக்காதவனே இருக்கக்கூடாது.

42 வருடம் கழித்து 32 பர்சென்ட்தான் நம் நாட்டிலே எழுத்தறிவு இருக்கிறது. நாம் என்ன பண்ணுவது? என்னால் 72 வயதிலே படிக்க முடியாது. இன்னமும் படிக்கலாம். முதியோர் கல்வித் திட்டத்திலே படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அதற்குச் சரியாக சாவகாசம் இல்லை. நம்முடன் சுதந்திரம் வாங்கியவன் எல்லாம் எங்கேயோ போய்விட்டான். கம்பல்சரி எஜுகேஷன், கம்பல்சரி மிலிட்டரி டிரெயினிங், அது மட்டுமல்ல. 'வாடா சண்டைக்கு' என்று வருகிறானா, இல்லையா? நாம்

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

எங்கே போய் நிற்கிறோம்? நாளைக்கு ஏதாவது வந்தது நாட்டுக்கு என்றால், போகவேண்டுமே சட்டென்று. படிக்கிறதோடு நில்லாமல் மிலிட்டரி டிரெயினிங் கொடுத்து, அவர்கள் வாடா என்று சொல்கிற இடத்திற்குச் சென்று ஆகவேண்டும். நம் நாட்டிலே 32 பர்சென்ட் தான். ஆகவே, இந்த டிகிரி கோர்ஸ் வரையிலாவது, யாருக்குமே ஏற்றத்தாழ்வு பார்க்காமல்—ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்தத் திட்டத்திலே பணக்காரன், ஏழை; இந்த ஜாதி, அந்த ஜாதி என்று கணக்கிடுகிறபோது செலவு அதற்கு மேல் ஆகிவிடுகிறது. அந்தச் செலவை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏதோ சில இலட்சக்கணக்கிலே கம்பல்சரி எஜுகேஷனுக்கு முழுமையாகக் கொண்டு வந்து டிகிரி கோர்ஸ் வரையிலும் கொடுத்து நல்லபடியாக. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. குமரி அனந்தன்): 25 மணித்துளிகள் நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: என்ன சார், நேற்றெல்லாம் 3¼ மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு நிமிஷம் சார், (குறுக்கிட்டு) அவர் வந்தால் விடமாட்டார். நீங்கள் இருப்பதற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். லோயர் பவானியிலே எனக்கும் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு சின்னக் கேள்வியாகக் கேட்க விரும்பினேன். நல்ல ஜோராக இருக்கும் கேள்வி. சர்க்காருக்கு ஒன்றும் இடைஞ்சல் இருக்காது. பொது ஜனங்களுக்கும் இடைஞ்சல் இருக்காது. கேள்வி கேட்கிறேன். என்றால், உட்காருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். யார்? நம்முடைய பேரவைத் தலைவர். இருக்கட்டும், அதனாலே ஒன்றுமில்லை. அவர் சங்கடம் எனக்குத் தெரியும். அத்தனை பேருக்கும் கொடுத்தாக வேண்டும். (சிரிப்பு).

10-45 மணி

நிலவுடைமை, நிலவுடைமையில் ஏற்கனவே அளந்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்ப தவறுதலாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நிலத்தை அளக்கவேண்டியதுதான். அளக்காமல் இருக்கவேண்டியதில்லை. பட்டா போடுவதிலே, இந்தப் பட்டாவை அந்தப் பட்டாவாகப் போடுகிறான். குறைத்ததை நீட்டிப் போடுகிறான். நீட்டத்தைக் குறைத்துப் போடுகிறான். அப்படி அளக்கிறதைப் பற்றி—அளக்க வேண்டியதுதான். 1928 ஆம் வருடத்திலே செட்டில்மென்ட் நடந்தது. நம்முடைய தமிழ்நாடு செட்டில்மென்ட் எப்போது நடந்தது என்றால் 1928. அப்போது செட்டில்மென்டு ரிஜிஸ்ட்டர் என்று ஒன்று இருந்தது. இப்போது அதையெல்லாம் புதிதாக ஆக்கவேண்டும். இப்போது வேறு வகையாக இருக்கிறது. நயா பைசா என்பதைப் போல மீட்டர் கீட்டர் என்பன போன்றவை வந்து விட்டன. அந்த பழைய அடி உதை எல்லாம் இப்போது கிடையாது. அளப்பதைப் பற்றி யோசனை செய்கிறீர்கள். சாமானிய விவசாயிகள் விவசாயத்தில் இப்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 24]

போது விளையவே மாட்டேன் என்கிறது. வெள்ளம் என்கிறோம். அப்புறம் ட்ரவுட் என்கிறோம். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் இந்த விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்கிறோம்? (மணியடிக்கப்பெற்றது) நிலத்திற்கு எல்லாம் வரி போட்டு வாங்கி விட்டார்கள். அந்த நிலத்திற்கு வரியும் போடக் கூடாது. வாங்கியிருந்தாலும் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏன் என்றால் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் தள்ளுபடி என்று சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள். ஏன் என்றால் நாம் எல்லாம் அரிசியைத் தான் சாப்பிடுகிறோம். ஆகவே, அந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் தள்ளுபடி செய்ததற்கு நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். கடன் வாங்கியது 5 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கும். வட்டி எல்லாம் சேர்த்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகியிருக்கும். 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கட்டியிருப்பான். மறுபடியும் ஏன் இந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய்? ஆகவே, கடன் வாங்கி திருப்பிக் கட்டியவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ஐயோ நாம் திருப்பிக் கட்டிவிட்டோமே என்னடா செய்வது என்று அவனுக்கு வெரு வருத்தமாக இருக்கிறது. எங்களைப் போன்ற கடன் வாங்காதவர்களுக்கு அதற்கு மேலே வருத்தமாக இருக்கிறது. கடன் வாங்கியிருந்தால் நமக்கும் 10 ஆயிரம் ரூபாய் சலுகை கிடைத்து இருக்குமே, கிடைக்கவில்லையே, வாங்காமல் இருக்கிறோமே, இனிமேல் எப்போது கடன் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறோம் பேப்பரை. காலையில் பேப்பரில் போட்டுவிட்டால் உடனே தாலுக்கா ஆபீசுக்கு போய் விடுவேன். நானும், என் பேரன், பேத்தி எல்லோரும் போய் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்குவோம். ஏன் என்றால் தள்ளுபடி என்று வந்து விட்டது. இனிமேல் ஒரு காலத்தில் தள்ளுபடி ஈசியாக வாங்கிவிடலாம். போராடி, கிராடி என்ற ஒரு எண்ணம் வருகிற போது.. (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய நிதி அமைச்சர் படித்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இந்த ஒரு முறை தான் இந்தக் கடன் ரத்து செய்யப்படும் என்று பேசியிருப்பதை ஜனதா தளத்தினுடைய தலைவர் ஏன் படிக்க மறந்தார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, இல்லை, அந்த அந்த பட்ஜெட்டின்போது, இந்த ஒரு வருடம் முதல் பட்ஜெட் போட்டு இருக்கிறார். இதில் சொல்லியிருக்கிறார், அடுத்த பட்ஜெட் வரும்போது அதற்குப் பிறகு

1990 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

என்ன சொல்லுவது. அடுத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வந்துவிடும் இல்லையா? (சிரிப்பு) கடன் வரங்குவதை இப்போது வாங்கிக் கொள்கிறோம். மறுபடியும் நாங்கள் என்ன சொல்வோம்? விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். பயிர்கள் எல்லாம் எழுந்திருக்க மாட்டேன் என்கிறது, யூரியா போட வேண்டும், கால்போஸ் போடவேண்டும், கால்பிளக்ஸ் போடவேண்டும், எரு போடவேண்டும், இதற்கு எல்லாம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. பணம் இருந்தால் கூட எப்படியாவது பொய் சொல்லிவிடுவோம். நான் சொல்லவில்லை, சொல்லச் சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் : தயவு செய்து 2 மணித் துளிகளில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : அப்போது திரு. மொரார்ஜி தேசாய் வந்து இருந்தார். நான் தான் 'பெல்லி' கொண்டு போய் இருக்கச் செய்தேன். பிரஸ் ரிப்போர்ட்டர்ஸ் வந்தார்கள். கடன் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நாராயணசாமி நாயுடு போராட்டம் மிகவும் உச்சக் கட்டத்தில் அப்போது இருந்தது. கடன் என்றால் கடன் தான். மானியம் என்றால் மானியம் தான். அதற்குப் பிறகு நான் ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் : உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு மேல் நீங்கள் 3 மணித் துளிகள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். தயவுசெய்து முடிக்கவும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு கலைஞருடைய நிதிநிலை அறிக்கை நல்லபடியாக, ஜனங்களுக்கு பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும்படியாக இருப்பதால் நான் இதை வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராமசுப்பு அவர்கள் இங்கே நமது மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர், இந்நாள் இங்கே உறுப்பினராக அமர்ந்து இருக்கின்ற திரு. ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் இங்கே வருகை தந்து இருக்கின்ற காரணத்தாலே விளக்கம் தருவார்களா எனக் கேட்டார்கள். நேற்று சபாநாயகர் அவர்கள் அதுபற்றிய ஒரு தீர்ப்பை வழங்கி இருக்கிறார்கள். தீர்ப்பு வழங்குகின்றபோது அமைச்சராக இருந்து தன்னுடைய பதவி விலகல் கடிதம் கொடுத்து அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிலையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் தாங்கள் விரும்பினால் விளக்கம் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது. எனவே அந்தத் தீர்ப்பின்படியே அவர்கள் விரும்பினால் இப்போது விளக்கம் சொல்வார்கள். இல்லை என்றால் அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு நாம் செல்லலாம்.

[1990 மார்ச் 24]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும்போது கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள்: இந்தக் கடன் பற்றி பாரதப் பிரதமர் அவர்களே 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று சொன்னதால் மக்கள், இருக்கின்ற கடனைக் கட்டுவதற்கு கூட—தள்ளுபடி ஆகும், தள்ளுபடி ஆகும் என்ற நிலை இங்கே ஏற்பட்டுவிட்டது. அது மட்டும் அல்ல, இதர மாநிலங்களில் கடன்களைத் திருப்பித் கட்டக்கூடிய நிலை ஏற்பட்ட நிலையில்தான் ரிசர்வ் வங்கி 100,150 கோடி என்று பணம் கொடுத்து கடன் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது 6 சதவீத வட்டிக்கு கடன், 20 கோடி, 25 கோடி, 15 கோடி வழங்கக்கூடிய நிலைமை தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய கட்சியின் தலைமைக்குச் சொல்லி உடனடியாக இந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் தள்ளுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : இந்த பட்ஜெட் என்ன தீட்சிதரைக் கேட்டா போட்டார்கள்? அதிலே தள்ளுபடி செய்கிறேன் என்று தானே சொல்லியிருக்கிறார். தீட்சிதரைக் கேட்டால் உடனே தள்ளுபடி செய்து விடமுடியுமா? யார் தள்ளுபடி செய்வது? கையில் பணம் இருந்து, வங்கிக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்து, கேட்டகிரி என்னவென்று பார்த்துத் தானே தள்ளுபடி செய்ய முடியும்? உடனே தள்ளுபடி செய்து விட முடியுமா? ஆகவே அதனுடைய நிலைமை என்ன? எதற்குத் தள்ளுபடி கொடுக்கிறோம் என்று எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து நிச்சயமாகத் தள்ளுபடி செய்யப்படும். திரு. மது தண்டவதே என்ன சாமான்ய பேர்வழியா, ஏற்கனவே ரயில்வே மினிஸ்ட்டராக இருந்து இருக்கிறார் தெரியுமா உங்களுக்கு. எல்லாக் கட்சியிலும் கேட்டிருக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஏன் என்றால் அவர் மறுபடியும் எங்களுக்கு வேண்டும் என்று. ஏன் என்றால் இப்போது நிதி அமைச்சராக இருப்பவர் அதற்கு மேலே நிலைமை கிடைக்கும் என்று சொன்னார். ஆகவே தவறவே தவறாது.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய அரசியலில் 'ஓப்பன்னெஸ்' திறந்ததோடு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லித் தேசிய முன்னணியின் அங்கமாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிலையைச் சொல்வதற்கு ஏதோ முன் வந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அவர்கள் சொல்வார்களா என்று உங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

1990 மார்ச் 24]

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவர் கேட்கிறார் தேசிய முன்னணியில் அங்க மில்லை என்று. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

10-50 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வருகிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர்களை விளக்கம் அளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

7. அமைச்சர் பதவியை விட்டு விலகிய திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி அவர்களின் விளக்கம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது மக்களே வரவேற்கின்ற சூழ்நிலையில் குறைகாண முடியாத காரணத்தினாலே எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்னுடைய பதவி விலகலை ஒரு பிரச்சினையாக இந்த அவையிலே 4 நாட்களாக எழுப்பியதை நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இன்று கூட, உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் நான் அவைக்கு வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய உடலில், கண் பழுது ஏற்பட்டு, வலது கண்ணிலே 9 துவாரங்கள் இருந்த காரணத்தினாலே சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்றும், அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்த என்னை விடுவிக்க வேண்டுமென்றும் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பதவி விலகலை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ காரணங்கள் கற்பிப்பதற்காக சில பத்திரிகைகளும் சில உறுப்பினர்களும் முயற்சிப்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது. நாட்டிலே சிலபேர் ஆளுகின்ற பொறுப்புக்கு வரவில்லையே என்று உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சராகிவிட்ட காரணத்தினாலே உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். அதைக்கூட குறைகாண வேண்டும் என்று யாராவது விரும்புவார்களேயானால் நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது, நான் பதவி விலகிய பிறகு கூட நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை 10 ஆம் தேதி காலையிலே சந்தித்து ஒரு மணி நேரம் பொதுப் பிரச்சினைகள் குறித்து பேசியிருக்கிறேன். தினந்தோறும் கட்சி அலுவலகத்திற்குச் சென்று மாலையிலே மூன்று மணி நேரம் கழகப் பணி ஆற்றுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏதோ, முதலமைச்சருக்கும் எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதைப் போலவும் நாட்டைவிட்டே என்னை நாடு கடத்தியதைப் போலவும்கூட இங்கே பேசப்பட்ட அந்த வாசகங்களைப் பார்த்தேன். தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞரைப் பொறுத்த

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1990 மார்ச் 24]

வரையில், முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இலங்கைத் தமிழ்ப் போராளிகளுடைய தலைவர்கள் பாலசிங்கம், சந்திரஹாசன் போன்றவர்களை நாடு கடத்தியபோது அவர்களையே தடுத்து மீண்டும் இந்தியாவிற்கு வரவழைத்த ஆற்றல் மிக்கதலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அவர்கள் என்னை நாடு கடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாட்டிலே எத்தனையோ பேர், நாடு கடத்தப்பட வேண்டியவர்கள் பற்றியே அவர் கவலைப் படாமல் இருக்கும் போது எதற்காக என்னை நாடு கடத்த வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, ஒரு தனிப்பட்ட முறையில், ஒரு அமைச்சராக இருந்த நான் என்னுடைய உடல்நிலை காரணமாக விலகல் கடிதம் கொடுத்ததை ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்க வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் : இது தொடர்பாக மேலும் விவாதம் தேவையில்லை என்று விதிகள் கூறுகின்றன.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அனுமதிக்கவில்லை யென்றால் நான் உட்கார்ந்து விடுவேன்; அது வேறு விஷயம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் வேண்டுமென்றே குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று சொல்கின்ற அந்த நிலையை அவர் எடுத்ததற்குப் பின்னால், அவரைப் பற்றி, அவருடைய உடல்நிலையைப் பற்றி இப்போது தேறிவிட்டார் என்பதோ இன்னும் உடலில் வியாதி இருக்கிறது என்று சொல்வதைப் பற்றியோ எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே சொல்கிறார்கள் என்ற நிலையை உருவாக்கி விட்டார். அதனால் தான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேனே தவிர, நான் வேண்டுமென்றே, அவர் சொல்கின்ற விளக்கத் திற்கு, விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கட்சியினுடைய தலைவரே காணாமல் போய் விட்டார் என்று ஹைக்கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு, எங்களுடைய கட்சித் தலைவரைத் தேடிக் கொடுங்கள் என்று கட்சிக்காரரே கோர்ட்டிலே விண்ணப்பம் போட்டார். அது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அமைச்சர் ஒருவர் பதவி விலகி இருக்கிறார் என்றால், அதை மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாற்றுத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 மார்ச் 24]

சேர்த்துக் கொண்டு, அவருக்கு நல்வாழ்த்துக் கூறிக்கொண்டு, அருமைக்குரிய திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் அவர்களைப் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1990-91—பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களை வழங்குகிற வாய்ப்பை எனக்கு உருவாக்கித் தந்தமைக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிற போது, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள், தங்களுக்கு சொல்லாற்றல் இருக்கிறது, இலக்கிய நயம் இருக்கிறது. மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று பேசியிருக்கிறார்கள். கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைப் போல, எரிகின்ற விளக்குக்குத் தூண்டுகோலாக எதிர்க் கட்சி இருந்து ஆளும்கட்சியில் இருக்கிற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது, எங்களைப் போன்றவர்களுடைய கடமை என்ற அடிப்படையில் இங்கே சில கருத்துக்களை முன் வைக்க நான் விழைகிறேன். இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டியதைப் போல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆழ்கடலில் மூழ்கி முத்துக்களை முதல்வர் எடுத்து வருவார் என்று நாங்கள் கருதினோம். ஆனால் கடற்கரை மணலில் பரவி இருக்கிற சிப்பிகளை எடுத்து வந்திருக்கிற ஒரு அவல நிலையை நாம் இங்கே கண்டுகொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் ஆளுங்கட்சியில் இருக்கிற நண்பர்கள், பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

செவ்வாழைத் தோட்டத்திற்கு மேலே பறந்து கொண்டிருக்கிற கழுகுக்கு, அங்கே குலையாக இருக்கிற பழம் தெரியாது கீழே செத்துக் கிடக்கிற எலிதான் தெரியும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். பழம் போன்ற ஏழை மக்களின் அன்றாட உணவுப் பொருளாகிய அரிசி விலையை உயர்த்தியிருக்கிற நேரத்தில், மலிவு விலை சாராயம் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், கழுகுக்கு எலி தெரிவதைப் போல இந்த ஆட்சி ஏழை மக்களின் மீது சுமையைச் சுமத்திக் கொண்டிருக்கிற வரியைப் பார்க்கிற போது, எனக்கு அந்த எலியைப் பற்றிய நினைவு வருகிறது. 175 கோடிக்கு மேல் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று புள்ளி விவரத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். மலிவு விலையில் சாராயம் தருகிறோம் என்ற வகையில் மட்டும் 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி வருகிறது என்று புள்ளி விவரம் தந்திருக்கிறார்கள். சுத்துணவுத் திட்டத்திற்கும் இலவச அரிசித் திட்டத்திற்கும் 140

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்]

கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற விபரத்தைச் சொல்லி, இன்றைக்கு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொல்வதைச் செய்வோம், செய்வதைத்தான் சொல்வோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, இந்த அரசு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் தருவோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்தீர்களா? அதற்கு ஒரு புள்ளி விவரக் கணக்கைத் தந்து இருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியங்கள் தந்திருக்கிறதா என்றால் முழுமையாகத் தரப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அரசு அலுவலர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சலுகைகள் தருகிறோம், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக சம்பளத்தைத் தருகிறோம் என்று சொல்லி, வாக்குறுதி மட்டுமல்ல, அறிக்கையையும் நீங்கள் விட்டிருந்தீர்கள். அதே அடிப்படையில் இன்றைக்கு சொல்வதைத்தான் செய்தீர்களா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

11.00 மணி

அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு மலிவு அரிசிக்கு உதாரணம் காட்டுகிறபோது, பொது விநியோகத்தில் வெவ்வேறு மாநிலங்களை நீங்கள் உதாரணம் காட்டியிருக்கின்றீர்கள். தமிழ்நாட்டிலே ரூ. 1.75-க்கு இருந்த அரிசியை இன்றைக்கு 2 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். 2.25 ரூபாயிருந்த சன்ன அரிசி 3 ரூபாய்க்கு, உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட சன்ன அரிசியாயிருக்கிற 2.50 ரூபாய்க்கு இருந்த அரிசியை 3.50 ரூபாய்க்கு, ஒரு ரூபாய் விலை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இந்த விலைப்பட்டியலைப் போட்டு ஒரு விளம்பரத்தை உணவுத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே கேரள மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கலாம், கர்நாடக மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கலாம். ஒரிசா மாநிலத்தைக் காட்டியிருக்கலாம், பல்வேறு மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறபோது, பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்தில் இன்றைக்கு அரிசி விலை எப்படி விற்கிறது என்பது இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. ஆனால் அந்த அடிப்படையிலே வெவ்வேறு மாநிலங்களையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி அதைக்காட்டிலும் குறைத்துத்தான் நியாயவிலைக் கடைகளிலே இன்றைக்கு அரசு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்லி ஒரு உதாரணத்தை நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் நான் இங்கே கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த வரிச்சுமையை அரசு யார்யாருக்கு எவ்வாறு சுமத்தியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது, ஏழை எளிய மக்கள், அடித்தளத்திலே உழைக்கின்ற மக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்ற மக்கள்,

[திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்] [1990 மார்ச் 24]

அன்றாடம், வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு முறை நியாயவிலைக் கடைகளிலே சென்று இந்த அரிசியை வாங்கித்தான் வாழ வேண்டும் என்றிருக்கிற கோடிக்கணக்கான மக்கள் மீது வரிச் சுமையை நீங்கள் சுமத்தியிருக்கிறீர்கள் என்ற பற்றச் சாட்டை நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போலத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுக்கெல்லாம் அதிக அதிகாரத்தைத் தருவதாக நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆனால் அதிக அதிகாரத்தைத் தந்திருக்கிறீர்களா என்றால் கிடையாது. இரண்டாண்டு காலம் பதவி உயர்த்தினீர்களே தவிர பதவி உயர்த்தியதற்குப் பிறகு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முன் காலத்தைப்போல் ஆசிரியர்களும் உங்கள் இடத்திலே பணியாற்றுவார்கள், மருத்துவத் துறையும் பணியாற்றும், வேளாண்மைத் துறையும் உங்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள். ஆனால் இந்தத் துறைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்களுடைய கையிலே இருக்கிறதா? இல்லை. அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த இந்தக் கடன் வழங்குகிற திட்டத்தில், கடன் வழங்குகிற டாஸ்க் போர்ட்ஸு கமிட்டியிலே இந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அதே போல் என்.ஆர்.டி. கமிட்டியிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டத்தின் அடிப்படையிலே போடுகின்றத் திட்டத்திற்கெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற தலைவர்கள் இடம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி அன்றைக்கு வகுத்திருந்ததைக் கூட இன்றைக்கு எடுத்திருக்கிற அவல நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து உங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொல்லி பெரும் தலைவராக மாற்றிய காட்சியை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதே நேரத்தில் நெசவாளர்களுடைய நூல் விலை இன்றைக்கு விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறபோது 18 நூற்பாலைகளில் 2 நூற்பாலைகள்தான் நஷ்டத்திலே ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நெசவாளர்களிடத்திலும் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். உயிரோடு இருந்த நேரத்தில் மாஸ்டர் வீவர்ட்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற நெசவாளர்கள் நசுக்கப்படுகிற நேரத்திலே நூற்றுக்கணக்கான நெசவாளர்களை, ஆயிரக்கணக்கான நெசவாளர்களை, லட்சக் கணக்கான நெசவாளர்களை லட்சக் கணக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அங்கே

1990 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்]

அன்றைக்கு அமைத்து பல்வேறு பகுதியிலே நெசவாளர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்காகப் பாடுபட்டார்கள். அந்தப் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலேதான் நூற்பாலை நஷ்டத்திலே ஓடினாலும் கவலையில்லை, நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நூல் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி 165 ரூபாய்க்கு அங்கே ஒரு கட்டு இரண்டுக்குப் பதினேழு என்ற ரகத்தை வழங்கினார்கள். ஆனால் இவ்வாறுக்கு இந்த அரசு இந்த இரண்டுக்கு பதினேழு என்ற ரகத்தை 215 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இன்றைக்கு வெளி மார்க்கெட்டிலே கூட கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே வழங்கப்படுகிற நூலைக் காட்டிலும் சில மாதங்களிலே குறைந்திருக்கிற அவல நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலை எதற்காக உருவாக் கப்பட்டிருக்கிறது? இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலை இங்கே இருக்கக் கூடிய நெசவாளர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்காகத்தான் அரசாங்கம் அதை உருவாக்கியிருக்கிறதே தவிர கூட்டுறவு நூற்பாலை லாபத்திலே ஓடுவதற்கு அல்ல. அந்த அடிப்படையிலே அரசாங்கம் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான நெசவாளர்கள் தங்களுடைய கண்ணீரை இந்த அரசாங்கம் துடைக்கும் என்று எண்ணினார்கள், வாக்களித்தார்கள், வாக்களித்ததற்குப் பிறகு பழைய காலத்தைப் போலத்தான் இந்த அரசாங்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் இன்றைக்கு சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு பல் வேறு திட்டங்கள், இந்த அரசு போடுகிற திட்டங்கள் ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா? கிடைக்காத ஒரு அவல நிலையை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

11-05 மணி

அந்த அடிப்படையிலேதான் சாலைகளைப் பார்க்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிற நேரத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்கிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த ஏழை கிராமங்களில் வாழ்கின்ற மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கிராம ராஜ்யம் நாட்டிலே மலர வேண்டும் என்பதற்காக, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். சாலைகளைப் பராமரித்தார்கள், அவ்வாறு சாலைகளைப் பராமரித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்கள் நகரப்புறத்திற்கு வரவேண்டும் என்றால் பேருந்துகள் இல்லையே என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்து பேருந்து வசதிகளைச் செய்து தந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எண்ணிப் பார்க்கிறோம். இங்கே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரே நெடுஞ்சாலைத்துறை அமைச்சராகவும் இருக்கிறார். சிவகங்கைக் கூட்டங்களில் பேசும்போது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்

[திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்] [1990 மார்ச் 24]

அவர்கள் ஒரு கருத்தினை அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலை நிகழ்ச்சியிலே பேசுகிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். அந்தப் பாதைகள் எப்படி இருக்கிறது என்பதைச் சொன்னார். முன்பெல்லாம் வாகனங்கள் வருகிறது என்று சொன்னால் பள்ளிக்கு செல்கிற குழந்தைகள் அந்த வாகனங்களைப் பார்த்தவுடன் ஓரங்களிலே ஒதுங்கிவிடுவார்கள். ஆனால் இப்போது அந்தக் குழந்தைகள் ஒதுங்க வேண்டிய தேவையே இல்லை; அந்தக் குழிகள் இருக்கின்றனவே, அதாவது செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்ற குழிகள் இருக்கின்றனவே அவற்றில் குழந்தைகள் அமர்ந்துகொண்டாலே போதும். அந்தப் போக்குவரத்து நகர்ந்து சென்றுவிடும் என்று ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்களைப் போன்றவர்களும், என்னைப்போன்றவர்களும் அந்தப் பாதைகள் சீரமைக்கப்படாத காரணத்தால், அதாவது கரும்பு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் அந்தச் சாலைகள் பராமரிக்கப்படாத காரணத்தால்.....

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அடாவது 13 ஆண்டுக் காலத்தில் அந்தச் சாலைகள் என்ன நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் எடுத்துக்காட்டினேன். அந்தப் படப்பிடிப்பின் மூலம், அத்தகைய பாதைகளைச் சீரமைக்கின்ற பணிகளைத் தான் இப்போது நாங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரே நாளிலே இது முடியுமா என்றால் முடியாது. இருந்தாலும் கூடுமானவரையில் வேகமாக அவற்றைச் சீரமைக்கிற பணி நடந்துகொண்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செங்கோட்டையன் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கரும்பு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெறுகிற அந்தப் பாதைகளைச் செப்பனிடும் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கும் இந்த அரசால் எந்த முடிவும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். நீங்கள் ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுக்காலமாக ஆட்சியில் இருக்கிறீர்கள். பழைய ஆட்சிக் காலங்களிலேயே கூட்டிக் காட்டி, அந்தப் பாதைகள் சரியாக இல்லை, சர்க்கரை ஆலை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் போடப்பட்ட சாலைகள் செப்பனிடப்படவில்லை என்று சொல்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக்காலங்களிலே அந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகிகளை அழைத்துவைத்துப் பேசி,

1990 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்]

ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே சர்க்கரை ஆலைகள் தர வேண்டிய வரிப்பணத்தைப் பெற்று அந்தப் பாதைகளைச் செப்பணிட்டு இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கின்ற சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரிகளைச் செலுத்திவிடுகிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறைகளில் நடத்தப்படுகின்ற சர்க்கரை ஆலைகள்தான் தர மறுக்கின்றன. அதனை எதிர்த்து வழக்கு தொடரப்பட்டு இருப்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. வழக்கின் முடிவு வரட்டும் என்று கூடக் காத்திருக்கவில்லை. அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே உடனடியாக அந்த ஆலை அதிபர்களை அழைத்துப் பேசு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய அசோசியேஷனிலே ஒரு முறை பேசிவிட்டு 28-ஆம் தேதி வாக்கில் மீண்டும் அமைச்சரைச் சந்திக்க இருக்கிறார்கள். எனவே தொடர்ந்து அந்த முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : தலைவர் அவர்களே, 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு அந்தத் தனியார் சர்க்கரை ஆலை நிர்வாகிகள் எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, இதற்கு நல்ல முடிவை நீங்கள் செய்து தாருங்கள், நாங்கள் அதை ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று கேட்டிருப்பதாகக் கூட எங்களிடத்திலே அந்த நிர்வாகிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி 6 மாத காலமாக அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட நீங்கள் நாளை அல்லது ஒரு வார காலத்திற்குப் பிறகு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்போது அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்திருக்கிறீர்களா என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு ஊரக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஆலை அதிபர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசினார்கள். செஸ்-ஐப் பொறுத்த வரையில் இப்போது 8 ஆலைகள் ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நமக்குத் தரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஆலைகள் ஒரே தவணையில் எங்களால் செலுத்த முடியாது, நான்கைந்து தவணையில் வேண்டுமானால் செலுத்துகிறோம் என்றும், பெனாலிட்டி எங்களால் தர இயலாது

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1990 மார்ச் 24]

என்றும் சொன்னார்கள். மீண்டும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள் என்று என்னிடத்திலே சொன்னபோது 20-ஆம் தேதி அவர்களை அழைத்து நான் பேசினேன். 4 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே நீங்கள் பெனாலிட்டி தரவேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் முறைப்படி கட்ட வேண்டிய செஸ் நிதி 15 கோடிக்கு மேல் வருகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக 20 கோடியை நீங்கள் தர வேண்டும். உடனடியாகத் தர முன் வாருங்கள் என்று சொன்னேன். உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற வழக்கை நீங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; பாதை அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. விவசாயிகள் பெரும் சங்கடத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னேன் அவர்களேதான் ஒருவார காலம் எங்களுக்கு வாய்தா தாருங்கள்; எங்களுடைய ஆலையதிபர்களுடைய சங்கத்தில் கலந்து பேசிவிட்டு பிறகு நாங்கள் வந்து சொல்கிறோம். மீண்டும் பேசலாம் என்று ஆலையதிபர்களுடைய சங்கத்தின் சார்பாகத்தான் வாய்தா வாங்கி சென்றிருக்கிறார்கள்.

11-10 மணி

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதையாவது விரைவிலே முடித்து, இந்தப் பாதைகளைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 15 ஆண்டுக்காலமாக, 15 கோடி ரூபாய் இந்தப் பஸ் வளருகின்ற அளவுக்கு விட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் யார்? அதை எப்படியாவது பெறவேண்டுமென்று முயற்சிப்பவர்கள் யார் என்பது திரு. செங்கோட்டையன் அவர்களுடைய மன சாட்சிக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : 12 ஆண்டுக்காலமாக விட்டு விட்டார்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்லி, முதலமைச்சர் அவர்கள் தாங்களாவது செய்ய வேண்டும்; நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள் ஆட்சிபீடத்திலே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்ற அடிப்படையிலே நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு அந்தப் பாதையிலே வேறு திட்டங்களைச் செய்ய முடியவில்லை. நெடுஞ்சாலைத் துறையால் எடுத்துச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே அந்தப் பாதையில் எப்படி பொதுமக்கள் செல்ல முடியும்? ஏறத்தாழ தமிழ்நாட்டிலே அயிரக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் தொலைவு அளவிற்றுப் பாதைகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாதைகள் சீர்கெட்டு இரக்கிற நேரத்தில் அதை வேறு திட்டத்திலாவது செய்வதற்கு அரசு வழி வகை செய்திருக்கிறதா என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்]

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சட்டம் ஒழுங்கு சீர்கெட்டு கொண்டிருக்கிற அவல நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைக்கு, பெரியார் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்கள் இரவு நேரங்களில் தூங்கமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அவல நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு பல இடங்களிலே முகமூடிக் கொள்ளையர்கள் புகுந்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் ஏதாவது ஒரு வழக்கை, ஒருவரையாவது கைது செய்து, அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இதுவரையிலும் கிடையாது. மாதக் கணக்கிலே இங்கே இருக்கின்ற கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கின்ற பெரியார் மாவட்டத்திலே இருக்கின்றவர்கள், சேலம் மாவட்டத்திலே இருக்கின்றவர்கள், கோவை மாவட்டத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு இரவு நேரங்களில் தூங்குவதற்குக்கூட அஞ்சுகின்ற ஒரு அவல நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு சட்டம் ஒழுங்கு சீர்கெட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இன்றைக்கு வறட்சியின் பிடியிலே சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு அவல நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு அன்பிற்குரிய நண்பர்கள் சில பேர் குறிப்பிட்டு காட்டுகின்றபோது அந்த மாவட்டத்திலே தென்னை மரங்கள், பனை மரங்கள் கூட வரண்டு கொண்டிருக்கிற ஒரு காட்சியைப் பார்ப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அங்கே பயிர் செய்யப்பட்ட பயிர்கள் 2, 3 மாத காலத்திற்குள் அறுவடை செய்யக் கூடிய பயிர்கள் விளைச்சல் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலையை பெரியார் மாவட்டத்திலே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து பல்வேறு சலுகைகளை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சியின் கோரப்பிடியில் இன்றைக்கு தமிழ்நாடு சிக்கிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், பல்வேறு இடங்களிலே குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறபோது பல்வேறு இடங்களிலே வேகமாக போர்ட் கால அடிப்படையில் ஆழ்குழாய் கிணறுகளை இந்த அரசு அமைத்துத் தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்] [1990 மார்ச் 24]

அதேபோல, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், தன்னுடைய கருத்துக்களை அன்றைக்குச் சொல்கிற போது, உக்கம் சந்த அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்த போது, இரண்டு கருத்துக்களுக்கு அவர் பதில் சொல்லவில்லை. திண்டிவனத்திலேயிருந்து ஓயர்லஸ் வண்டி தொடர்ந்து வந்ததும் அதிலிருந்து தகவல் அளிக்கப்பட்டு மீனம்பாக்கம் அருகிலே நம்முடைய கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஆக இருக்கிற புரட்சித் தலைவி மீது லாரி தாக்கியது குறித்து எந்தக் கருத்தும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை. காவல்துறையை சேர்ந்த அதிகாரிகள், அந்தப் புகார் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் முதலிலே மாட்டின் மீது மோதி, அந்த லாரி வேகமாகச் சென்றது என்ற கருத்தை, காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலிலே சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு மாவட்ட காவல்துறை அதிகாரி அவர்கள் அந்த மாடுமுன் தினமே இறந்து விட்டது என்ற கருத்தையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் ஆகவே, இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் கருத்திலே கொண்டு அதற்கேற்ப பதிலுரையை அளிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் இங்கே வைக்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், வருவாய்த் துறையிலே பல்வேறு மாற்றங்களை நாம் இன்றைக்கு உருவாக்கியாக வேண்டும். வருவாய்த்துறையைப் பொறுத்த வரையிலே கேரள சிஸ்டத்தைப் போல ஜாதிச் சான்றிதழ்கள், வருமானச் சான்றிதழ்கள் பொறுத்தவரையில் கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளே தந்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்று சொன்னால், இந்த வருமான சான்றிதழ், ஜாதி சான்றிதழ்களுக்காக, வட்டாட்சியரிடத்திலே ஒருவர் மனு தந்து, மனு தந்ததற்குப் பிறகு அந்த வட்டாட்சியர் நிர்வாக அதிகாரிக்கு அனுப்பி, நிர்வாக அதிகாரி அங்கே இருக்கின்ற ஆர்.ஐ. அவர்களுக்கு அனுப்பி, அதற்குப்பிறகு சான்றிதழ்கள் அளிக்கிறபோது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையை மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். அதைப் போல பட்டாக்கள் கொடுக்கிற நேரத்தில் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்கள், அங்கே யிருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகளுடைய ஒப்புதலோடு தருகின்ற அளவிற்கு நீங்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-15 மணி

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில், இன்றைக்கு நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படும் அரிசியினுடைய விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை சொல்லி, மலிவு விலையில் மது வழங்குவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில்,

1990 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்]

அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் அதை முழுமையாக எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்து, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் மீது இந்த அவையிலே வரவேற்றுப் பேசியவர்களோடும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாற்றுக் கருத்து அளித்தவர்களோடும், வரவேற்றுப் பேசிய உறுப்பினர்களுடைய கருத்தோடு என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்து, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறவிழைகிறேன்.

கேட்டுக் கொடுப்பவன் வள்ளல், கேட்காமல் கொடுப்பது தான் தெய்வம். ஆனால், இன்றையதினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தமிழகத்திலுள்ள மக்களால் வள்ளலாகவும், தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்ற வகையிலே பல்வேறு நலத்திட்டங்களையும், நல்ல திட்டங்களையும் இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறார்கள். ஏழையெளிய மக்களுக்கும், உழவர் பெருமக்களுக்கும், உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், இன்றைக்கு வளமான பொருளாதாரத்தை வழங்குகின்ற வியாபார பெருமக்களுக்கும், இன்றைக்கு பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணமுடியும்.

1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மூலதனக் கணக்கிலே இன்றையதினம் 4,397.46 கோடிகளும் அதே நேரத்திலே மொத்த செலவான 4,814 கோடிகளையும் ஒப்பு நோக்கிய பற்றாக்குறை 416.63 கோடியாக இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஆரம்பத்திலே ஆரம்பிக் கப்படுகிறது. ஆனால், மூலதனக் கணக்கிலே வருகின்ற உபரி 9.32 கோடியும், பொதுக் கணக்கிலே உள்ள உபரியான 57.95 கோடிகளையும் சேர்த்து 67.27 கோடியை இன்றைக்கு பற்றாக்குறையிலே கழிப்போமானால், 349.36 கோடி பற்றாக்குறை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நடப்பு ஆண்டிலே துவக்கப் பற்றாக்குறையாக இன்றைக்குக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்ற ரூபாய் 160.74 கோடியையும் சேர்க்கிறபோது, மொத்தப் பற்றாக்குறை 510.10 கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால், இந்த பற்றாக்குறையை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிய வரிகள் வர இருக்கின்ற எதிர்பார்ப்புகள் 62 கோடியாகவும், அதே நேரத்திலே மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைகள் மூலமாக வர இருக்கின்ற வருவாய் 180 கோடியாக கணக்கிட்டு, 242 கோடியைக் கழிப்போமேயானால் இறுதியிலே நிகர பற்றாக்குறையாக 268.10 கோடி இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1990 மார்ச் 24]

சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆயத்தீர்வையில் உள்ள குறைபாடுகளை நடப்பாண்டில் களைந்ததன் மூலம் இந்த அரசுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வருவாய் எதிர்பார்க்கப்பட்டு இன்று அதுவே நிதிநிலை அறிக்கையிலே 134 கோடி ரூபாய் உயர்ந்து இருப்பதை, நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், எதிர்பார்ப்புக்கு மேல் இன்றைக்கு 34 கோடி ரூபாயை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டியிருக்கின்றார்கள்.

11-20 மணி

அதுபோலவே மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதன்மூலம், 180 கோடி ரூபாய் வரும் என்று கணக்கிட்டிருந்தாலும், வருகின்ற காலத்திலே இவை அதிகரிக்கவும் வாய்ப்புண்டு. எவ்வே, இன்றைக்கு 268.10 கோடியாக இருக்கின்ற இந்த பற்றாக்குறையை, இந்த அரசு இந்த ஆண்டில் எளிதாக சமாளித்து, ஒரு மிகச் சிறந்த அரசாக நிச்சயமாக செயல்படும் என்பதை நாங்கள் மிக நன்றாக அறிவோம்.

ஆனால், இன்றையதினம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு, 11 லட்சம் பேர்களுக்கு, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக ஊதிய உயர்வு அளித்த காரணத்தால், கூடுதலாக 430 கோடியை இந்த அரசு சமக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. அதுபோல பொது விநியோகம், சத்துணவுத் திட்டம், இலவச அரிசித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. இந்த மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களுக்காக, மானியத் தொகையாக அரசு தொகையை வழங்குவதன் மூலமாக இன்றைக்கு 400 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுவதால், இந்த இழப்பையும் சரிக்கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு இந்த அரசு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி வாயில் களை திறக்காமலும், மக்களை துன்புறுத்தாமலும் ஒரு மாநில அரசு, எந்த அளவிற்கு மிகச் சிறந்த ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை அளிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு ஒரு மிகச் சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அதை இம்மாமன்றத்திலே அளித்திருக்கிறார்கள்.

சரித்திர காலத்திலே இந்தியப் பேரரசை ஆண்டுகொண்டிருந்த சரித்திர நாயகர்களில், மௌரியர்கள் ஆட்சிக் காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல, தமிழகத்தை ஆண்ட ராஜராஜ சோழன் காலமும், கரிகால் பெருவளத்தான் ஆட்சிக் காலமும் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இன்றைக்கு அதுபோல கருணாநிதி அவர்களின் ஆட்சிக் காலம் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகின்ற காலமாக ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த காலங்களில், முந்தைய அரசுகள் மேற்கொண்ட கொள்கைகளை இங்கே நான் கோடிட்டுக்காட்ட

1990 மார்ச் 24] [திரு. அ. மலர்மன்னன்]

விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம், 4 நாட்கள் சிறை வாசத்திற்காக எங்களுக்கு எல்லாம் பளிங்குக்கல்லிலே பெயர்ப் பலகை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், இப்போது மாற்றுத் தலைவராக வீற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இன்றைக்கு தலைவருடைய இடத்திலே அமர்ந்திருந்தாலும், அன்றைக்கு அவருடைய இடத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். இங்கே நடைபெற்ற நடவடிக்கைகளை எல்லாம், அப்போது அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்கு நாள் தியாகத்தை இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியவர்களுக்கு எல்லாம், நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், 1962-ல் நடைபெற்ற விலைவாசிப் போராட்டத்திலே....

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, அவையை தலைமை தாங்கி, அவையை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற உங்களை இழுத்தால், தாங்கள் அங்கே அமர்ந்துகொண்டு பதில் சொல்ல முடியாது. எனவே, தாங்கள் வேறு ஒருவரை உங்கள் இடத்தில் உட்கார வைத்துவிட்டு, உங்கள் இடத்திற்கு வந்து பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அந்த முறையை நான் மிக நன்றாக உணர்ந்தவன் தான். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அவையிலே கடந்த காலத்திலே, அவருடைய இடத்திலே இருந்துகொண்டு இன்றைக்கு மாற்றுத் தலைவராக இருக்கின்ற இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்கிற காரணத்திற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். 1962-ல் நடைபெற்ற விலைவாசிப் போராட்டத்தில், நானும் முதன் முதலாக சிறைவாசத்தைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அன்றைக்கு இந்த நாட்டை ஆண்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். ஆனால், அன்றைய தினம் எங்களுக்கு எல்லாம் எப்படி தண்டனை வழங்கினார்கள் என்று தெரியுமா? அரைக்கால் சட்டையும், அரைக்கால் சூட்டும், தொப்பியும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு சிறைச்சாலையில் சென்றபோது வழங்கினார்கள். அன்றைய தினம், இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கின்ற எங்களுடைய தானைத் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியையும் சிறை விழுப்புண்களையும் எப்படி எல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், எப்படி எல்லாம் பின்பற்றி நாங்கள் போராட்டத்திலே பங்குகொள்ள வேண்டும் என்பதை எல்லாம்

[திரு. அ. மலர்மன்னன்] [1990 மார்ச் 24]

எங்களுக்குப் பால பாடம் படித்துக்கொடுத்தார்கள். அதன் விளைவுதான் 1976 ஆம் ஆண்டு, ஓராண்டுக் காலம் மிசா சிறையைக்கூட நாங்கள் இனிதாகக் கழிக்க முடிந்தது.

11-25 மணி

நான் இதை ஏன் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், அந்த நேரத்திலே எங்களுக்கும், எங்களோடு இருந்த 8,000 எங்களுடைய தோழர்களுக்கும், 3 மாத தண்டனை என்றும், 2 மாத தண்டனை என்றும் ஒரே குற்றத்திற்கு பல்வேறு தண்டனைகளை வழங்கினார்கள். ஆனால், அந்த நேரத்திலே எல்லாம் முன்னே செல்பவர்களை, ஏன் செல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டு, சட்டையைப் பிடித்து கிழிப்பவர்கள் அல்ல, கிழித்தவர்களும் அல்ல. நான் இன்றைக்குப் பார்க்கிறேன். அத்தகைய தியாகத் தழும்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு, சுடந்த காலங்களிலே விழுப்புண்களை எல்லாம், காயங்களை எல்லாம், இரத்தக் காயங்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டுகின்ற நேரத்திலே, அன்றைய தினம் ஏகமயம் பேசியவர்கள், மக்கள் மன்றம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று சொன்னவர்கள் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்களைத் தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த அவையிலே அவர்கள் எல்லாம் வர முடியவில்லை. என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள், அடுத்த முறை வருகிறாயா என்று பார்ப்போம் என்று. ஆனால், என்னைக் கேட்டவர்களை இந்த அவையிலே தேடிப் பார்க்கிறேன், அவர்கள் வரவில்லை. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சிறைச்சாலைக்குச் செல்வதை நம்மை நாமே வருத்திக்கொள்வதை, போராட்டத்தில் நம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதை நாமே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறோம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை வளர்த்த தலைவர்தான் எங்களுடைய தலைவர் அவர்களாவார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத்திலே, இங்கே காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோஷம் போட்டார்கள், குரல் எழுப்பினார்கள். ஆனால், அரசியலிலே, இந்த அவையினுடைய நாகரீகத்திலே, நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும், நிதிநிலை அறிக்கை படிக்கின்ற நேரத்திலே இடையூறுகளை ஏற்படுத்தலாமா என்று தெரிவிக்கின்ற....

*திரு. ஆர். சிங்காரம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் எங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சென்னதன் காரணம், ஒரே செக்ஷனில், ஒரே குற்றத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற

1990 மார்ச் 24]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

உறுப்பினர்கள், தொண்டர்கள் அத்தனை பேரையும் விடுதலை செய்யாமல், சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டும் விடுதலை செய்தது என்ன நியாயம். ஆகவே எங்களோடு உள்ள தொண்டர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று ஜனநாயக ரீதியாக, சிவில் ரீதியாக நாங்கள் கோஷம் இட்டோமே தவிர, 'நோ கிரிமினல் கோஷம்'.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் கோடிட்டுக் காட்டினேன். ஒரே குற்றத்திற்காகச் சிறைச்சாலை சென்று.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோஷம் போடுவதில் சிவில் கோஷம், கிரிமினல் கோஷம் என்று இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் சொன்னது, ஏ. 1—அக்யூஸ்டு நம்பர் 1 என்று சொல்லுகிற தலைமை ஏற்றுச் சென்றவர்களை எல்லாம் முதலில் அனுப்பிவிட்டு, அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தவர்களை ஏன் அனுப்பவில்லை என்று இங்கே எழுப்பப்பட்ட சில கோரிக்கைகள் அமைதியான முறையில் இருந்தன என்பதற்காக அவர்கள் அந்தத் சொற்களைச் சொன்னார்கள் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. வன்முறையைத் தூண்டுகிற வகையில் நாங்கள் எப்போதும் இல்லை என்பதற்காக அவர்கள் அதைச் சொன்னார்களே தவிர, வேறு வகையில் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சினையை விட்டு விட்டு அடுத்ததற்கு வரலாமே!

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மிகவும் முக்கியமானது இது. பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் எழுப்பியதில் தவறில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்ததற்குப் பின்னால் கூட அவர்கள் அந்தக் கோஷத்தை எழுப்பியிருக்கலாம். ஆனால் எங்களுடைய தலைவர், தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், அரசியல் பண்பாடு, நாகரீகத்தை வளர்க்க விரும்புகிற அவர்கள், உடனடியாக நிதிநிலை அறிக்கை படிப்பதை நிறுத்தி விட்டு, எதிர்க்கட்சித் துணை தலைவரவர்கள் அன்று கூறிய கோரிக்கையை ஏற்று, உடனடியாக இங்கே இருக்கின்ற அலுவலருக்கு உத்தரவிட்டு, அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரசியல் நாகரீகத்தையும், நாணயத்தையும் கடந்த காலத்தில் இருந்தவர்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பதைத் தம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இதை இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1990 மார்ச் 24]

11-30 மணி

இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்த நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கடந்த காலத்திலே ஆட்சி எப்படி எல்லாம் செயல்பட்டு இருக்கிறது, அதன் சிறப்புகள், சொல்லப்பட்ட திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் ஒழுங்காக, முறையாக செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதையும் ஆய்ந்து சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் வருகின்ற காலங்களிலே அந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தால் அவைகளைக் களைவதற்கும், அந்தத் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் உறுதியான நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கும் வழி செய்து ஒரு நல்ல அரசு என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டிலே நடைபெற்ற மிகச் சிறந்த மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை எல்லாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

38.12 கோடி ரூபாய்க்கு 83 இலட்சம் குடும்பங்கள் 5 கிலோ இலவச அரிசி விநியோகம் மூலம் 5 முறை தமிழகத்திலே பயன் அடைந்து இருக்கின்றார்கள். அது போலவே 42.25 இலட்சம் ரூபாயில் 83 இலட்சம் குடும்பங்கள் இலவச வேஷ்டி சேவைகள் பெற்று நன்மை அடைந்ததை மக்கள் போற்றுகிறார்கள். அது போல முதியோர், உடல் ஊனமுற்றோர், விதவைகள், ஆதரவற்ற மகளிருக்கு மாதம் 35 ரூபாயாக இருந்த உதவித் தொகையை, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 50 ரூபாயாக உயர்த்தி வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து பெண்கள் கல்வி பெற வேண்டும். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பெண்கள் சராசரி படிப்பையாவது பெற வேண்டும். அவர்கள் 8-வது வகுப்பு வரையாவது கல்வி பெற வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தோடும், பழங்குடி மக்கள், மலைவாழ் மக்கள் 5-வது வகுப்பு வரை படித்தால் கூட அவர்களுடைய திருமணத்திற்காக 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குகின்ற ஒரு ஒப்பற்ற திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வழங்கியதன் மூலம் 11,338 பெண்கள், குடும்பங்கள் இந்தத் தலைவனை வாழ்த்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது போலவே மகளிருக்கு மகப் பேறுத் திட்டம் அளித்ததன் மூலம் இன்றைக்கு 97,473 பெண்கள் பலன் அடைந்து இருக்கிறார்கள். “கொட்டாம்பட்டியில் இருக்கின்ற பெண்களுக்கு மட்டும் இந்தத் திட்டம்” என்று திட்டத்திலே சொல்லிவிட்டுச் செல்கின்ற முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து குடும்பத் தலைவனை இழந்தால் அந்தக் குடும்பம் எப்படி எல்லாம் கஷ்டப்படும் என்பதை உணர்ந்த தமிழ்மகன் இன்றைக்கு அந்தக் குடும்பங்களுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கு

1990 மார்ச் 24] [திரு. அ. மலர்மன்னன்]

வதன் மூலம் நடப்பு ஆண்டிலே 10,517 குடும்பங்கள் அந்தப் பயனைப் பெற்று இருக்கின்றார்கள். விபத்திலே இறந்த தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் மூன்று மணித் துளிகள் இருக்கின்றன.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : இன்றைக்கு 235 பாட்டாளி குடும்பங்கள் அந்தப் பலனை அடைந்து இருக்கின்றன. அது போல ஆட்டோ ரிக்ஷா, டாக்கி, சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குப் பயன் பெறுகின்ற சிறந்த திட்டங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வழங்கி இருக்கின்றார்கள்.

இன்றைக்கு வேளாண்மைக்கு அரசு எந்த அளவிற்கு முதல் இடம் கொடுத்து இருக்கிறது என்பது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டிலே 145.98 கோடியாக இருந்ததை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 160.29 கோடியாக உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள். விவசாயப் பெருமக்களுக்கு இந்த அரசு என்ன செய்தது என்று கேட்டவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது எல்லாம், 3 ஹார்ஸ் பவர், 5 ஹார்ஸ் பவர் பம்புசெட்டுகளுக்கு விற்பனை வரி ரத்து செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் 5 ஹார்ஸ் பவருக்குக் குறைவான பம்பு செட்களைப் பொறுத்த வரையில் 9 இலட்சம் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு நடப்பு ஆண்டிலே 75 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாயாக மின் கட்டணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 7½ ஹார்ஸ் பவர், 10 ஹார்ஸ் பவர் வரை உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகள் 75 ரூபாய் கட்டாமல் 50 ரூபாய் கட்டுவதற்குக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

தேசிய பால்வள வாரியத்தின் மூலம் இன்றைக்கு 13 மாவட்டங்கள் பயன் அடையத்தக்க வகையிலே குறிப்பாக செங்கை அண்ணா மாவட்டம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம் ஆகியவைகளுக்குப் புதிய பால் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

11-35 மணி

மீனவக் குடும்பங்களுக்காக நடப்பாண்டில் 3000 வீடுகளும், வரும் ஆண்டில் மேலும் 3000 வீடுகளும் உலவசமாகக் கட்டித் தருகின்ற நிலையில் திட்டங்களை இன்றைக்குத் தீட்டியிருக்கின்றார்கள். நெல்லையிலே புதிய பல்கலைக் கழகம், கன்னியா குமரியிலே 133 அடி உயரமுள்ள வள்ளுவர் சிலை, நெசவாளர்களுக்கு இன்ஸ்யூரன்ஸ் தொகை அதிகரிப்பு. சென்னை நகரத்திற்கு 27 கோடி ரூபாயிலே போக்குவரத்துப் பெரும் திட்டம், நகராட்சி, பேரூராட்சிகளிலே பத்தாயிரம் பேர்களுக்குப்

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1990 மார்ச் 24]

புதிய வேலை வாய்ப்பு, 12,000 புதிய ஓராசிரியர் பள்ளிகள், 800 ரூபாய் சம்பளத்திலே புதிய ஆசிரியர்கள் நியமனம், பத்தாண்டு நாளிலே எல்லா பஸ்களும் தேசியமயமாக்கப்படும் என்ற மிஷன் சிறந்த கொள்கைக் குறிப்பு, ஆறு மாதம் முதல் 3 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்து வழங்குகின்ற திட்டம், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு 56 கோடி ரூபாயில் 47,000 வீடுகள் கட்டித் தரும் புதிய திட்டம் என்று இன்றைக்குப் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலம் சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

சிறுபான்மையோர் பாதுகாப்பிற்காக, அவர்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்ட முதல்வரவர்கள் ஏற்கெனவே, இன்றைக்குச் சிறுபான்மைக் குழு அமைத்ததோடு, 1975-லே மதம் மாறிய கிறித்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு உரிய சலுகைகளை அளித்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நான் மெத்தப் பணிவன்போடு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இன்றைக்கு 1953 ஆம் ஆண்டு சீக்கியர்களுக்கு மதம் மாறியவர்களுக்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே மாற்றத்தை உருவாக்கியதைப் போல இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற நாடாளுமன்றத் தொடர் கூட்டத்திலே புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வழங்குகின்ற அந்தச் சலுகை வழங்கப்படுவதைப் போல, வருங்காலத்திலே நீங்கள் டோராடி, வாடாடி இந்தக் கிறித்துவ ஆதி திராவிட மக்களும் இந்தப் பலனைப் பெற ஆவன செய்திட வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே ஹஜ் பயணிகள் தங்குவதற்கு இல்லம்.

அதைப்போலவே, வணிகர் நல வாரியம், முப்பதாண்டுக் காலமாக வணிகப் பெருமக்களுடைய ஒருமித்த குரல் ஒரு முனை வரி. இந்த மாமன்றத்திலே பலமுறை நாங்கெல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். மாநாடு மூலம் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் ரூப் அரசுகள் அனைத்தும் கேளாக் காதினராக இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் விற்பனை வரியில் ஒரு முனை வரியாக மாற்றி, வியாபாரப் பெருமக்களுக்குப் பொற்காலம் படைத்திருக்கிறார்கள். மிகையம், புளி, மிளகு, வெல்லம், மஞ்சள், மல்லி, சீரகம், சேயக்காய் போன்றவையெல்லாம் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் ஆகும். அவற்றில்கு 8-விருந்து 6 ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். (மணிபடிக்கப்பட்டது) உன்னும் ஒரு சில நிமிடங்களிலே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கூடுதல் வரி 10 இலட்சம் வரையிலும் வரி விலககு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த 10 இலட்சத்திற்கும் மேல் கூடுதல் வரி இன்றைக்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த ஸ்லாப் ரேட் இன்கம் டாக்கிலே இருப்பது எப்படியென்றால், 22,000 ரூபாய் வரையிலே அவர்களுக்கு வரி இல்லை.

1990 மார்ச் 24] [திரு. அ. மலர்மன்:னன்]

ஆனால், 22,000-க்கு மேல் கூடுகின்ற 1000-க்கு அதற்கு மேல் உள்ள தொகைக்குத்தான் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. போடப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் இந்தக் கூடுதல் வரியிலே மட்டும், பத்து இலட்சத்திற்கு மேல் எவ்வளவு கூடினாலும் இந்தப் பத்து இலட்சத்தையும் சேர்த்து இன்றைக்கு அசெஸ்மெண்ட் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இதை மாற்றி பத்து இலட்சம் வரையிலும் விலக்கு, அதற்கு மேல் உள்ளதற்கு நீங்கள் வரியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று இந்தத் திட்டத்திலே அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே, இன்றையதினம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. இன்றைக்குத் தடை ஆணை மூலம் வியாபாரப் பெருமக்கள் பலர் வழக்குமன்றத்தை நாடியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அதன் மூலம் இந்த அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரிகள் வராமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பற்றாக்குறை நிதி நிலையிலே இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே இவர்களுையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி, அந்தக் குறைகள் களையப்படுமானால் நிச்சயமாக இந்தப் பற்றாக்குறை சரி செய்யப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் உப்புத் தோலுக்கு 1987 ஆம் ஆண்டு 3 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதையே பாடல் மீட்கிறபோது கிரேஸ் தோலாக மாற்றுகிறபோது வரி இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் 1987 ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னால் உப்புத் தோலுக்கு 2 சதவீதம் என்றும், கிரேஸ் தோலுக்கு, சுத்தம் செய்யப்பட்ட தோலுக்கு 2 சதவீதமாகவும் மாற்றினார்கள். அன்றைய தினம் வியாபாரிகள் தடையாணை பெற்றார்கள்.

11-40 மணி

1988 ஆம் ஆண்டில் ஆளுநர் ஆட்சிச் காலத்தில் உப்புத் தோலுக்கு 2 சதவீதம் என்றும், கிரேஸ் தோலுக்கு, பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கு ஒரு சதவீதம் என்றும் மாற்றப்பட்டது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இந்த உப்புத் தோல் 75 சதவீதம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, கிரேஸ் தோலாக மாற்றப்படுகிறது. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிற இந்த உப்புத் தோலுக்கு வரி இல்லை 1987 ஆம் ஆண்டில். ஆனால் கிரேஸ் தோலுக்கு 2 சதவீதம் வரி போடப்பட்டிருந்தது. 1987 ஆம் ஆண்டில் அதைப் போல உப்புத் தோலுக்கு வரி இல்லை. கிரேஸ் தோலுக்கு 2 சதவீதம் வரி போடப்பட்டது. ஆளுநர் ஆட்சியிலே உப்புத் தோலுக்கு வரி இல்லை. கிரேஸ் தோலுக்கு ஒரு சதவீதம் என்று குறைத்தார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் நீங்கள் மீண்டும் உப்புத் தோலுக்கும், கிரேஸ் தோலுக்கும் 2 சதவீதம் வரி போட்டிருக்கிற காரணத்தால், இன்றைக்கு உள்நாட்டில் தோலை வாங்கி, உள்நாட்டில் பதப்படுத்தி அந்த வியாபாரிகள்

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1990 மார்ச் 24]

செய்கிறபோது 4 சதவீதம் வரியையும், அதேநேரத்தில் அவர்கள் அடிஷனல் டாக்ஸாக உப்புத் தோலுக்கு 2 சதவீதம், அதற்குமேல் கிரேஸ் தோலுக்கு 2 சதவீதமும் என்றால் உப்புத் தோல் விலை ரூபாய் 100 ஆக இருப்பது, கிரேஸ் தோலாக மாற்றுகிறபோது ரூபாய் 176 ஆக மாறி விடுகிறது. ஆகவே, ஆரம்பக் கட்டத்தில் 2 ரூபாயும், கிரேஸ் தோலாக மாற்றப்படுகிறபோது 3½ ரூபாயும், அடிஷனல் டாக்ஸாக 3½ ரூபாயும், ஆக 9 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வருகிறபோது அவர்கள் சி. எஸ். டி. கட்டி விடுகிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு வரிச் சலுகை அளிக்கப்படுகிற காரணத்தால், அவர்கள் அதிகப் பயனை அடைகிறார்கள். இதன் காரணமாக நமக்கு வர வேண்டிய வரியில் இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒட்டுமொத்தமாக இன்றையதினம் கொள்முதலில் உப்புத் தோலுக்கு அல்லது கிரேஸ் தோலுக்கு 2 சதவீதம் என்று ஒரு வரியையும் அல்லது 3 சதவீதம் என்ற வரியையும் போட்டு, அதேநேரத்தில் நுழைவு வரியாக நீங்கள் 3 சதவீதம் வரி இன்னொரு மாநிலத்திலிருந்து வருகிற தோலுக்கு போடுவீர்களானால், நிச்சயமாக வருவாய் உயரும். பிறகு நம்முடைய தேவையை சரிக்கட்டலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு நலத் திட்டங்கள் மூலமாக ஒரு புதிய சகாப்தத்தை படைத்து, மற்ற மாநிலங்கள் வியக்கத்தக்க அளவிற்கு ஒரு சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் பாரா 4 என்பதில் முழுமையாகவும் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலையில் எனக்கும் அதிக உடன்பாடு உண்டு என்ற காரணத்தால் நான் என்னுடைய கருத்தை அதன்மீது தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுயாட்சியோடு கூடிய கூட்டாட்சி முறை சரியான தீர்வாக இருக்க முடியும் என்ற கொள்கையை அங்கே வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சோவியத் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கேயிருக்கிற மாநிலங்களும் இதைத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நம்முடைய இந்திய அரசியல் கட்சிகளும், அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370 ஏன், எதற்கு என்று கேள்வியெல்லாம் கேட்கக் கூடிய இந்த காலக்கட்டத்தில் தான் பாரா 4 எனக்கு ஒரு நினைவாக இன்றைக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

11-45 மணி

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில், வரையறைக்குள் இருக்கக்கூடிய ஒரு மாநிலம் காஷ்மீர் மாநிலம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தால், முழுமையாக ஆட்சி செலுத்த முடியாவிட்டாலும் தானாகவே, தனக்காகவே, தன்னுடைய மாநிலத்திற்காகவே ஒரு அரசியல் சட்டத்தை இந்திய நாட்டில் இன்றைக்கு உருவாக்கி கூமார் 30, 40 ஆண்டுகளாக ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டம் பிரிவு 370 அந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் தானா, அந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் தான் இது வழங்கப்பட வேண்டுமா? இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அந்த உரிமைகள், அந்தச் சலுகைகள் வேண்டாமா என்ற நிலையில்தான் இன்றைக்கு பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இல்லாமல் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் நிலைமை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும்.

என்னதான் வரியை அதிகரித்துப் போட்டாலும், குறைத்துப் போட்டாலும், மாநிலங்களுக்கு முழுமையான பொருளாதாரச் சுதந்திரம் கிடையாது. மாநிலங்களுக்கு நிதிச் சுதந்திரம் முழுமையாகக் கிடையாது. நிதியினால் ஏற்படக்கூடிய நெருக்கடி காரணத்தினால் கூட ஒரு மாநில அரசாங்கத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, கலைப்பதற்குக் கூட நம்முடைய அரசியல் சட்டம் வழி செய்கிறது. ஆனால் இதற்கு நம்முடைய மாநில மக்கள் பொறுப்பு கிடையாது. ஒரே மாநிலத்திற்கு வழங்கப் படக்கூடிய சலுகைகள் என்று சொல்கிறபோது, பல்வேறு சலுகைகளைப் பற்றி இங்கே எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில், அந்த மாநிலமாக இருந்தால் ஒரு மாநில கவர்னரை நியமிக்க வேண்டுமானால், அந்த மாநில Council of Ministers அமைச்சரவையைக் கேட்டுத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்கு அப்படிக் கிடையாது. அந்த மாநிலத்தில் ஒரு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டுமானால், ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியை மாற்றவேண்டுமானால், அந்த மாநில கவர்னரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் மாற்ற வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் அப்படி முழுமையான சுதந்திரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே சொத்தை முழுமையாக வாங்குவதற்கு உரிமை கிடையாது. 31-சி அங்கே கிடையாது. Acquisition and Requisition of Property is not available there. தடுப்புக் காவல் சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட தடுப்புக் காவல் சட்டம் அங்கே செல்லுபடியாகாது. ஒரே நாடுதான். ஆனால் வெவ்வேறு சட்டங்கள். இதனால் அந்த நாட்டிலே எந்தப் பாதிப்பும் இதுவரை ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதை இங்கே நான் வலியுறுத்திச் சொல்லியாக வேண்டும்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மார்ச் 24]

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய புலன் ஆய்வுத்துறை Central Intelligence அங்கே நுழைய முடியாது. ஒரு முழுமையான அதிகாரம், இன்னும் பலவேறு பாகங்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அங்கே நுழைய முடியாது. ஐ.ஏ.எஸ். வர்க்கமே அங்கே கிடையாது. அரசியல் சட்டம் பிரிவு 312 விதிவிலக்கு அளிக்கிறது Except Kashmir. நம்முடைய இ.பி.கோ. extends to the whole of India except Jammu and Kashmir. இது நம் நாடு. அதேபோல், Cr.P.C. Criminal Procedure Code extends to the whole of India except Jammu and Kashmir.

அதேபோல் Evidence Act, இப்படி நம்முடைய நாட்டில், இங்கே பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் அங்கே செல்லுபடியாகாத நிலைமை. ஜனாதிபதி உத்தரவைப் போட்டால்தான் அங்கே பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நமக்கும் அதே சலுகை, உரிமை இந்தக் காலக் கட்டத்திலே வேண்டும் என்பதை எடுத்து வைப்பதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எனக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது இன்றைக்கு. இங்கே பாராளுமன்றத்தினால் ஒரு அமென்ட்மென்டை, ஒரு சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமானால், அந்த மாநிலத்தைச் சம்பந்தப்படுத்தி, ஜனாதிபதி முதலிலே அங்கே, அந்த மாநில சட்டமன்றத்திற்கு உரிய உரிமையைப் பெற்றுக் கொண்டு வரக்கூடிய அவ்வளவு உரிமை படைத்த மன்றம் அந்த மன்றம். சட்டமன்றமும் முழுமையான அதிகாரம் படைத்த மன்றம். அங்கேயிருக்கக்கூடிய அமைச்சரவை அதிகாரம் அதிகமாக பெற்ற அமைச்சரவையாகும். அமைச்சரவைக்கும் அதிகாரம், சட்டமன்றத்திற்கும் அதிகாரம். இப்படி முழுமையான அதிகாரங்களை, நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டம், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறது. ஆனால் நாம் இன்னும் நம்முடைய பொருளாதரச் சதந்திரத்தை முழுமையாகப் பெறாத காரணத்தால்தான் பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை இன்றைக்கும் நம்முடைய முதலமைச்சர் போன்றவர்கள் சமர்ப்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே, அந்த காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய 'ஸ்டேடஸ்' அந்த நிலைமை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழ் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

11-50 மணி

Kashmir is in a different geographical situation என்று சொல்லலாம். அது எல்லை. தமிழ்நாடும் அப்படித்தான். தமிழ்நாட்டைச் சுற்றி கடல். தமிழ்நாட்டிற்கு அடுக்கதாற்போல் அண்டை நாடுகள். இதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமேயானால், வடக்கே இமயமலை, தெற்கே கன்னியாகுமரி இரண்டையும்

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நிச்சயமாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தோடு நம்முடைய மாநில சட்ட மன்றத்தின் பரிந்துரைகளைக் கொடுப்போமேயானால், முழுமையான சட்டமன்றமாக, ஒரு அதிகாரம் படைத்த சட்டமன்றமாக, ஒரு அதிகாரம் படைத்த அமைச்சரவையாக நம்முடைய வருங்கால சந்ததிகளுக்கு நல்லாட்சியை, எங்கேயும் போய்கையேந்தாமல், நம்முடைய பொருளாதார சுதந்திரத்தோடு பற்றாக்குறையில்லாமல் நம்மால் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்ய முடியும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுமட்டுமல்ல. (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிற நேரத்திலே இன்றைச் சொன்னார்கள். காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. கவர்னரை யாராவது நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் அங்கு இருக்கின்ற மந்திரி சபையின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். தற்போது நிலைமை அதுதானா? அதோடு மட்டுமல்ல அங்கே மந்திரி சபையைக் கலைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மத்திய அரசைக் கூட அல்லது ஜனாதிபதியைக் கூட கேட்காமல் அங்கே இருக்கின்ற கவர்னரே கலைக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதை நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: இதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தேவையில்லை. அதாவது இன்றைக்கு நியமிக்கப்படுகிற கவர்னர் கூட இந்தச் சட்டத்தின்படி நியமிக்கப்படவில்லை. ஜகன்மோகன் நியமிக்கப்பட்டது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்திற்கு புறம்பானதுதான். அதைத்தான் மற்றக் கட்சியினர் இன்றைக்கு எடுத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 370-ல் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். Concurrence of the Government of the State—Concurrence of the State எல்லாமே கன்கரன்ஸ் தான். அந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் Concurrence of the State—Concurrence of the Council of Ministers இரண்டும் இருக்கும். சட்டமன்றத்தை எடுத்தால் At the request of Legislature. With the consent of the Legislature. இந்த நான்கிலும் இருக்கும். இந்த அதிகாரம் நமக்கு கிடையாது. ஆகவேதான் நாம் எவ்வளவுதான் பாடுபட்டு, எவ்வளவுதான் தேர்தலிலே தெருத் தெருவாக அலைந்து வெற்றி பெற்று இங்கு வந்தாலும், களைத்து விடுவோம். கலாட்டா பண்ணிவிடுவோம் அதனால் கலைந்துவிடும் இதனால்தான். இதைச் சேர்க்க வேண்டுமானால், 40 ஆண்டு காலம் தாண்டிவிடும். இனிமேல் வரக் கூடிய காலங்களில் மக்கள் சுதந்திரமாக வாக்கு அளிக்கக்கூடிய இந்தக் காலக் கட்டத்தில்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 24]

சட்டமன்றத்தின் சுதந்திரம், அமைச்சரவையின் சுதந்திரம், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பொருளாதாரச் சுதந்திரம், அரசியல் சுதந்திரம் பறிபோய்விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, பூகோள ரீதியில் பார்த்தாலும் நமக்கும் காஷ்மீருக்கும் ஒற்றுமை இருக்கிறது. நமக்கு மட்டும் கேட்டால் தவறாகச் சொல்வார்கள். எல்லா மாநிலங்களும், சோவியத் நாட்டில் இன்றைக்கு மாநிலங்கள் உரிமை பெற்றிருக்கின்றன. Within the Constitutional frame-work இந்த அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு உட்பட்டு நம்முடைய உரிமைகளைப் பெறவும் அதற்கு இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாரா நான்கை எழுதி படிப்பதற்கு முன்பே உடன்பட்டவன் என்ற காரணத்தால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 153-வது பாராவில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சொத்துக்களின் உரிமம் மாற்றம் செய்யும்போது வேறு மாநிலங்களில் போய் அதை பதிவு செய்து கொள்கின்றார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள். இரண்டு மாத காலத்திற்கு முன்பு நான் என்னுடைய தொகுதிக்கு சென்றபோது என்னுடைய தொகுதியில் 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர், 400 ஏக்கர் என்று சொல்லப் போனால் பாதித் தொகுதியை வாங்கிவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். அதை அறிந்து அன்றைக்கே ஒரு அறிக்கையை விட்டேன். முதல் அமைச்சருக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்தேன்.

11-55 மணி

என்னைப் பொறுத்தவரையில்—இன்றைக்கு கண்ணகி கோயிலுக்காக பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது கேரளத் தோடு. இங்குள்ள நிலங்களையெல்லாம், அங்கே பதிவு செய்ய அனுமதித்து விட்டு எதற்கு கண்ணகி கோயிலுக்கு பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது? அந்த நிலங்களை மீட்டுத்தாருங்கள். அந்தச் செயல் செல்லாது என்று அறிவிக்கக் கூடிய அளவுக்கு உயர்நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது என்று வழக்கறிஞ நண்பர்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அரசாங்க வழக்கறிஞரோடு கலந்து இந்த சேல் செல்லுபடியாகாது அல்லது ஆகுமா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1 எத

ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்வதற்காக ஒரு ஏக்கர் 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் என்று தமிழ்நாட்டில் விற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையில் மற்ற மாநில மக்கள் அதை வைத்து நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அந்த இட உரிமையை பறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இட உரிமை போய் விடாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு இன்னொரு

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

உதாரணமும் சொல்லலாம். அரசியல் சட்டத்தின்படி, காஷ்மீர் மாநிலத்தில் வீடு வாங்க முடியாது. நிலம் வாங்க முடியாது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் எளிதாக வாங்கலாம்.

இந்த வாரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்து பத்திரிகை கடைசி பக்கத்தில் ஒரு விளம்பரம். நான் வரும்போது எடுத்துக் கொண்டு வர பார்த்தேன். வீட்டிலிருந்து வேகமாக வந்து விட்டதனால் கடைசி நேரத்தில் அதை பெற்றுக் கொண்டு வர முடியவில்லை. அதில் *Siting in Gujarat. Buy property in Madras* என்று இருக்கிறது. தமிழர்கள் எந்த அளவுக்கு ஏழ்மையாக இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கே உள்ள மாடிக் கட்டிடங்களை நாம் கட்டவில்லை. இங்கே வந்து சிக்கிம், குஜராத்திகாரர்கள் கட்டுகிறார்கள். (குறுக்கக் கு) *Siting in Gujarat and buying property in Madras*. என்று இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெரிய பெரிய சொத்துக்களை இங்கே வாங்க முடியவில்லை. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய வர்கள் பெரிய பெரிய கட்டிடங்களை இன்றைக்கு கட்ட முடியவில்லை. வெளி மாநிலத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தான் இங்கே பெரிய பெரிய கட்டிடங்களாக 20 மாடி 30 மாடி என்று அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்பதை நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு, முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோளாக சொல்லுகிறேன். அனுமதி இல்லாமல் கட்டியிருப்பார்களானால் அதை இடித்து தரைமட்டம் ஆக்குங்கள்.

ஒரே ஒரு உதாரணம். பெத்தநாயக்கன் தெரு நெ. 22, கரம்சந்த் என்பது பெயர். நம்முடைய எம்.எம்.டி.ஏ. அதிகாரிகள் உள்ளே செல்ல முடியவில்லையாம். லிப்ட் வைத்து கட்டியிருக்கிறார்கள். பிளான் பெர்மிஷன் இல்லை ஹவுசிங் போர்டு பெர்மிஷன் போர்ஜரி. கேஸ் போடப் போவதாகச் சொன்னார்கள் எம்.எம்.டி.இ-வே வேறு மாநிலத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள் லிப்ட் வைத்து கட்டிக் கொண்டு தமிழ்நாட்டிலே அதுவும் நம்முடைய அதிகாரிகள் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை என்றால் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு நம்மால் கட்டுப்பாட்டிற்குள் எல்லோரையும் வைத்துக் கொள்ள முடிகிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

பிளான் பெர்மிஷன் வாங்காமல் கட்டியிருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களை இடியுங்கள். சட்டத்தை மீறி, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கக் கூடிய கட்டிடங்களையும் இடியுங்கள். காரணம் இடிபடுபவர்கள் ஏழையாகி விட மாட்டார்கள். அவர்கள் பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள். பூந்தமல்லி ஹைரோடையே நிரப்பி விட்டான். இன்னும் 10 வருஷம் கழித்து பூந்தமல்லி ஹைரோடிலே ஒன்றும் கட்ட முடியாது. ஆகவே தயவுசெய்து

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 24]

தாட்சணியம் காட்டாதீர்கள். பிளான் இல்லையா இடித்துத் தான் ஆக வேண்டும். அதற்கு பெனாலிட்டி கட்டலாம் என்று விதி வந்து விடக் கூடாது.

இனிமேல் அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு அனுமதியே கொடுக்காதீர்கள். ஏனென்றால் தண்ணீர் கிடையாது சென்னை மாநிலத்தில். வீடுகளுக்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடையாது. அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துக் கொண்டே போவீர்களானால் தமிழர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் மாண்டு போகக் கூடிய காலம் வந்துவிடும் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டுகிறேன். இதற்கு பரிகாரம் வேண்டுமானால் மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சென்னையிலிருந்து திருச்சிக்கு தலைநகரத்தை மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இங்கே நீங்கள் அடுக்கு மாடி கட்ட விடுவீர்களேயானால் தலை நகரத்தை திருச்சிக்கு மாற்றி, தமிழர்கள், தமிழ்நாட்டு மக்களை, திராவிடர்களை காப்பாற்றுங்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை விட்டால் வேறு வழியே கிடையாது.

12.00 மணி

இங்கே 9-வது நிதிக்குழுவின் அறிக்கை பற்றி, பாரா-7-இல், திருப்தி அளிக்கவில்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். வருமான வரியில் மாநிலத் திற்குப் பங்கு அளித்து இருக்கின்றார்கள். தனி நபர் கட்டக் கூடிய வருமான வரியில் பங்கு இங்கே மாநிலத்திற்குத் தரப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கம்பெனிகள் கட்டக்கூடிய வருமான வரிக்கு நமக்குப் பங்கு கிடையாது. கார்ப்பரேட் டாக்ஸ்', அதிலே நமக்கு ஷேர் கிடையாது. அந்த வருமான வரியை வாங்கினால்தான், அந்தப் பங்கைப் பெற்றால் தான் கம்பெனிகளை மாநில அரசாங்கத்தின் கன்ட்ரோலுக்குக் கொண்டு வரமுடியும். அதை இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த அரசாங்கத்தோடு தெய்தர்பு கொண்டு, 'கார்ப்பரேட் டாக்ஸையும் மாநிலங்களுக்கு ஒரு பங்கு வழங்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து, பெற்றுத் தாருங்கள் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்களுக்கு 40 ஆயிரம் மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டில் திராவிடனை விட முந்தியவன் ஆதி திராவிடன். பட்டா என்ன? இந்த நாட்டுக்கு அவன் தான் சொந்தம். ஆதி திராவிடனுக்கு நாம் பட்டா கொடுக்கிறோம். அவன் நமக்கு விட்டுக் கொடுத்துவிட்டான். ஆதி திராவிடர்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு சென்ட், இரண்டு சென்ட்டிற்கு பட்டாவுக்குத் தாலுகா அலுவலகம், ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகம் சென்று அவர்கள் அலைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், குடிசை கட்டுவதற்கு, ஆகவே, சாதாரண, சாமானிய மக்கள் ஏமாந்த காரணத்தி

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

னால், சாதாரண, சாமானிய மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட காரணத்தால், அந்த மக்களின் அரசியல் சுதந்திரம் சரியாக செயல்படாத காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு 40 ஆயிரம் பட்டாவை நாம் 'பேஸ்டு புரோகிராமில் போடக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலுள்ள உபரி நிலங்களைக் கைப்பற்றுங்கள். இங்கே 'லேண்ட் சீலிங்' சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டாண்டு காலத்திற்கிடையில் யாராவது மாற்றியிருந்தாலும் கைப்பற்றலாம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வரவேற்கின்றேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒருபடி மேலே போய்—சட்ட அமைச்சர் இருக்கிறார். ஐ.பி.சி.-ஐ அமென்ட் பண்ணுங்கள். அந்த மாதிரி லேண்டை மாற்றி ரிஜிஸ்தர் பண்ணினால், 'காக்கிசபிள் அஃபன்ஸ்' என்று. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனால் சிவில் மேட்டர் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். கிரிமினல் என்றால் குக்விக்காக கேஸை முடிக்கமுடியும். சிவில் 10 வருடம் ஆகும். சுப்ரீம் கோர்ட் நுக்குப் போனால் 30 வருஷம் ஆகும். அதற்குள்ளே ஏழு எலக்ஷன் போய்விடும். அதை 'காக்கிசபிள் அஃபன்ஸ்' ஆக்குங்கள். பினாமி எல்லாம் 'காக்கிசபிள்'. அந்தக் காலத்திலே இதெல்லாம் கிடையாது. இப்போது பினாமி எல்லா வற்றிலேயும் வந்துவிட்டது. அந்தளவிற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

எல்லா உபரி நிலங்களையும் கைப்பற்றி, கணக்கெடுத்து, ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களை நேரடியாக விசாரித்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கினை, இடத்தை வழங்குங்கள். இட ஒதுக்கீடு கல்லூரியில் படிக்கின்றவனுக்கு வேண்டும். வாழ்கின்ற ஏழைகளுக்கு, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உட்கார இடம் வேண்டாமா? அந்த இடத்தை வாங்கித் தாருங்கள். கேட்கலாம், இதை ஏன் முன்பு செய்யவில்லையென்று. நான் அங்கே இருந்தேன், அவ்வளவுதான். இங்கே இருப்பது வேறு.

இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையில் சில விவாதங்கள், சொல்லப்படாத விவாதங்கள், இதில் முதலமைச்சரால் படிக்கப்படாத கருத்துக்களின்மீது சில விவாதங்கள் நடைபெற்றன. சில விவாதங்கள் நடைபெறும்போது இதிலே உள்ளே இருக்குமா என்று பார்த்தேன். இப்போதுகூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியபோது, நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். முதல் நாள் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். 'இன்டஸ்கிரிமினேட் அரெஸ்ட்ஸ்' பற்றி. எப்படி, போராட்டங்களிலே கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றங்களால் விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை முதல் நாளிலேயே அவர்களுடைய அடையாளத்தைக் காட்டினார்கள், இது தவறு என்று. இது ஆண்டாண்டுதோறும், அந்தக் காலத்திலிருந்து

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 24]

151 சி.ஆர்.பி.சி.—‘பிரிவெண்டிவ் அரெஸ்ட்’—எல்லோரையும் போட்டு விடுவார்கள். 1898-லிருந்து அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. அது ‘பிரிவெண்டிவ்’. இங்கே 1988-வது ஆண்டு சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டவுடன் மார்ச் மாதம் 15-ஆம் தேதி தமிழகம் முழுவதும் ‘பாரத பந்த்’ நடைபெற்றது என்று உங்களுக்கெல்லாம் ஞாபகமிருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்—15-3-88—151-வது பிரிவின கீழ் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஆளுநர் அவர்கள் 10,000 பேரை அன்றைக்குக் கைது செய்து தமிழக சிறைகளில் இருந்தார்கள். நான் அன்றைக்கு சபாநாயகராக இருந்தேன். என்னால் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல

12-05 மணி

முடியவில்லை. உடனே என்னுடைய ஜூனியரை அழைத்து, இதை விடக்கூடாது, இதோ நான் டிராப்ட் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி, I drafted a petition to strike down 151 அப்போது உயர்நீதிமன்றத்தில் அந்த வழக்குதாக்கல் செய்யப்பட்டு நீதிபதி சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அந்த வழக்கிலே கடைசியாக விடுதலையானால் அரசாங்கம் மீது காம்ப்ளெஷன் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்கினார். ரிட் பெட்டிஷன் நம்பர் 2791/1988, 21 மார்ச் 1988 அன்று தீர்ப்பு வழங்கினார். இது 151-க்கே. இது பிரிவெண்டிவ்ஸ்க்கு. அந்த பிரிவெண்டிவ் அரெஸ்ட்டிலும் நம்முடைய முன்னாள் சபாநாயகர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களை கைது செய்து இருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். உடனே நம் முடைய ஆளுநரோடு தொடர்பு கொண்டேன். ஒரு காலத்தில் நம்முடைய தமிழக சட்டமன்றத்தில் சமூக விரோத செயல்களைச் செய்தவரா சபாநாயகராக இருந்தார், உடனே விடுங்கள் என்று சொன்னேன், இன்றைக்கு இருக்கின்ற நம் முடைய ஆளுநரின் உதவியாளர் சந்தானம் தொலைபேசியை கீழே வையுங்கள் ஐந்து நிமிடத்தில் தொடர்பு கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். ஐந்து நிமிடம் கழித்து தொடர்பு கொண்டார். புலவர் கோவிந்தனை விடுதலை செய்து விட்டோம் என்று என்னிடம் சொன்னார். இதை நான் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் எப்படி எல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டது 151. 10 ஆயிரம் பேர் 15 மார்ச் 1988-ல். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு கைது செய்யப்பட்டவர்கள் they have been arrested for specific offence and they have admitted the offences. நீதிமன்றத்தில் போய் தவறு செய்தேன் என்று சொன்னால் தண்டனை தான். அதாவது punishment will follow எத்தனைநாள், ரிமாண்டில் இருந்தாலும் அதை கழித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, 1898-லே இருந்து இந்தப்பிரிவின் கீழே இதுவரை வழக்கு தொடர்ந்தது இல்லை. சென்னை உயர் நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களும்

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அதை அடிப்படையாக வைத்து எல்லோரையும் விடுதலை செய்து இருந்தாலும், ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு செல்வதற்கு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் கூறும்போது அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் விடுதலை செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல, அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு நாங்கள் அப்பீல் போடுவதாகக் கேட்டு நீதிபதிகள் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய முடிவுதான் இறுதியான முடிவு ஆகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தீர்ப்பு சென்னை சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான். அந்தத் தீர்ப்பிலேயே இரண்டு வகை. சென்னை சிறைச் சாலையில் உள்ளவர்களை அவர்களிடத்திலே எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை விடுவிக்கவேண்டும். வெளி ஊர்களில் சிறையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு வேறு மாவட்டங்களில் இருப்பவர்களை 20 ஆம் தேதி அன்று விசாரித்து அந்த நீதிபதி என்ன முடிவு எடுக்கிறாரோ அந்த முடிவு எடுக்கலாம் என்பது தான் தீர்ப்பு. ஆனாலும் அதற்கு முன்பாகவே 17 ஆம் தேதியே அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்ல வந்தது, உயர் நீதிமன்றத்தில் வழங்கிய இந்தத் தீர்ப்பு, they are not sure of their judgements. அவர்களே அந்தத் தீர்ப்பின் மீது கொஞ்சம் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சுந்தேகம் பெற்ற காரணத்தால்தான், உங்களுக்கு அரசாங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் சென்று—தீர்ப்பு வரும் வரை ineffect, it has no legal effect. அதை நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, இதை நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் தவறாக எண்ணக் கூடாது. ஒரு அக்கடமிக் இன்ட்ரஸ்டில் சொல்கிறேன். ஹேபியஸ் கார்பஸ் என்று சொன்னால் அவர்களை சிறையில் இருந்து கொண்டு வந்து நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் நிறுத்த வேண்டும். ஆனால் 12 பேரும் அங்கே நீதிமன்றத்தின் முன்னால் நின்று வழக்கு நடத்தினார்கள். இது வக்கீல் என்ற முறையில் பார்த்த காரணத்தால் நான் சொல்கிறேன். When the corpus is before the Court why

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 24]

should there be a habeas corpus petition. இது எந்த ஒரு சாதாரண சட்டம் தெரிந்தவர்களுக்கும் தெரியும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்த அர்த்தத்தில் சொன்னேன்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, இதை அவர்களே கேட்டு தெளிவைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, முதல் நாள் எங்களை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்றபோது நாங்கள் சிறையில்லாதான் இருந்தோம். சிறையில் இருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டு நீதிபதிகள் முன்னால் ஆஜர் செய்யப்பட்டோம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, ஹேபியஸ் கார்பஸ் பெட்டிஷன் ரொம்ப சீரியஸான கேஸ்களுக்கு போடுவார்கள். ஒருவரை கைது செய்து தலை மறைவாக எங்காவது சர்க்கார் வைத்து இருந்தால்தான் சந்தேகத்தின் பெயரில் ஹேபியஸ் கார்பஸ் போடுவார்கள். வெளிப்படையாக தேதி அறிவித்து விட்டு அல்லது அரஸ்ட்டு செய்யப்பட்டு, சிறை வாசலில் இருந்து பார்த்தால் ஒரு ஆயிரம் பேர் மனு போட்டு பார்த்து சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் குசலம் விசாரித்து இவ்வளவு முடிந்ததற்குப் பின்னாலே, வால் போஸ்ட்டர்கள் ஒட்டி, ஊர்வலங்கள் நடத்தி, கண்டனம் தெரிவித்து அதற்குப் பின்னர் போய் அவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா இல்லையா? என்று ஹேபியஸ் கார்பஸ் பெட்டிஷன் போட்டு இருப்பது ரொம்ப விசித்திரமாக இருக்கிறது.

12.10 மணி

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, வசதி உள்ளவர்கள் ஹேபியஸ் கார்பஸ் உடனே போட்டுவிடலாம். வசதி இல்லாதவர்கள் 1950 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இது நாள் வரை கைது செய்யப்பட்ட இடத்திலேயே அவர்களால் ஹேபியஸ் கார்பஸ் போட முடியவில்லை, நம்முடைய சட்டத்தில் வழி இருந்தும் கூட. அரசியல் சட்டம் பிரிவு 32 கிளாஸ் 3, நான் படிக்கிறேன்... without prejudice to the powers conferred on the Supreme Court by Clauses (1) and (2)... அதற்குக் கீழே இருப்பதுதான் முக்கியம்.

Parliament may by Law empower any other court to exercise within the local limits of its jurisdiction all or any of the powers exercisable by the Supreme Court under Clause (2)

இதன்படி பாராளுமன்றம் 1950-வது ஆண்டில் ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி நீதிமன்றத்தை நிறுவி—இது இருக்கின்ற நீதிமன்றத்திற்கு—

Quo Warranto, Mandamus and Habeas Corpus.

எல்லாம் போட இன்றைக்கு அனுமதித் திருப்பார்களானால், மதுரையிலே இருப்பவர்கள் இங்கே வரவேண்டாம். நெல்லையிலே இருப்பவர்கள் இங்கே வர

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

வேண்டாம். இதைச் செய்யத் தவறிய காரணத்தால்தான், இன்றைக்கு பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, குறைபாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

இனிமேலாவது Article 32(3) உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை, அந்தந்த ஊரில், Habeas Corpus என்றால், அம்பாசமுத்திரம் என்றால், அம்பாசமுத்திரத்திலே விடுவிக்கலாம், Article 32(3) இதெல்லாம் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை இருக்கிற காரணத்தாலே சொல்கிறேன். அங்கே குவிந்திருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் உள்ள அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். நீதிமன்ற அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். பாராளுமன்ற அதிகாரங்கள், சட்ட மன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டு பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அது கிடைத்தால்தான் முழுமையான சுதந்திரம் கிடைத்ததாகக் கருதமுடியும். நாட்டு மக்கள் பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக நீதிகளைப் பெற்றார்கள் என்று கருத முடியும் என்பதற்காக நான் இதை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இங்கே வாதாடிய பெருமக்களைப் போல, சட்டம் படித்த அறிஞன் அல்ல. நீதிமன்றத்திலே கொண்டு நிறுத்தப் பட்ட பல இடங்களில், போலீஸ் டயரி யைக்கூட நீதிபதிகள் பார்த்துச் செய்யவேண்டிய சில காரியங்களிலே ரொட்டினாக without applying their mind, பண்ணிவிட்டார்கள் என்பது ஒரு வாதமாக வைக்கப்பட்டது. அதிலே அந்த நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றவர்கள் வாதிட்டதும், அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே அரசாங்க வழக்கறிஞர்கள் வாதிட்டதும், அதன்பிறகு, நீதிபதிகள் அவர்கள் தீர்ப்பு எழுதியதும், தீர்ப்புக்கு மேலே டிப்போது நீங்கள் உச்சநீதி மன்றத்திற்கு செல்வதற்கு என்று அனுமதியைப் பெற்று இருப்பதும், இத்தனையும் இருக்கின்றபோது, எத்தனையோ செய்திகளைச் சொல்கிற போது, இது நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற காரணத்தாலே, பேசக்கூடாது என்று இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்ட போது, இதை மட்டும் பேசியும், பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தவர்கள் எல்லாம் ஊர்வலம் நடத்துவது பற்றியும், சுவரொட்டி ஒட்டுவது பற்றியும், குசலம் விசாரிப்பது பற்றியும் தங்களுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் வெளியிடுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமா என்பதை அவைத் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்புக்கு நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்திலே நிலுவையில் இருந்தால் பேசியிருக்க மாட்டேன். இன்னும் அரசாங்கம் அப்பீல் செய்யவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே வழங்கிய தீர்ப்பைப் பற்றி யார் வேண்டுமானாலும், fair criticism பண்ணலாம்,

[1990 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஒரு நீதிபதியைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் விமர்சனம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் அந்த நீதிபதி கொடுத்த தீர்ப்பைப் பற்றி விமர்சனம் செய்ய உரிமை உண்டு.

திரு. பி. எம். பாண்டியன் : இதோடு அதை விட்டுவிடுகிறேன். அடுத்து 51-ஏ, அரசியல் சட்டப் பிரிவு 51-ஏ. to safeguard public property இப்பேர்ப்பட்ட போராட்டங்களில் பொதுச் சொத்தைப், பாதுகாக்கவேண்டும். It shall be the duty of every citizen இது சாதாரண மனிதன் கடைப் பிடிக்க வேண்டியவை. நாம் கட்சி நடத்துகிறோம் என்ற காரணத்தால், யாராக இருந்தாலும், கடந்த காலமாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், பொதுச் சொத்திற்கு சேதம் விளைவிப்பது, அரசியல் சட்டத்தினுடைய கடமையிலிருந்து தவறுவதாகும் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. இன்றைக்கு நிர்வாகம் முழுமையான ஜனநாயக ரீதியாக செயல்படவில்லை. யாராவது ஒரு அதிகாரிக்கு உதாரணமாக ஒரு எம்.எல்.ஏ. அதிகாரி ஒருவருக்கு தொலைபேசி செய்தால், political interference இப்படிப் பேசலாமா? எம்.எல்.ஏ. என்றால் என்ன? சட்டசபையிலே மட்டுமல்ல. அதிகாரிகளிடம் தொலைபேசியிலே ஒரு எம்.எல்.ஏ. என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு கான்ஸ்டபிள் தவறு செய்கிறான் என்று எஸ்.பி. இடம் சொன்னால், கலெக்டரிடம் சொன்னால், ஒரு வி. ஏ. ஓ.வைப் பற்றிப் பேசினால், அது political interference என்ற நிலை இன்றைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். தவிர்க்க வேண்டும் என்றால், அதிகாரிகள் தவிர்க்கவேண்டும்.

12-15 மணி.

காரணம், எம்.எல்.ஏ. என்றால் சட்ட மன்றத்திலே மட்டும் தான் கட்சிகளுக்கு கைதூக்குவார்கள் என்று எண்ணக் கூடாது என்பதற்காகச் சொன்னேன். பெரிய அதிகாரிகளுடைய பைல்ஸ் அமைச்சர்களுக்கு வரவில்லையா? ஒரு புரமோசன், ஒரு டிரான்ஸ்பர் பற்றி பைல் வரவில்லையா? அது பொலிட்டிகல்ஸ் இன்புளூயன்ஸ் இல்லையா? பொலிட்டிகல்ஸ் இன்டர்பியரன்ஸ் என்றால், அவர்களுடைய மட்டத்திலேயே முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். தலைமைச் செயலாளரை மீறி முதலமைச்சருக்கு எந்த பைலும் வரக் கூடாது. அப்போது பொலிட்டிகல் இன்டர்பியரன்சே இருக்காது. ஒரு அமைச்சர் மூலமாக வரும்பொழுது அது பொலிட்டிகல் எக்ஸிக்யூட்டிவ்ஸ். அதை பொலிட்டிகல் இன்டர்பியரன்ஸ் என்று சொல்ல முடியாது. அஃபிசியல் எக்ஸிக்யூட்டிவ் வேறு, பொலிட்டிகல் எக்ஸிக்யூட்டிவ் வேறு. ஆகவே,

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்.]

அந்த நிலையில், நிர்வாகத்தை முழு கட்டுக் கோப்பாக, ஜனநாயக ரீதியில் வைத்து, பாவிக்கப் பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்னொன்று, மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் என்று இளைஞர்களை நியமிப்பதாகப் படித்தேன். அது நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் இளம் வயதிலேயே பணத்தைக் கொடுத்தால், முன்னேற வேண்டுமென்ற ஆசையில்லாமல், போய் விடக் கூடாது. நாங்களெல்லாம் வக்கீல் தொழில் தொடங்கும்பொழுது எந்த சீனியரும் 3 வருடம் ஜூனியர்களுக்கு காசே கொடுக்க மாட்டார்கள். மாதச் சம்பளம் கொடுத்தால் படிக்க ஆசை வராது. திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்கிறார்கள்; இப்போது மட்டும் யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று. ஆரம்ப காலத்தில், ஒரு தொழிலைச் செய்யும் பொழுது யாரும் சம்பளம் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் தொழிலைப் படிக்கும்பொழுது எந்த சீனியரும் ஜூனியருக்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஏனென்றால், பணத்தை வாங்கினால் படிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இளைஞர்களுக்கு இவ்வாறு செய்வது நல்லதுதான். ஆனால் இதையே அவர்கள் வாங்கி வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டு வயதாகும் வரையில் இருந்து விடுவார்களேயானால், முதியோர் பென்ஷன் வாங்கக் கூடிய காலம் வரையில் வாழ்ந்து விடுவார்கள், வேலையே செய்யாமல் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இவர்களுக்காகச் செலவிடும் பணத்தில் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவோம். இலவச அரிசித் திட்டத்திற்கும், இலவச வேட்டி, சேலை அளிக்கும் திட்டத்திற்கும் செலவிடும் பணத்தை கூட்டிப் பார்த்தால் 80 கோடி ரூபாய் வருகிறது. இந்த 80 கோடிக்கு 80 தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினால் அவரவர்கள் வேட்டி சேலை வாங்கிக் கொள்வார்கள்; அவரவர்கள் தீபாவளிக்கு, பொங்கலுக்கு அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். ஆகவே, இதையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றி இங்கே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் சூழ்நிலையில், இந்த பட்ஜெட் முழுவதும் நல்ல பட்ஜெட் என்று எல்லோரும் சொல்லி விட்டால் அடுத்த தடவை அவர்கள் யாரும் எங்குமே தேர்தலில் நிற்க முடியாது. அதுதானே உண்மை? இந்த பட்ஜெட் நல்ல பட்ஜெட் என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியுமா? அதனால்தான் சில நேரத்தில் சில விமர்சனங்கள், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் காரணங்களுக்காக சொல்லப்படுவது உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பங்ஷனுக்கு வருகிறார் எங்கள்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மார்ச் 24]

ஊருக்கு; முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது உங்களைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லையே என்று எங்கள் ஊரிலே கேட்டார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன், முழுமையாகச் சொல்லிவிட்டால் அடுத்த தடவை அவர்கள் நிற்க முடியாது என்று. அதுதான் உண்மை. உண்மையைப் பேச முடியவில்லை. ஏனென்றால், அரசியலில் உண்மை பேச முடியாது. உண்மையைப் பேசினோமானால் நாளைக்கு எதிர்ப்பை சந்திக்க முடியாது. ஆகவே, எதிர்ப்பவர்கள் அவர்கள் பாணியிலே பேசிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். Ruling Party should take decision. But we should have a say என்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு நிலைமைகள் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இருந்தாலும் மக்களுக்காக உண்மை பேசித்தான் ஆகவேண்டும். கருப்பை, கருப்பு என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆகவே, நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ள நல்ல திட்டங்களுக்கு ஆதரவு உண்டு. ஆனால் அத்தனை திட்டங்களும் மக்களுக்குப் போய் சேர வேண்டும். சேருகிறதா என்பதைப் பாருங்கள். இடையிலே இருப்பவர்கள் சாப்பிட்டு விடக் கூடாது. 100 ரூபாய் போனால், வழியிலே 90 ரூபாயை சாப்பிட்டு விடுவார்கள். அதை கண்காணியுங்கள்.

‘டாமின்’ நிறுவனத்தைப் பற்றி ஒரே ஒரு பாரா சொல்லி விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். அதில் 4 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று படித்தேன். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே கூட பேசினேன். அந்த அதிகாரி மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? என்று. இன்று காலை பத்திரிகை பார்த்தேன், 50 ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கியவருக்கு ஓராண்டு கடுங்காவல் தண்டனை என்று. வெறும் 50 ரூபாய்க்கு கடுங்காவல் தண்டனை என்றால், 4 கோடி இழப்பு என்றால், அதை நீங்கள் படித்துவிட்டீர்கள். இந்நேரம் பிடித்து போட்டிருக்க வேண்டாமா? நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினால் நீங்கள் கொஞ்சம் தாட்சணியமாக இருந்தால் நல்ல பெயர் வராது. யாராவது நல்லவன் என்று நினைப்பார்கள் என்று மட்டும் இந்தக் கால கட்டத்தில் எண்ண முடியாது. ஆட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் சட்டப்படி ஆட்சி செய்யுங்கள். ஆட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அதிகார வசீகத்தை கையிலே வைத்து மக்களுக்கு பணி செய்யச் சொல்லுங்கள். அதிகாரிகளிடம் ஒரு மாதத்திற்குள் இந்தத் திட்டம் வேண்டும்; அதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்று உத்தரவு போடுங்கள். அடுத்த தேர்தலை எண்ணிப் பார்க்காதீர்கள். அப்படி எண்ணிப் பார்ப்பீர்களேயானால் தைரியமே வராது. அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி அடுத்த தேர்தலில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி இந்த அளவிற்கு என்னுடைய கருத்தை வெளியிடு

1990 மார்ச் 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லி, அமைகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

12-20 மணி.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது, பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லாததால், இந்த அரசு பற்றாக்குறையான பட்ஜெட் போடக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியது என்று சொன்னார்கள். பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லையென்றால், ஒரு கிலோ ரேஷன் அரிசி..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் என்ன ‘Point of Order’ இருக்கிறது? திரு. கே. ரமணி அவர்கள் பேசுங்கள்.

*திரு. கே. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கஜானா காலியான சூழ்நிலையில் அதிகாரத்திற்கு வந்து ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்களால் வைத்திருக்கும்படியான இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, கடுமையான நெருக்கடியும், இன்னொரு பக்கம் மக்களுடைய எல்லையற்ற தேவைகளையும் கொண்டு, இந்த இரண்டுக்கும் மத்தியில் நமக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மக்களுக்குச் சாதகமான பல காரியங்களைச் செய்வதற்கான ஒதுக்கீடுகளும், அதற்கான ஏற்பாடுகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அடையெல்லாம் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் வரவேற்கப் படக்கூடிய விஷயங்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்களுடைய கட்சி அங்கத்தினர்களும் அவைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதே சமயத்தில் சில விஷயங்கள் அதனுடைய உண்மையான நிலை இருக்கிறதே, அதை விமரிசனமாகவும், அதே நேரத்தில் மாறுதல்கள் அவைகளில் வேண்டுமென்றும் கோருவது அவசியமாகிறது. இந்த முறையில், பெருவாரியான அளவில் மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யக் கூடிய காரியங்களை நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கும்படியான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி சில விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்திய நாட்டில் ஏற்கெனவே ஒரு பெரும் அரசியல் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் இதே மன்றத்தில் பேசி, அதை நாம் வரவேற்றுள்ளோம். ஒரு புதிய தேசிய முன்னணி அரசு மத்தியிலே ஏற்பட்டிருப்பது நமக்கு சாதகமான ஒரு அம்சம். அது இன்றைக்கு எல்லா விதத்திலும்,

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

இந்த மாநிலத்திற்கும், இந்தியாவிற்கும், குறிப்பாக இங்கே இருக்கிற 4½ கோடிக்கும் மேல் உள்ள தமிழ் மக்களுக்கும் ஆதரவாக செயல்படும்படியாக இருப்பதை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் பிறகு மத்தியில் அரசாங்கம் மாறுதலானவுடன், கடுமையான தாக்குதலுக்கு ஆளான இந்த அரசாங்கம், இந்த அரசாங்கமே இருக்கக்கூடாது என்ற நிலை வந்தது. அது மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அந்த நிலைமையில் அடுத்த கட்டமாக 8 மாநிலங்களுக்கு நடந்த தேர்தல், பாண்டிச்சேரியையும் சேர்த்தால் 9 மாநிலங்களுக்கு நடந்த தேர்தலில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த தேர்தல் முடிவுகள் எல்லாம், யானைக்கு யானை கை கொடுப்பதைப் போல, மத்திய அரசுக்குப் பலம் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு, நாம் எதிர்பார்த்த ஒரு தீவிரமான மாற்றத்தைக் கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்பட்ட அந்த மாற்றத்தை, அரசியலில் ஏற்படுத்தியது.

இந்த மாற்றமானது, 42 ஆண்டு காலமாக நமது மக்கள் எந்த சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிரான ஒரு வழியை ஏற்படுத்தித் தந்தார்களோ, சர்வாதிகாரப் பாதையில் நம்மை தொடர்ந்து இழுத்துக்கொண்டு போன அந்த ஒரு நிலைமையை மாற்றியது. பல குறைபாடுகளும், கெடுதல்களும், ஜனநாயகத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அபாயமும் மாறுவதற்கான பாதையில் செல்வதற்கான ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கி, அதிக முக்கியத்துவமுள்ள ஒரு மாற்றத்தை மத்தியில் ஏற்படுத்தியது.

இங்கே பேசும்போது, நமது அண்ணா தி.மு.க. வைச் சார்ந்த நண்பர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்களும் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். பாண்டியிலும் இங்கே தமிழகத்திலும் நடந்திருக்கும்படியான பழனி நாடாளுமன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலிலும் உங்களுக்குத் தான் என்ன பெரிய வெற்றி கிடைத்தது, என்று பேசினார்கள். உண்மையை நாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். என்ன கணக்கு என்றால், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. வும், காங்கிரசும் ஒன்று சேர்ந்த வெற்றியின் அடிப்படை என்ன? மக்கள் நலனா? அல்லது இங்கே தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 39 பாராளுமன்ற இடங்களில் 28 எண்ணம் உங்களுக்குத் தருகிறோம், மத்தியில் ராஜீவ் காந்திதான் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும்.

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

12-25 மணி

வந்தவுடனே இங்கே இருக்கிற, தமிழகத்தின் பெரும் பான்மையான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அரசாங்கத்தைக் கீழே தள்ளவேண்டும் என்பதுதானே சிம்பிள் கான்ட்ராக்ட். வேறு என்ன கொள்கை? இந்த அடிப் படையில்தான் அது வந்தது. அதை நீங்கள் எடுத்துப் பாருங்கள் அப்போது கூறப்பட்ட வாதம் என்ன வந்தது? தமிழக மக் களின் ஆதரவு உங்களுக்கு இல்லை; அது தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது; இந்த அரசு உண்மையிலேயே சட்டபூர்வமாக இருப் பதற்கு தார்மிக அடிப்படை கிடையாது என்று பேசி னார்கள்.

நான் பழனி தொகுதி பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போது அங்கே சென்றிருந்தேன். அங்கே சென்று அந்த மக்களின் உணர்வு எப்படி இருக்கிறது என்பதை நான் பார்த்தேன். அங்கே போட்டியிட்ட மன்றாடியார் அவர்கள்—சேனாபதி அவர் களுக்கு அந்தப் பட்டப்பெயரும் உண்டு. என்ன சொன்னார்? 3 இலட்சம் ஓட்டு வித்தியாசத்தில் ஜெயிப்பேன் என்று பிரகடனப்படுத்தினார். ஆனால் என்ன நடந்தது? 80 ஆயிரம் ஓட்டுகள் வித்தியாசத்தில்தான் அவரால் ஜெயிக்கு முடிந் தது. முன்பு இரண்டரை இலட்சம் வாக்குகள் வித்தியாசத் தில் ஜெயித்தவர் இப்போது 80 ஆயிரம் வாக்கு வித்தியாசத் தில்தான் ஜெயிக்கிறார் என்றால் சணக்கும் தெளிவாகிறது. அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியும், அனைத்திந்திய அண்ணா திரா விட முன்னேற்றக் கழகமும் பார்க்கக் கூடிய அந்தச் சுலபமான கணக்கு இருக்கிறதே, அதன்படி ஒன்றும் நடக்க முடியாது என்ற உண்மை தெளிவாகிறது. அதேமாதிரி இந்தியாவிலும் நடக்க முடியாது. இதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அரசியல் வித்தியாசத்தைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டும் என்பதற் காக அல்ல.....

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர் களே, நமது மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சென்றதைப் போலே நானும் அங்கே சென்றிருந்தேன். அங்கே பல இடங்களில் நடைபெற்ற வன்முறைகள், பல இடங்களில் நடைபெற்ற தவறான செயல் கள் இவைகளின் காரணத்தாலே காங்கிரஸ்-க்கு வரவேண்டிய வாக்குகள் குறைந்தன. என்னையே தாக்க வந்தார்கள். அத னால் நான் நீதி கேட்டு அங்கே போராட வேண்டி வந்தது

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 மார்ச் 24]

கைதும் செய்தார்கள். எனவே வரவேண்டிய வாக்குகள் வராமல் இருந்ததற்கு இந்தத் தவறுகள்தான் காரணமே தவிர காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கிலே சரிவு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பழனித் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் அவர்கள் ஏதோ சொல்ல வருகிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த துணைத் தலைவர் அவர்கள் பழனிக்கு வந்திருந்தார்கள். நானும் அங்கே தேர்தல் பணியிலே இருந்தபோது தேவையில்லாமல் 10, 15 நபர்களோடு நுழைந்து இவர் தகராறு செய்தார். அதனால்தான் போலீசாருக்கும், டீவருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு இவரை வெளியே இழுத்து வந்தார்கள். அங்கே ரோட்டிலே உட்கார்ந்து இவர் மறியல் செய்து, அதனால் போலீஸார் இவரைக் கைது செய்ததாகச் சொன்னார்கள். எனவே இவர் நியாயமாக அங்கே ஜனநாயகப் பணிகளை ஆற்றவில்லை என்பதை நான் உங்களுக்கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேரத்தைப் பாதுகாத்துத் தரவேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நமது பழனி தொகுதி உறுப்பினர், எந்தப் பகுதியில் எந்த வாக்குச் சாவடிக்குச் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு சென்றுவிட்டு வந்தாரோ அதே இடத்திற்குத் தான் நானும் சென்றிருந்தேன். 10, 15 பேரோடு சென்று நான் தகராறு செய்யவில்லை. எங்களுடைய ஏஜெண்டுகள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஏஜெண்டுகள் உள்ளே இருக்க முடியாத நிலைமை என்ன என்பதைக் கேட்கத்தான் நான் வந்தேன். ஆனால் அவர் சொன்னது அவைக்குறிப்பில் இருக்கட்டும். வெளியேயும் வரட்டும். நான் இப்படிப்போய்ச் செய்திருப்பேனா என்பதை நாட்டு மக்கள் முடிவு செய்யட்டும்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதினுடைய விளைவாகத்தான் எங்களுடைய மார்க்ஸிஸ்ட் சமூலிஸ்ட் கட்சி இந்திய நாட்டில் இருக்கிற அரசியல் நிலைமைகளையும், தமிழகத்தில் இருக்கிற அரசியல் நிலைமைகளையும் இணைத்துப் போட்டுப் பார்த்துத்தான் எங்களுடைய கொள்கையை வகுத்து எந்த முறையில் அதை அமலாக்குகிறோம் என்பதைச் சொல்கிறேன். நாட்டிலுள்ள இந்தப் புதிய அரசாட்சிக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகள், ஜனநாயகக்

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

கட்சிகள், மதச்சார்பற்ற சக்திகள் அத்தனைபேர்களும் சேர்ந்து நிபந்தனையற்ற ஆதரவினை அளித்து அந்த அரசாங்கம் அதனுடைய தேர்தல் அறிக்கையை நிறைவேற்றட்டும் என்று நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லும் போது இங்கே இருக்கிற இந்த அரசாட்சியும், அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாட்சியும் அந்த தேசிய முன்னணியில் ஒரு அங்கமாக இருக்கின்றது. இதுவும் அதனுடைய ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றது. எனவே இந்த அரசாட்சியும் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால் அவற்றை விமர்சனம் செய்து ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமே தவிர டெல்லியோடு காண்ட்ராக்ட் பேசி ஒழித்துக் கட்டுகிற திட்டம் வந்தால் இந்தச் சக்திகள் முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து அந்தப் போக்கை உடைத்து எறிய வேண்டி இருக்கும், அதற்கு தமிழக மக்கள் முன்வருவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படி ஒழித்துக்கட்டுகின்ற போக்கை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. வளர்ந்துவருகிற ஜனநாயகத்தை நாசப்படுத்துவதாகும் அது. அதனால்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 4-வது பாராவில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கும்படியான அம்சங்கள் வரவேற்கத்தக்கவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்டில் கடந்த 40, 42 ஆண்டு காலமாக நாம் வாதாடியும், போராடியும் செய்ய முடியாமல் சில காரியங்கள், சில உரிமைகள் உள்ளன. அதாவது மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருவது என்ற அப்படிப்பட்ட தன்மைகள், மத்தியில் ஒரு கூட்டாட்சி மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்ற நிலைக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

12-30 மணி

எந்த அரசாங்கமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு உறுதியாக நிற்கக் கூடிய அரசாங்கமாக இருப்பதையே நாம் வரவேற்கிறோம். இதைச் சொல்லும்போது மத்தியிலேயும் ஒரு பலமிக்க அரசாங்கம் இருக்கவேண்டும். பெட்ரோடில் சுவர்ன்மென்ட் என்று சொல்லுகின்றபோது, அது தொளதொளப்பான இடுப்புக்கு சக்தியில்லாத சுவர்ன்மென்ட்டாக இருந்து பிரயோசனம் இல்லை. அந்த சக்தியான அரசாங்கம் மத்தியிலே வேண்டும். அந்த சக்தியான அரசாங்கம் வேண்டுமென்பதற்காக அது சர்வாதிகாரத்திற்குச் செல்ல முடியாது. சென்றால் நடக்காது. அதே மாதிரி மாநிலத்திலும் அதிகாரமும் சக்தியும் உள்ள ஒரு அரசு இருக்கவேண்டும். எல்லா மாநிலங்களிலும் அப்படி இருக்கவேண்டும். அப்படி பலமிக்க மாநில அரசுகள், பலமிக்க மத்திய அரசு என்ற முறையில் இந்திய நாட்டில் அரசாட்சியினுடைய முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கட்சியின் கருத்து.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த மத்திய அரசாட்சி புதிய முறையிலே அதனுடைய செயல்கள் ஆரம்பமாகியிருக்கின்றன. அதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். அதிலும் மாநிலத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் அங்கிருந்து கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகளையும் நன்மைகளையும் நாம் பெறவேண்டும். நமக்கு கிடைக்க வேண்டும். மாநிலங்களுடன் கலந்து பேசியே பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது என்று வேண்டும். இதற்கு முன்பு இது நடக்கவில்லை. கலெக்டர்களுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளையும் மத்திய அரசு அவர்களாகக் கூப்பிட்டு வைத்து பேசிவிட்டுப் போவார்களே தவிர மந்திரிசபையிடம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கலந்து பேசுவது குறைவு. அந்த நிலை முன்பு இருந்தது. இன்றைக்கு அது மாற்றப்படுகிறது. அரசியல் கட்சிகளுடன் கலந்து பேசுகிறார்கள். அதிகாரத்திலே மத்தியிலே நாங்கள் இல்லை. எங்களிடம் கலந்து பேசுகிறார்கள். பி. ஜே. பி. யிடம் கலந்து பேசுகிறார்கள். அங்கே பாராளுமன்றத்திலே சக்தியான கட்சிகள் இருந்தும், பதவி ஏற்றுக் கொள்ளாத அக்கட்சிகளுடன் கலந்து பேசுகிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரிலே, எதிரும் புதிருமாக கட்சிகளோடு கலந்து பேசுகிறார்கள். அதுதான் பிரச்சினை. அப்படி சொல்லும்போது என்ன வாதம் முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்? மாநிலங்களிலே எல்லாம் பல கட்சிகள் சேர்ந்து கூட ஆட்சியை உண்டாக்கிவிடலாம். மத்தியிலே சாத்தியம் இல்லை என்று ஒரு மாய வாதத்தை, ஒரு மயக்க வாதத்தை இந்த நாட்டிலே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது அந்த மயக்க வாதமே உடைத்து தகர்க்கப்பட்டது. அதுதான் உண்மை. ஆகவேதான் அதற்குத்தான் அங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டி கட்சி, மைனாரிட்டி கட்சி, மைனாரிட்டி கட்சி எப்படி ஆட்சியில் இருக்கலாம் என்று. மைனாரிட்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற கட்சி என்பது நிலைமை. ஆனால் மெஜாரிட்டி மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஒப்புதல் கொடுத்து சகல விதத்திலும் ஆதரவு கொடுத்து அவர்களும் சேர்ந்து அந்த அரசாட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் ஒன்றும் பண்ணமுடியாது. இந்த நிலைமைதான் வளரும், மாநிலங்களிலேயும் வளரும், ஒற்றைக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் எல்லாம் கரெக்டாகப் போயிற்று. அப்படி என்று சொல்வது போயிற்று. ஒரு கட்சி ஆட்சியில் சகலமும் வந்துவிடும். இதைச் சொல்லும்போது சிலர் நேரே சோவியத் யூனியனுக்கு செல்வார்கள். அதைப்பற்றி இப்போது நான் விவாதிக்கவில்லை அதைப் பற்றி யார் வந்தாலும் நான் விவாதிக்க தயார். இந்தியாவிலேயே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி நாம் இப்போது பேசிக்கொள்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள தேசிய முன்னணி அரசும் அதனுடைய அங்கமாக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும், தமிழக அரசும் திட்டவட்டமாக மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நல்ல அம்சங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தவறானதும், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானதும், பொருளாதாரத்தில் ஊழலும், மக்கள்மீது தாக்குதல்களும் அந்தப் போக்குகளும் நடப்பதை தடுத்து நிறுத்தும்படியான

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

நிலையில் இருக்கவேண்டும். எந்த மக்கள் நம்மை அதிகாரத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்களோ அவர்களுடைய பலத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு நாம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய தெளிந்த முடிவு.

இலங்கை அகதிகள் பிரச்சினைகள் பற்றியும் இங்கே விவாதம் வந்தது. அகதிகளை எல்லாம் தண்டகாரணயத்திற்கு கொண்டு போய் விட்டார்கள். ஒரிசாவிற்குக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். முதலாவது, வெளிநாட்டிலே இருந்து எந்த அகதிகள் வந்தாலும் அவர்களை எங்கே குடியமர்த்தவேண்டும்? அவர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்யவேண்டும். எப்படி இந்திய நாட்டினுடைய கலாச்சாரத்திற்கும், பண்புக்கும், நம் சட்டத்திற்கும் உட்பட்டு மனிதாபிமானத்தோடு நடத்தவேண்டும் என்ற பிரச்சினையை முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் மத்திய அரசு. மாநில அரசுகளோடு கலந்து செய்யவேண்டியவர்கள். அதற்கான நிதி செலவுகளும் அவர்கள் செய்யவேண்டும். அந்த முறையிலே அவர்கள் செய்கிறார்கள். பிரச்சினை என்னவென்றால் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் பற்றி இதே மன்றத்திலே நாம் பேசியிருக்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையினுடைய, ஒற்றுமையான இலங்கையினுடைய கட்டுக்கோப்புக்கள் வடகிழக்கு மாநிலங்களிலே சுய ஆட்சியோடு அங்கே அரசாட்சி ஏற்பட வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற சிங்கள மக்களும், தமிழ் மக்களும், மற்ற எல்லா மைனாரிட்டி மக்களும், இடதுசாரி கட்சிகளும், ஜனநாயக கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு, அந்நிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அந்த நாட்டை ஒரு தளமாக மாற்றி இந்திய நாட்டினுடைய பாதுகாப்புக்கு ஊறு விளைவிக்காமல் அந்த நாடு சுதந்திரமாக இருந்து இந்தியாவோடு சிநேகமாக இருக்கவேண்டியது ஒரு கடமையாகும். மிக்க அவசியமாகும். அந்த முறையிலே அந்த ஒப்பந்தம் உருவானது. அது நாடு பூரா வரவேற்கப்பட்டது. உலகத்திலே பல நாடுகள் அதை வரவேற்றன. அது சரியானது. எங்கள் கட்சியிலும் வரவேற்றார்கள். எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். இங்கே இருந்த அரசும் வரவேற்றது. ஆனால் அந்த ஒப்பந்தத்திலே இருக்கும்படியான ஒரு கருப்பொருள், ஒரு அண்டர்ஸ்டான்டிங் என்னவென்றால் அந்தத் தமிழ்மக்கள் பிரதானமாக வாழும் படியான வட கிழக்கு மாநிலங்களில் அவர்களுக்கு சுயாட்சி உரிமை வேண்டும், சகல பிரஜா உரிமைகளும் வேண்டும். அவர்களுக்கிடையே ஒருவருக்கொருவர் சண்டை ஏற்பட்டு மோதல் ஏற்பட்டு அதைப் பயன்படுத்தி அங்கே இருக்கின்ற இலங்கை அரசின் தாக்குதலுக்கு அந்த மக்கள் இரையாகக்கூடாது என்கிற அண்டர்ஸ்டான்டிங் அதிலே பிரதானமாக இடம் பெற்றிருந்தது.

12-35 மணி

அங்கே சமாதானத்தை நிலைநாட்ட, இலங்கை அரசின் சம்மதத்தோடுதான் இந்திய அமைதிப் படை போனது. அந்தப் படையை இலங்கை அரசு வெளியே போக வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

பிறகு ஒரு நிமிடமும் நம் படை அங்கே இருப்பது சாத்தியமில்லை. இந்தியப்படை ஒரு ஆக்குபேசன் ஆர்மி அல்ல. இந்திய ஐ.பி.கே. எப். ஒரு ஆக்கிரமிப்பு படையல்ல. நம்முடைய அமைதிப்படையை அங்கே போய் உட்காருவதற்காக அனுப்பி வைக்கவில்லை. ஆயிரக் கணக்கான நம்முடைய ஜவான்கள் ரத்தம் சிந்தினார்கள். உயிரையும் கொடுத்தார்கள். அங்கே வாழ்கிற தமிழ் மக்களுக்கும், ஜனநாயகத்திற்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். ஆகவே, அங்கே சமாதானம் நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமென்று ஆரம்பத்திலேயே எங்களுடைய கட்சியும் இதைத்தான் சொன்னது. ஆனால் போராளிக் குழுக்கள் அத்தனைபேரும் ஒன்று சேர்ந்து இலங்கையில் வாழ்கிற தமிழ் மக்களும், மற்றவர்களும், அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் அத்தனைபேரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு ஜனநாயக ரீதியில் கரீரியங்களை ஆற்றுவதற்கு உரிய முறையில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம்.

நம்முடைய ஐ.பி.கே.எப். சமாதான படை அநேகமாக வெளியேறிவிட்டார்கள். இன்னும் 4 ஆயிரம் பேர் தான் இங்கே இருக்கிறார்கள். இவர்களும் நிச்சயமாக கம்பளிட்டாக விரைவில் வெளியேறிவிடுவார்கள். மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தமிழ்நாடு தலைவர் திரு. வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஐ.பி.கே.எப். இலங்கையிலிருந்து வரப்ஸ் பெறக்கூடாது, அப்படி வரப்ஸ் பெற்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவார்கள், எல்.டி.டி.இ. போன்ற குரூபுகள் தாக்குவார்கள், இப்போதே ஐ.பி.கே.எப். காலி பண்ணி போன இடங்களில் எல்லாம் இவர்கள் போய் ஆக்குபை பண்ணிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் சிலது நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. But, we cannot sit in judgement here அவர்கள் எல்லாம் அங்கே ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களுக்குதான் கெடுதல் ஏற்படும் என்பதை நாங்கள் ஆரம்பத்திலேயே எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறோம்.

ஆனால் ஐ.பி.கே.எப். தொடர்ந்து அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்?

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே,...

திரு. கே. ரமணி: I am not yielding kindly allow me to finish. கொஞ்சம் இருங்கள். நீங்கள் பேசினால் எனக்கு நேரம் போய் விடும். நான் சொல்வது அரசியல். வேறு விவகாரங்களுக்குள் போகவில்லை. அவர் எந்த அடிப்படையில் அந்த முறையில் சொல்கிறார்? காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைக்கும், தீர்மானத்திற்கும் எதிராக சொல்கிறார். எப்படி அது சரியாக

1990 மார்ச் 24]

[திரு கே. ரமணி]

இருக்கும்? அக்ரிமெண்டில் ஏற்படுத்திய அண்டர்ஸ்டாண்டிங்குக்கு எதிராக அவர் அப்படி சொல்கிறார். ஆகவேதான் இதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். அந்தமுறையில் அவர்கள் யோசனை செய்யவேண்டும். அவர்கள் சொல்வது மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால் அது சரியாக இராது.

இப்போது நம்முடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால் எல். டி.டி.இ. உட்பட, எத்தனைப் போராளிக் குழுக்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை குழுப்புகளும் ஒற்றுமையாய் இருந்து இலங்கையினுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அவர்களுடைய ஒற்றுமையின் கட்டுக் கோப்பின்கீழ் வட கிழக்கு மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சியும், அனைத்து மக்களுக்கும் சுதந்திரமும், பிரஜா உரிமைகளும் கிடைக்க வேண்டும். அது பறி போகின்ற நிலைமை வரக்கூடாது. அப்படி இல்லையென்றால் இலங்கையினுடைய சுதந்திரத்திற்கும் அந்நிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளால் கிளப்பி விடப்படும் கலகங்களுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் இடம் கொடுத்தது மாதிரி ஆகிவிடும். அப்படி ஒன்றும் நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். கடைசியாக நமக்குக் கிடைத்த செய்தி என்னவென்றால் இந்திய அமைதிப்படை முழுமையாக வாபஸ் ஆனால் தமிழ் மக்கள் வசிக்கும்படியான பகுதிக்கும், அந்த சிங்கள மக்கள் வசிக்கும்படியான இடத்துக்கும் இடையே ஒரு பப்பர் லோன் (buffer zone) இலங்கை அரசு ஏற்படுத்தும் என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது ஒரு சூன்ய பிரதேசம் அங்கே ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுகிற போது அந்த இலங்கை அரசு என்ன செய்யும் என்பதை இப்போது நம்மால் சொல்ல முடியாது. அந்த நிலைமை எங்கே கொண்டு போகும் என்றால், பெரிய குழப்பத்துக்கும், மறுபடியும் உயிர் நாசத்துக்கும் வழிவகுக்கும். இந்த நிலைமையில் இதை நாங்கள் கவலையோடு பார்க்கிறோம். அத்தனை தமிழ்மக்களும், குறிப்பாக அந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தை விரும்பக் கூடிய அத்தனை அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் இலங்கை அரசு அப்படிப்பட்ட தவறுகளை செய்ய அனுமதிக்காத வகையில், இடம் கொடுக்காத வகையில் அத்தனை போராளிக் குழுக்களும் ஒற்றுமையாய் இருங்கள், ஒன்று படுங்கள், ஒன்று பட்டு நில்லுங்கள் உங்களிடையே இருக்கிற வித்தியாசங்களைத் தூக்கி எறியுங்கள் என்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இதை நாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

12-40 மணி

அந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் அந்த அகதிகள் இங்கே வருகிறார்கள். அதைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கிளியராகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன சந்தேகம்? சந்தேகமேயில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அடி கொடுக்க

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

வேண்டும் என்ற கருத்தோடு இந்த அரசு இருப்பதை விரும்பாதவர்கள் இதை அரசியலாக எடுத்துக்கொண்டு, இதற்கு ஒரு அடி கொடுக்கப் பார்க்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய கருத்து என்னவென்றால், அங்கேயிருந்து வரக்கூடிய ஆயுதம் ஏந்தாத, இங்கே வந்து குழப்பம் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு வராத குழந்தைகளும், பெண்களும் வருவதை வரவேற்கலாம். அதைச் செய்யலாம். அந்தச் சூழ்நிலை வரவேண்டும். அதை முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழ் மக்கள் இங்கே வருவதற்கு இவர்களே விரோதி. ரொம்பச் சலபமான சாக்கு. கையும், காலும் இல்லாத குற்றச்சாட்டு. ஆகவே அதுவல்ல பிரச்சினை. முன்பு ஆயுத தாரிகளாக அங்கேயிருந்து பெருவாரியானவர்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். முன்பு தஞ்சையிலே என்ன நடந்தது, திருச்சியிலே என்ன நடந்தது, சென்னை மாநகரத்திலே என்ன நடந்தது. 'பல இடங்களிலே என்ன நடந்தது? அங்கேயிருந்து இராணுவ உடையோடு, கையிலே ரைபிளைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தமிழகத்திலே சுற்றுவதற்கு எந்தச் சட்டமும் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. தமிழகத்திலே அந்த விஷயத்துக்களை ஊன்றுவதற்கு யார் முயற்சித்தாலும் அதை அனுமதிக்கக்கூடாது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு சொட்டு ரத்தம் சிந்துவதைக் கூட நாம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. எந்த தேசிய இன மக்களின் ரத்தம் சிந்துவதையும் நாம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இங்கே சிந்துவதற்கு நம்மிடம் ரத்தமில்லை. நமக்கு உடம்பில் மேலும் நல்ல ரத்தம் சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஆகவே அதைச் சொல்கிறோம். ஆகவே அந்த அகதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களும் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களின் இந்தப் போக்கு சரியல்ல. இது ஒத்து வராது.

அடுத்து மலிவு விலையில் மது உற்பத்தி செய்வது ரொம்பப் பாவ காரியமான விஷயம். இதனால் நரகத்தில்தான் போய் விழுவார்களேபோல இருக்கிறது. இந்த அரசு அதை எப்படிச் செய்தார்கள் என்று கேட்பார்கள். அதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷன் டைரக்டிவ் பிரின்சிபல்சைக்கூட மதிப்புமிக்க திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் கேட்கிறேன், சுய ராஜ்ஜியம் வந்ததற்குப் பிறகு இன்றையவரைக்கும் எந்த மாநிலத்திலாவது பூரண மது விலக்கை அமல்படுத்தி இருக்கிறார்களா? பூரண மதுவிலக்கு எங்கள் லட்சியம் என்று நமது மதிப்பிற்குரிய இலக்கியச் செல்வர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த லட்சியம் நல்லதுதான். ஆனால் அவர்களுடைய அரசாட்சி நடக்கிற மாநிலங்கள் முழுவதிலும் அதில் அலட்சியமா? இங்கே லட்சியம், அங்கே அலட்சியம் என்றால் எப்படிச் சரியாகும். அதற்கு அவரைக் குற்றம் சொல்லவில்லை. It is a contradiction. தீர்க்க முடியாத ஒரு முரண்

1990 மார்ச் 24]

[திரு: கே. ரமணி]

பாட்டை வளர்த்துவரும்போது, எந்தக் கட்டத்திலும் தீர்வு காண சிறந்த தந்திரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதுதான்; அரசியலிலே இருக்கும்படியான சிறந்த அறிவும் செயல்பாட்டுத் தன்மையும் இல்லை என்றால் விஷயம் நடக்காது. கரணம் தப்பினால் மரணம் என்று கழைக் கூத்தாடிகள் சொல்கிறார்கள். அதுமாதிரி ஏற்பட்டது. ஆகவே பூரண மதுவிலக்கை இந்த அரசு அல்ல, எந்த அரசும் செய்ய முடியாது. அதனாலேதான், எங்களை பொறுத்தவரையிலே மதுவிலக்கு மதுவிலக்கு என்று 'தம்' பிடித்துக்கொண்டு சண்டைபோடுவதற்கு நாங்கள் போகவில்லை. நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், நீங்கள் 'மிதக் குடி'யைப் பிரச்சாரம் பண்ணலாம். நாங்களும் கூட வரத்தயார். காங்கிரஸ் அன்பர்கள், தலைவர்கள் உட்பட நாம் அனைவரும் அதிகம் குடிக்காதே என்று பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். இஷ்டம் போல் ஒரு சாலையிலே உட்கார்ந்து பாட்டில் பாட்டிலாக குடிப்பதல்ல மதுபானம். அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்து காபி கடை மாதிரியாக அல்லது ஒரு கிளப் மாதிரியாக வைத்து அங்கே ஈ, கொசு மொய்க்காமல் சுகாதாரத்தோடு நல்ல முறையில் சர்வர்கள் வைத்து ஒரு டம்ளர், 2 டம்ளர் என்று விதி வைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். குடிப்பவர்கள் அப்படி சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால் அது வெற்றி பெற முடியுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சோம பானம் அருந்தியவர்களைப் பற்றி கிரந்தங்களில் படிக்கலாம் என்று சொன்னால் இந்த குடிசையிலே இருக்கிற மக்களுக்கு டிசிப்பிளின் இல்லை என்று சொல்லி, இவனைத் திர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், 'இட் இஸ் இம்பாசிபிள்'. அதற்காகக் குடிசாரர்களாக மாறி தெருவிலே உருளவேண்டும் என்று நான் என்றைக்கும் விரும்ப வில்லை. "டிடங்கன்னஸ்" வீ நெவர் அக்சப்ட்டு. அதுதான் பிரச்சினை. இதைப் பற்றி கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும். மதிப் பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி அன்பர்களே, சிலபேர் இங்கே எடுத்துச் சொன்னது ரொம்ப கஷ்டத்தோடுதான். கட்சிக்குள்ளே வேறு விதமான கட்டுப்பாடு இருப்பது உண்மை. அதையும் மீறி இந்த அரசு செய்தது சரியென்று அவர்களையே சொல்ல வைத்ததை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஒரு யதார்த்தத்தை நீங்கள் என்ன தான் கூடையைப் போட்டு மூடி வைத்தாலும் அது பொத்துக் கொண்டு வெளியே வரத்தான் செய்யும். வேறு வழியில்லை.

12-45 மணி

அடுத்து நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிப் பல்வேறு விதமான நல்ல ஆலோசனைகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கிறது. நல்ல அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் சில அம்சங்கள் கவனிக்கப்படாமல் விடுபட்டு இருக்கிறது. கவனிக்கப்படாமல் என்றால் அது உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. நான் முந்தாநாள் பேசும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் துரைமுருகன் சொன்னார். 'ரூபகத்தில் வைத்து இருக்கிறோம்' என்று பதில் சொன்னார். ரொம்ப சந்தோஷம்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், கோவை மாவட்டத்திலே அவினாசி தாலுகா, பல்லடம் தாலுகா, கோயம்புத்தூர் தாலுகாவின் வட பகுதி முழுவதும், மேட்டுப் பாளையம் தாலுகா ஆகிய இந்த தாலுக்காக்களிலே எந்த ஜென்மத்திலும் நீங்கள் நதிநீர்ப் பாசனத் திட்டம் கொண்டு வர முடியாது. ஏனென்றால் அங்கு நதி இல்லை. அது தான் பிரச்சினை. வற்றாத ஜீவ நதி என்று நொய்யலைச் சொல்லுவோம். ஆனால் 2 அல்லது 3 மாதம் தவிர அது வற்றியே தான் கிடக்கும், அப்புறம் அமராவதி இருக்கிறதே என்று நீங்கள் சொன்னால், அதில் எத்தனை தடவை கையைவிட்டு நீரை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? அங்கே அந்த மக்கள் கேட்பது எல்லாம்—மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட அந்த அனுபவம் இருக்கும். பல்லடம், அவினாசி தாலுக்காக்கள், கோவை தாலுகாவில் வட பகுதி, மேட்டுப்பாளையம் தாலுகா ஆகிய இடங்களில் இருக்கும் பெரும் பகுதி மக்கள் கேட்பது—அந்த குந்தா டெய்ல் ரேஸ் வாட்டர் வேண்டுமென்பதே. கழிவு நீர் அல்ல? அது வேறு. பில்லூர் டாமிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீரைத் தான், முன்பு மத்திய மந்திரி கே. எல். ராவ் அவர்களிடத்திலே நானும் எங்களுடைய தலைவராக இருக்கக்கூடிய ஆனந்தன் நம்பியாரும் 1967-ல் நாங்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்ற போது அவரிடத்திலே, கலந்து பேசி, அந்தத் திட்டத்திலே நமக்கு நஞ்சைப் பாசனம் கிடைக்காது; அங்கே ஒரு மாதம் அல்லது 1½ மாதம் அல்லது மேக்குமம் 2 மாதத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். Water conservation and a best kind of Management மூலம் என்பதைத் தான் கே. எல். ராவ் சொன்னார். அதை பில்லூர் டாமில் செய்தால் We can get with sizable flow of water; we can divert water to that area. அவ்வளவு தான் அதற்குமேலே முடியாது.

அன்றிருந்த அரசு, ஒரு எக்கிகியூட்டிவ் என்ஜினியரை காரமடையிலே போட்டு, அங்கிருந்து அவினாசி தாலுகாவுக்கும், பல்லடம் தாலுகாவுக்கும் இரண்டு வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கும், அதனுடைய இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆரம்பித்து 1½ வருட காலம் நடந்தது. அப்புறம் அது என்ன ஆனது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைக் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கிற பெரும் நிலச் சுவான்தார்கள் யாராவது அதற்குள் புகுந்து தகராறு பண்ணி தடுத்துவிட்டார்களா என்று எனக்கு இப்போது சொல்லமுடியவில்லை. என்னிடம் எவிடன்ஸ் கிடையாது. ஆனால் இப்போது நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு இருந்த அரசாங்கத்திடம் நான் 10 வருடமாகக் கேட்டேன். அவர்கள் ஒரு மாநாடு போட்டு, அதற்கு பணம் அதிகம் செலவாகும், ஒரு இடத்திலே லிஃப்ட் பண்ணி தண்ணீரை மேலே தூக்கிக் கொண்டுபோக வேண்டி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். 100 கோடி அல்லது 150 கோடி

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

செலவாக வேண்டி வந்தால்கூட அந்த 3 அல்லது 4 தாலுக்காக்களினுடைய மக்களின் வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள், நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கலந்து பேசி இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று ஒரு முடிவுக்கும் வரவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் சொல்வது உண்டு. அது—தான் பாண்டியாறு-புன்னம்புழாத் திட்டம். அதிலே எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரியும். நன்றாகவே தெரியும். ஈ.எம்.எஸ். கேரள முதல்வராக இருந்த காலத்தில், 1967-ல் நான் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அந்தத் தண்ணீர் எப்படியாவது இங்கே கொடுத்தால் பரவாயில்லை என்று சொன்னேன். 100 மெகாவாட் கரண்ட் முழுவதும் நமக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் தண்ணீரை நமக்கு அவர்கள் நேரடியாக, அதனுடைய ஃபுளோவை இங்கே திருப்பிவிட மாட்டார்கள். அதை இங்கே திருப்பிவிட்டால், கொச்சிக்குப் பக்கத்திலே களமச் சேரி பகுதியில் இருக்கிற பிரம்மாண்டமான இண்டஸ்ட்ரியல் காம்பிளக்ஸுக்கு இந்த 'வாட்டர் ஃபுளோ' போகவில்லை என்று சொன்னால், வெயில் காலம் வரவர அங்கு கடலிலிருந்து உப்புத் தண்ணீர் வந்து விடும். அவர்களுடைய இண்டஸ்ட்ரியல் முழுவதும் ஸ்டாப் ஆகிவிடும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் 7 இலட்சம் மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சிறுவாணி குடிதண்ணீரை அன்றைக்கு அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது, அவரை நாங்கள் கோவைக்குக் கொண்டு வந்த போது முனிசிபாலிட்டி வரவேற்பு கொடுத்தது. நாங்கள் கேட்டது எங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். ஆனால் அவர், 'எவ்வளவு இலட்சம் பேருக்குத் தண்ணீர் வேண்டும்' என்று கேட்டார். அப்போது பூபதி சேர்மனாக இருந்த காலம். நாங்கள் சொன்னோம், 5 இலட்சம் பேருக்கு தண்ணீர் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அப்போது 3 இலட்சம் பேர் தான் கோவையிலே இருந்தார்கள். அவர் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார். வளருகின்ற கோவை, மாநகராக, பெரிய தொழில் நகரமாக ஆகப்போகிறது என்று தீர்க்க தரிசனத்தோடு எங்களிடம் சொன்னார். 10 வருடங்களுக்குப் பிறகு என்ன ஜனத் தொகை இருக்கும் என்பதை உத்தேசித்து எவ்வளவு தண்ணீர் தேவை என்பதைப் பார்த்துக் கேளுங்களேன் என்று சொன்னார். அப்போதுதான் எங்களுக்குத் தெரிந்தது. நாம் முட்டாள்தனம் பண்ணிவிட்டோம் போலிருக்கிறதே என்று. இன்றைக்கு நாம் அந்தத் தண்ணீரைத் தான் உபயோகப்படுத்துகிறோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் வறட்சி வந்த போதும் கூட 1 மணி நேரம், 1½ மணி நேரம், அதாவது கோவை மாநகர மக்களுக்கும், சுற்று வட்டாரத்தில் பல கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைத்தது அந்தத் தண்ணீரால் தான்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

12-50 மணி

அதே மாதிரி வேறுபல நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களும் இந்த பட்ஜெட்டில் இருக்கின்றன. அதிலே பாண்டியாறு-புன்னம் புழா... (மணியடிக்கப்பெற்றது) நான் உபயோகமில்லாத ஒரு விஷயத்திற்குள்ளும் போகவில்லை. ஆகவே, பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம் என்பது பற்றி அவர்களிடையே கலந்து பேசி அவர்கள் எவ்வளவு தண்ணீர் தரத் தயாரோ அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், 100 மெகாவாட் கரண்டும் இல்லை. தண்ணீரும் இல்லை என்று கடந்த 25 வருஷ காலமாக இருக்கிறது. அதிலே எந்த இலாபமும் இல்லை. ஆகவே, 100 மெகாவாட் கரன்ட் கிடைத்தால் ரொம்ப நல்லது. அந்த மின் நிலையம் கட்ட வேண்டும். அவர்களுடைய இடத்திலே கேரள எல்லைக்குள் கட்ட வேண்டும், நாம் பணம் கொடுக்கவேண்டும்; அனை நம்முடைய பகுதியிலே இருக்கும். மரப் பாலத்திற்குப் பக்கத்திலே வேலை துவக்கப்பட்டது. ஆனால் கைவிடப்பட்டது. நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது அல்லது சண்டையினாலே நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது. யார் சண்டையினாலே என்று இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. அதனாலே இங்கே ஒரு சண்டை வேண்டாம். பின்னால், நேரிடையாக அதை உங்களிடம் சொல்கிறேன்.

அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் தலன் பற்றி எங்களுடைய தோழர்கள்—உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பேசும்பொழுது, அரசு தனது தொழிலாளர் கொள்கையைத் தெளிவாக வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் இதைச் சொல்லும் போது இந்த அரசு எந்த ஒரு தனிக் கொள்கையும் வைத்திருக்க வில்லையென்று அர்த்தம் இல்லை. என்ன யதார்த்த நிலையென்பதை இன்றைக்கு நான் முதல் அமைச்சருடைய முக்கியமான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய முதலாளி மார்கள், அநேகமாக, தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டங்கள் அனைத்தையும் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. தொழிலாளர் கொள்கைப் பிரச்னை, அது தரம் கெட்டு அது ஒரு கண்டாமினேஷன் மாதிரி, வியாதி மாதிரி, தொழில்களில் மட்டுமல்ல கூட்டுறவுக்கும் பரவுகிறது; அரசாங்க இலாகாக்களுக்கும் பரவுகிறது. அதில் ஒன்றிரண்டை நான் சொல்கிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் என் நேரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். முதலாவது, கான்ட்ராக்ட் ரெகுலேஷன் அன்ட் அபாலிஷன் ஆக்ட்டை அமுலாக்க முடிகிறதா? முடியவில்லை. அரசாங்க இலாகாக்களிலே அமுலாக்கப்பட வேண்டும். கை நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள்; 4, 5 மூலச் சட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றிலிருந்த நல்ல பகுதிகளை

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

எடுத்து ஒரு சட்டத்தை இங்கே நாம் உருவாக்கினோம் அதற்கு ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தினோம். அந்தச் சட்டத்திற்குத் தடை உத்திரவு வாங்கி, அதன் இடுப்பை முறித்து படுக்க வைத்திருக்கிறார்கள், அதிலிருக்கிற முதலாளிகள். அதே மாதிரி 480 நாள் நிரந்தரம் ஆக்கும் சட்டத்தினை பிரம்மாண்டமான சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டம் என்று அன்றைக்கிருந்த தொழிலாளர் மந்திரி இங்கிருந்து சொன்னார்கள். இப்பொழுது புரட்சியும், சட்டமும் ஒன்றும் சீர்பட நடத்த முடியவில்லை. முதலாளிகள் சொன்னால்தான் சரி. அதே மாதிரி கிராஜுவீட்டி சட்டம். அதுவும் இன்றைக்கு மண்ணைத் தின்கிறது. 38 வருஷம் அல்லது 40 வருஷம் வேலை செய்து, 58 வயதானவுடனே ஒரு நிமிஷம் கூட வைத்திருக்க மாட்டேன். போ, தொழிற்சாலையை விட்டு வெளியே போ என்று சொல்லி, அனுப்பி விடுகிறார்கள். எங்கள் கம்பெனியிலே பணம் இல்லை என்று சொல்கிறது நிர்வாகம். என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணுங்கள், ஆனால், மில்லுக்குள் இருக்கக் கூடாது; இருந்தால், போலீசை விட்டு வெளியேற்றுவேன் என்கிறார்கள். அந்தப் பணம் இங்கேயே இருக்க ஒரு கடுதாசி எழுதிக் கொடுத்து விடு. பங்கு மூலதனத்தோடு நாங்கள் சேர்த்து விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கிராஜுவீட்டி சட்டம் மத்திய அரசு சட்டம்; அதையே நிராகரிக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சம்பளப்பட்டுவாடா சட்டம் இப்பொழுது இங்கே நம்முடைய தோழர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால். வடலூரில் இருக்கும்படியான இன்சுலேட்டர்ஸ்ஸில் 500 பேர்களுக்கு லே ஆப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள்? லே ஆப் கொடுத்ததற்கு பைனான்ஷியல்கிரைசிஸ் என்கிறார்கள். செய்யவே கூடாது தொழில் தகராறு சட்டம் விதி 2 (கே) (சே) கே) படித்துப் பார்த்தால் நமக்குத் தெரியும். பினான்ஷியல் கிரைசிஸ் என்று லே ஆப் செய்யக் கூடாது. அதே மாதிரி, பினான்ஷியல் டிபிகல்டிஸ், அதற்கு அப்பளை ஆகாது. அப்படி செய்யவே கூடாது. அதே மாதிரி சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது. பினான்ஷியல் டிபிகல்டிஸ், அல்லது ஸ்ட்ரின்ஜன்ஸி இதற்கு அப்பளை ஆகாது. ஆனால், அவர்கள் செய்கிறார்கள். சம்பளப்பட்டுவாடா சட்டப்படி இன்றைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தை இன்றைக்குக் கொடுக்காமல், நாளைக்குக் கொடுத்தால், கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டால் பைன் பண்ணுவார்கள். அந்தக் கம்பெனியில் அந்தச் சம்பளத்தை 3 மாதமாகக் கொடுக்காமல் தள்ளி, தள்ளி போட்டுக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள். அப்படி சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம், உடைக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைச் சட்டம் பல இடங்களில் அமுலாக்கப்படவில்லை. எல்லா அதிகாரிகளும் தப்பு செய்கிறார்கள் என்பது அர்த்தம் இல்லை. பல அதிகாரிகள்

[திரு. கே ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

கவலைப்படவில்லை. ஏனென்றால், ஒரு பரவலான முறையில் எந்தச் சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் மீறலாம்; மீறி, மீறி அதுவே ஒரு சட்டம் ஆகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை யிருக்கிறது. அதே மாதிரி ஈ.எஸ்.ஐ. சட்டம். அதிலே என்ன சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன; தொழிலாளர்கள் தாங் களே பணம் கொடுத்து, மாநில அரசும் மத்திய அரசும் தங்கள் பணத்தைப் போட்டு, நடத்தக்கூடிய ஆஸ்பத்திரி, அவர்கள் தர்மத்திற்குப் போய் அங்கு இருக்கவில்லை. அவர் களுக்கே போதிய செளகரியம் கொடுக்காத அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஈ.எஸ்.ஐ. சட்டங்கள் இருக்கின்றன.

12-55 மணி

இதை எல்லாம் நான் ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகை யிலேதான் இன்றைக்குத் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றிலே சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டினேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே ஒரு அடிப்படை மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுச் செய்யச் சொல்லுங்கள். அது மட்டுமல்ல. இதிலே ஒரு கொள்கை மாற்றம் தேவை. இந்தச் சட்டத்தைப் பலனீனப்படுத்தி, துர் பணப்படுத்தி, சட்டத்திற்கு விரோதமான ஒப்பந்தங்களில் அதிகாரிகள் கையெழுத்துப் போடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட அட்வைஸ் பண்ணக் கூடாது; ஆலோசனை சொல்லக் கூடாது. சட்டத்தை மீறுகிற ஆலோசனையைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல. இதை தொழிலாளர் நல இலாகா கண் காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதற்குப் பின்னாலே நகர்ப்புற அபிவிருத்திப் பிரச்சினை இருக்கிறது. கோவை மாநகரைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். கோவை மாநகரில் காந்திபுரம், வடகோவை இரண்டையும் நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அந்த வட கோவையில் ஒரு இரயில்வே மேம்பாலம் கட்ட வேண்டும் என்பதற்கு தமிழக அரசும் மத்திய அரசும் ஒப்புக் கொண்டு, தீர்மானித்தும் கூட மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான 'பாரசுட் காலேஜ்' இருக்கக் கூடிய அந்தப் பகுதியில் 10, 15 ஏக்கர் நிலம் தேவைப்படுகிறது ரோடு போடுவதற்கு. அந்த ரோடு நீளமாகப் போய் திரும்ப வேண்டியிருப்பதால் அந்த அளவுக்கு நிலம் தேவைப்படுகிறது. அதைத் தெரிவித்த ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளாகவே அதற்கு மாற்று நிலம் கொடுக்க நமது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. இராமன் அவர்கள் 8, 10 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக் கிறேன் என்று சொல்லி ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் மேலே இருக்கிற அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சென்னை யிலே கிண்டிக்கு முன்னால் ஒரு மாற்று இடம் கொடுக்க வேண் டும், அங்கே அவர்களுக்கு குளு குளு பங்களா கட்ட வேண்டு

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

மென்று சொல்கிறார்கள். எப்படி இருக்கிறது நிலைமை? 'கஸ்ட் ஹவுஸ்' கட்ட வேண்டுமாம். ஆக, கோவை மக்களுக்கு அந்த ரோடு அல்ல பிரச்சினை. அதனால் இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தும் இதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான நிலத்தை கலெக்டர் அவர்களே கொடுப்பதாய் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த வகையிலே அதைக் கொடுக்க வேண்டும். மேம்பாலத்தை எப்படியும் கட்ட வேண்டும்.

காந்திபுரத்திலே வேறு பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை. அந்த டவுன் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கும் சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கும் இடையில் ஒரு சுரங்கப் பாதை அமைக்க வேண்டும். அவ்வளவு ஜன் நெருக்கம் அங்கே இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்தால் கூட அவருக்கு வழி உருவாக்கி, போக முடியாது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு அதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்தது. கோவை மாநகராட்சி உருவாக்கப்பட்ட 1983-லேயிருந்து சொல்லியும், அவர்கள் மாநகராட்சியில் பணம் இல்லை என்று சொல்லி, அமெரிக்க உதவி திட்டத்திற்கு அதை அனுப்பினார்கள். அந்தத் திட்டம் அதோடு சரி. அமெரிக்க உதவியிலிருந்து கடன் கொடுப்பவர்கள், அவர்களுடைய ஆட்கள் சிலர் வந்து பார்த்து விட்டு, இது வயபிள் அல்ல என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தப் பதிலை நாம் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. எந்த வகையிலாவது அதற்கு நிதியைத் திரட்டி, நிதி வரவைக் கண்டுபிடித்து, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திலே சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அரசே கட்டிக் கொடுப்பது மட்டுமல்ல; வேறு சில அம்சங்களும் இருக்கின்றன. கோடிக் கணக்கான மக்கள், கிட்டத்தட்ட 4.5 கோடி மக்கள் இருக்கிற தமிழ்நாட்டில் பூரா பேருக்கும் அரசே வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சாத்தியமல்ல. 'சோசலிஸ்ட்' அரசாங்கம் வந்தாலும் கூட 15 ஆண்டு, 20 ஆண்டுகளில் கூடச் செய்ய முடியாது. அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் தாங்களே வீடு கட்டிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் உதவ ஓடு, செங்கல் போன்ற சாதனங்களுக்கு எல்லாம் விலையைக் குறைத்துக் கிடைக்க வரிச் சலுகைக் கொடுத்திருப்பது நல்ல அம்சம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறோம்.

ஏற்கெனவே குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை இந்த அரசுதான் ஆரம்பித்தது. ஆனால் கடந்த 10 ஆண்டுக்காலத்திலே அப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் சீரழிந்துவிட்டது. இப்போது அந்தக் குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பக்கத்தில் இரண்டு, மூன்று குடிசைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, குடிசை மாற்று

[திரு. கே. ரமணி] [1990 மார்ச் 24]

வாரியத்திற்குள்ளேயே ஒரு குடிசை மாற்று வாரியம் தேவை இருக்கிறது. அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும்; இப்படிப்பட்ட நிலை கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

அதைவிடக் கொடுமை, இந்த மன்றத்திலேயே நான் 10, 12 பத்திரங்களைக் கொண்டு வந்து காட்டினேன். முத்திரைத் தாளை 5 ரூபாய்க்கு வாங்கி, இராமன் மகன் குப்பன் என்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, ரீ 5 வருஷத்திற்கு அல்லது 10 வருஷத்திற்கு இங்கே இரு என்று 'பர்ஸ்ட் அலாட்டி' எழுதிக் கொடுத்து விடுவார். அதற்கு ஆயிரக்கணக்கில் பணம் விலை. அதற்குப் பின்னாலே அவரை வெளியேற்றுவதற்கு 'ரவுடிக் கூட்டம்' ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். மந்திரிமார் களுடைய பெயரை வைத்துக் கொண்டு, அந்தக் கூட்டம் இருக்கிறது. அந்தக் கொடுமையை நான் அரசாங்கத்துக்குச் சொன்னேன். இதைச் சொன்னதற்குத்தான் டெலிபோனில் என்னுடைய வீட்டுக்கு 'தரேட்' வந்தது. அன்றைக்கே இதை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை அனுமதிக்கக்கூடாது; அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குடிசை மாற்று வாரியம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீடுகளை ஒதுக்கீடு செய்யும்போது அவர்களுடைய போட்டோவையும் எடுத்து வைத்து, இலாகா கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள்தான் அதிலே குடியிருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டாம் என்றால் அதை அரசுக்கு சப்மிட் பண்ண வேண்டும். வரிசையில் இருக்கிற அடுத்தவருக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டும். அது அல்லாமல் பலவிதமான வியாபாரம் நடைபெறுவதை, புது குடிசைகள் வருவதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அனுமதித்தால் சுகாதாரக் கேடும் வந்துவிடும்.

இதேமாதிரி, இன்றைக்கு அரிசி விலையேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கு இதிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய சுமை. மக்களுக்கு பல சௌகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஒரு பெரிய சுமையைத் தூக்கி வைத்த மாதிரி மக்களுக்கு அரிசி விலை இருக்கிறது. ஒரே சமயத்தில் ஒரு கிலோ அரிசியில் ஒரு ரூபாய் அதிகம் என்பது பெரிய சுமைதான். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து, குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சகலத்திலும் விலையேற்றம் வந்திருக்கிறது. இரயில் கட்டண உயர்வு வந்துள்ளது. பெட்ரோலில் வந்திருக்கிறது. மசலில் வந்திருக்கிறது. அது மத்திய அரசால் வந்தது. நாங்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை எதிர்க்கிறோம். பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன; ஆனால் சொல்ல மாட்டார்கள், இந்த அரசுகளை எதிர்ப்பவர்கள்.

1990 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல் நேரம் அவையின் அனுமதியோடு ஒன்றிரண்டு மணித்துளிகள் மட்டும் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

13.00 மணி

திரு. கே. ரமணி : கிராமத்திலே பத்தாயிரம் ரூபாய் கடன் பட்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அத்தனையையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று அந்த மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது. அதை நமது காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களோ, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்களோ இங்கே சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். 50 பர்செண்ட் வருமானம் கிராமத்திலேயே நாங்கள் முதலீடு செய்வோம் அல்லது செலவழிப்போம் என்று இன்றைக்கு அந்த மத்திய அரசு ஒரு கொள்கையைச் சொல்கிறது. அதைச் சொல்கிறார்கள்? சொல்லவில்லை. இப்படி, இந்த நல்லது முழுவதையும் விழுங்கி விட்டு, கெட்டதை மட்டும் எடுத்துச் சொன்னால் அது எப்படிச் சரியாகும்? அதனால்தான் அது ஒரு டிஸ்டார்ட்ட் உருவத்திலே இங்கே வைக்கப்படுகிறது.

நாம் என்ன சொல்கிறோம் என்றால், அந்த மாதிரி இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சங்களை நாட்டிலே வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்கு இடையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு தன்மை வந்தால் இதையொரு கேடயமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். அரிசி விலை ஏறி விட்டது, அரிசி விலை ஏறி விட்டது, அரிசி விலை ஏறி விட்டது என்று சொல்லுவார்கள். நான், அந்தப் பேச்சுக்காக மட்டும் சொல்லவில்லை, இது ஒரு உண்மையும்கூட. அதனால் தான் சொல்கிறேன். அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிலைமைக்கு மாற்றம் காண்பதோடு சேர்த்து, ஒட்டு மொத்தமாக பிரஜா உரிமைகளைப் பாது காப்பதற்குண்டான ஒரு தீவிர முயற்சியை நமது அரசாங்கம்—குறிப்பாக நமது முதலமைச்சரவர்கள் எடுக்கத் தலையிட வேண்டும்.

போலீஸ் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பல அம்சங்கள் இங்கே வந்திருக்கின்றன. அது அவ்வளவையும் சொல்ல எனக்கு நேரமில்லை. இப்பொழுது நடந்த போராட்டம் இருக்கிறதே, இரயில் நிலையத்திற்குப் பெயர் வைக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் போராட்டம், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது அவசிய மற்ற போராட்டம் என்று சொல்லி நாங்கள் பத்திரிகைகளிலே எங்களுடைய அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். காமராஜருக்கு நாம் எவ்வளவு பெரிய இடங்களில் பெயர் சூட்டியுள்ளோம். பல்வேறு இடங்களிலே அவருடைய பெயர் மேலும் மேலும் சூட்டப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது. இப்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

பொழுதும் சூட்டியிருக்கிறது, அங்கேயிருக்கின்ற விமான தளத் திற்குச் சூட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இது தேவையற்ற போராட்டம் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்.

அப்படிப் போராடினாலும், கைது செய்யப்பட்டவர்களை உடனுக்குடன் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. ஒரு ஜனநாயகக் கோரிக்கையை முன் வைத்துப் போராடுகிறார்கள். உள்ளத்திலே எண்ணங்கள் பல இருக்கலாம். அந்தப் போராட்ட திசை வழி இருக்கிறதே அது கூட வேறுபட்டு இருக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயக உரிமையை அதற்காக மறுத்து மற்றவர்களைப் பாதிக்கின்ற நிலைக்குப் போய்விடக் கூடாது.

ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், அவருக்கு என்ன ஏற்பட்டது? அவர் பாராளுமன்றத்திற்குள்ளே போய், தன்னுடைய சட்டையைக் கழற்றி, அங்கே விட்னெஸ் ஆக, சாட்சியாகச் சொல்கிறார். என்னை அடித்திருக்கிறார்கள், நாசப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று. இதையும் நம்முடைய முதலமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். என்ன நடந்தது? அது உண்மையா? நடந்திருக்கிறதா? நம் சட்டத்திற்கு முன்னால் எல்லா பிரஜைகளும் சமம். ஆனால், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கதி என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அது நாடாளுமன்றத்திலே உரிமைக் குழுவுக்குச் சென்றிருக்கிற காரணத்தால் அதைப் பற்றிய விவரங்களை நான் இங்கே சொல்ல இயலாதவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. ரமணி: எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த அடக்குமுறை பற்றியெல்லாம் சொல்லக்கூடியவர்கள்—நான் ஒன்று கேட்கிறேன். நான் சொன்னால் நீங்கள் பயப்படாமல் இருக்க வேண்டும். மாதவமேனன், காங்கிரஸ் மந்திரியாக இருக்கும்பொழுது, இதே தமிழ்நாட்டிலே, ஆரம்ப காலத்தில், 1937-க்குப் பிறகு அரசாட்சி வந்தபோது, 1939-லேயிருந்து 1942 ஆம் ஆண்டு வரையில் தலைமறைவாக இருந்த எங்களைப் பிடித்து ஜெயிலுக்குள்ளே போட்டு, இழைக்கப்பட்ட கொடுமை ஜெயிலிலே படுப்பதற்காக ஒரு திண்ணை இருக்கும். அந்தக் கொட்டைகளுக்குள்ளே, அந்த செல்லுக்குள்ளே அந்தத் திண்ணை மீது உடம்பிலே இருக்கிற சட்டையைக் கழற்றி வைத்து, குப்புறப் படுக்க வைத்து ஜெர்மன் மார்க் போடுகிறேன் என்று மூன்று நாட்களுக்கு முன்னே கசை அடி கொடுப்பதற்குள்ள பிரம்புத் தடியை தண்ணீரில் ஊறவைத்து (Cane-testing) நடத்துவார்கள் பெரிய பிரம்பு 4, 5 அடி நீளம் இருக்கின்ற பிரம்பு. தண்ணீரிலே போட்டு அதை வளையுமபடி பண்ணி அதை டெஸ்ட் படுத்துவார்கள். பிறகு, சூப்பரின்டெண்டு எடுத்து

1990 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ரமணி]

உடைத்துப் பார்ப்பார். அது அப்படியே வளைந்து கீழே முட்ட வேண்டும். அதுதான் டெஸ்ட். நான் பார்த்திருக்கிறேன் ஒரு வருஷம் சிறைச்சாலையிலே நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். என்னை அந்தத் திண்ணையிலே படுக்க வைத்து, உனக்கு ஜெர்மன் மார்க் போடுகிறேன் என்று அடித்த அடி, அங்கே அதற்கு என்ன சின்னத்தை உண்டாக்கப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேட்கவே துன்பமாக இருக்கிறதே !

திரு. கே. ரமணி : அதைப்பற்றிக் கட்டுரை எழுதச் சொன்னால், எழுத முடியாது என்று சொன்னேன், அதற்குக் காரணம், இந்தக் கட்டுரையைக் கண்டு ஆட்கள் பயந்து கட்சிக்கு வராமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது? எங்கள் காலஞ்சென்ற வி.பி.சி. அவர்களுடைய நினைவு மலராக வெளியிட்ட புத்தகத்திலே ரொம்ப நிர்ப்பந்தத்தினாலே ஒரு கட்டுரையை நான் எழுதி இருக்கிறேன். அந்த ஜெயிலிலே எங்களுக்குக் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கிடைத்திருக்கும் படியான அற்புதமான சன்மானத்தை, 9 விஷயங்களை நான் அதிலே எழுதியிருக்கிறேன். படித்துப் பாருங்கள். அதனால் இப்பொழுது இந்த அடக்குமுறை தேவையா என்றால் இல்லை.

சமூகக் காடுகள் வளர்க்கக்கூடிய அவர்கள் அநேகமாக இளைஞர்கள். என்னிடத்திலே பலபேர் வந்து பேசினார்கள், படித்தவர்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. அவர்கள் ஒரு போராட்டத்திலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். குத்துமதிப்பாக குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டு வேலை வாங்குவது. தயவு செய்து அவர்களைக் கைது செய்து ஜெயிலுக்குள்ளே அடைக்கவேண்டாம். அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள்.

13-05 மணி

எல்லாவற்றிற்கும் மேல், ஊர்வலம் நடத்துவது, ஆர்பாட்டம் செய்வது, தர்ணா நடத்துவது, உண்ணாவிரதம் நடத்துவது இவையெல்லாம் சட்ட விரோதம் என்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லவில்லை என்றீர்கள். சொல்லவும் மாட்டார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், போலீஸ் என்ன செய்கிறது? கோவை, மதுரை, சென்னை ஆகியவை மாநகராட்சிகள் என்று சொல்வதன் மூலம் என்ன செய்கிறார்கள்? தடை, 'ஜெனரல் பேன்'; பொதுவான தடையுத்தரவைப்போடுகிறார்கள் இங்கே நடத்தக் கூடாது 'பர்டிகுலர்லி' குறிப்பிட்ட இடங்களில் செய்ய வேண்டுமென்று பேசி லைசென்ஸ் தருகிறார்கள். அதுதவறு. அதை தலைகீழாகத் திருப்பிங்கள். பொதுவாக இந்த சுதந்திரம், பேச்சு

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 மார்ச் 24]

சுதந்திரம், சமாதான முறையில் போராடும் சுதந்திரம் பரிபூர்ணமாக அத்தனை பேருக்கும் இருக்கிறது. அதற்கு லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டியதில்லை. குறிப்பிட்ட இடங்களில் போக்குவரத்திற்கோ மற்றவைகளுக்கோ தகராறு ஏற்படுமானால், அரசியல் கட்சிகளிடம், மற்ற அதிகாரம் படைத்தவர்களிடம் இருந்து பேசி, நீங்கள் இந்த இடத்தில், எந்த நேரத்தில் தவிர்க்க வேண்டுமோ, அதற்கு முடிவிற்கு வாருங்கள். இந்த முறையை கையாள வேண்டும் என்பது எங்ஙனமென கட்சியின் கருத்து. இந்தக் கருத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பேச்சு சுதந்திரம், எழுத்து சுதந்திரம் கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம் ஊர்வலம் நடத்தும் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். ரவுடித்தனம் செய்யும் சுதந்திரம் அல்ல. ரவுடித்தனத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும். அதை அனுமதிக்க முடியாது. அது இந்த லைசென்சிற்ருள் வருவதில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு ஊனம் வராமல், இப்போது வரக்கூடிய அரசியல் பொருளாதார மாற்றத்தோடு, அரசியல் மூச்சு 42 ஆண்டுக்காலமாக ஒரு சர்வாதிகார மூச்சு வாங்கி வந்தோமே, அதிலேயிருந்து மாறுபட்ட ஒரு சுதந்திர மூச்சாக இது இருக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம், தேசிய முன்னணியின் அங்கம், நாங்கள் ஆதரிக்கிற ஒரு அரசாங்கம் என்ற முறையில் நாட்டில் ஏற்பட்டு வாக்கூடிய மொத்த மாற்றத்தை இங்கே இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்றால், இந்த மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. குமாரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, காலதாமதமாகிவிட்டதால் அதிக நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது அவர்கள் நான் இடையிலே சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை அப்போது சொல்ல அனுமதிக்காததால், பின்னால் அனுமதிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அமர்ந்து இருந்தேன். இப்போது அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி இங்கே இல்லை. இல்லாத அவர்களைப் பற்றி ஒரு செய்தி சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், அடுத்து சட்டமன்றம் கூடுகிறபோது என்னுடைய பேச்சிலே அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு இடைப்பட்ட நாட்கள் 3 நாட்கள் இருக்கிறதால் எங்கள் கடமையையும், நியாயத்தையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி அவர்கள் இலங்கையில் இந்திய இராணுவம் எப்போதும் இருந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, ஒப்பந்தத்திற்கு

1990 மார்ச் 24] [திரு. குமரி அனந்தன்]

விரோதமான சொல்லா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒப்பந்தத்திலே devolution of power தமிழ் மக்களுடைய பத்திரம், பாதுகாப்பு, இவைகளோடு இணைந்தது தான் இராணுவம் வெளியேறுவது. ஆகவே, அவர்களுக்குப் பத்திரமும், பாதுகாப்பும் கொடுத்ததற்குப் பிறகு இராணுவம் வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்கிற காரணத்தால் தமிழர்களுக்குப் பத்திரமும், பாதுகாப்பும், அவர்கள் உயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்திலே, அந்தப் பாதுகாப்பிற்காக இவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டேதே தவிர, அங்கேயேயிருந்து விட வேண்டும் இந்திய ராணுவம் என்பது அதனுடைய நோக்கமல்ல.

பங்களா தேஷ் என்கிற ஒரு நாடு உருவாவதற்கு முக்திவாகினி யோடு துணை நின்று அந்த இராணுவம், அந்த நாடு உருவான உடனேயே நொடிப்பொழுதும் தாமதம் இல்லாமல், அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றது, இந்த நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே வரலாற்றுச் செய்தியாகும். எனவே தான், தமிழ் மக்களுடைய பத்திரம் கருதி சொல்லப்பட்டது அந்தச் சொல் என்பதையும் சொல்லி, அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைப் பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கேயிருந்து சென்ற இராணுவம் தன்னுடைய இராணுவ வீரர்கள் பலரை தியாகம் செய்து நல்ல பணி ஆற்றியது என்று சொன்னதற்கு என்னுடைய பாராட்டு. மற்றவர்களைப் போல இல்லாமல், இராணுவத்தை குறை சொல்லிக் கொண்டு இருக்காமல், நமது இராணுவம் அத்தகைய நல்ல பணி ஆற்றியது என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னதற்கு நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக சொல்ல விரும்புவது, இங்கே அ.இ. அ.தி.மு.க. மற்றும் காங்கிரஸ் தோழர்கள் மதுவிலக்கைப்பற்றி கொண்டிருக்கிற அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றே ஒன்று மட்டும் நான் சொன்னால் போதும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கொண்டு வராத ஒன்றை, அவர்களுடைய கொள்கைகளில் உறுதிமிக்க கொள்கையாக இருந்த ஒன்றை இப்போது நாம் விட்டுவிட்டு, இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரலாமா என்று கேட்பது மட்டும் போதாதா? மற்றவைகளை எல்லாம் விடுங்கள். மதியை வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் காமராஜரிலிருந்து, பேரறிஞர் அண்ணாவிலிருந்து, இராஜகோபாலாச்சாரியாரிலிருந்து அத்தனை பேருக்கும் மதியை வளர்க்கிற எண்ணம் இருந்ததே தவிர மதுவை வளர்க்கிற எண்ணம் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? எனவே தான், இந்த அரசுக்கு, அதுவும் அண்ணா வழியில் செல்கிற அரசு, அவருடைய அருமைத்தம்பி ஆனுகிற அரசு, கையிலே கூட அவர் போட்டிருக்கிற கணையாழியை கணப்பொழுதும் கழற்றாத கலைஞர் அவர்களுடைய அரசாக இருக்கிற காரணத்தால்,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 24]

இங்கே பொன்னம்மாள் போன்றவர்கள் கண்ணீர் வடிய அதனை எடுத்துச் சொன்னார்களே தவிர, எங்களுக்கு வேறு ஒன்றுமில்லை.

இதுவரையில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி எந்த மாநிலத்திலாவது வைத்ததா என்றால் தமிழ் மாநிலத்தில் முழுவதுமாக வைத்திருந்ததே. அடுத்து இன்னொன்றுக்கும் பாராட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைதானவர்களை உடனே விடுதலை செய்திருக்கலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற அரசியல் ரீதியிலே அவர்கள் ஒரு பார்வை பார்க்கலாம், நாங்கள் ஒரு பார்வை பார்க்கலாம். கைதானவர்களை, உறவு கட்சியாக இருந்தபோதிலும் அனுபவம் மிக்க அவர் சொல்கிறபோது சொன்னார்கள். அவர்களை உடனே விடுதலை செய்திருக்க வேண்டாமா என்று சொன்னார்கள். பிறகு முதலமைச்சர் அவர்களை விடுதலை செய்தார்கள். அதோடு தொடர்புடைய ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

13-10 மணி.

பிப்ரவரி மாதம் 12 ஆம் தேதி காந்திய வழியிலே உண்ணா நோன்பு இருக்கப் போனவர்களைத் தடுத்து, அதைமீறி உண்ணா நோன்பு இருக்கப் போனவர்கள் மீது வழக்கு தொடர்ந்து இன்னும் அந்த வழக்கு நீதிமன்றங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; தோழர்களும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களை உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே, உண்ணாநோன்பு இருந்ததற்காக, அல்லது இருக்கப் போனதற்காக வழக்கு தொடரப்பட்டவர்களையும், ஒருவேளை விடுதலை செய்வதிலே அல்லது அந்த வழக்குகளை எல்லாம் திரும்பப்பெறுவதிலே இந்த முதல்வரும் நமக்கு முன்னைப் போலவே இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே நமது மரியாதைக்குரிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தோழர்கள் சொன்னதற்கு நான் அனுசரணையாக வார்த்தைச் சொல்லி நான் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள், இடையிலே மூன்று நாள் இருக்கிற காரணத்தால், திரு. ரமணியினுடைய பேச்சையும் மீறி தன்னுடைய பேச்சு பத்திரிகையிலே வரவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு ஒரு சிறிய உரையை இங்கே ஆற்றி முடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், வழக்குகளைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதாலே, எங்களுடைய நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் 'அறப்

1990 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போர்' என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார்கள். அந்தப் பத்திரிகையில்—அவர் ஊரில் இல்லாத நேரம், வெளியூர் போயிருந்த நேரத்தில்—துணை ஆசிரியர் ஒரு கேலிச் சித்திரம் வெளியிட்டார். பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் படத்தின் மீது இந்தி ஆதிக்கக்காரர்கள் அவர்கள் முதுகில் குத்துவதைப்போன்ற ஒரு கேலிச் சித்திரம். அவ்வளவுதான். அந்தக் கேலிச் சித்திரத்தை வரைந்தவர், அந்தக் கட்டாரியின் மீது 'இந்தி ஆதிக்கம்' என்று எழுத மறந்துவிட்டார் இதுதான் கேலிச்சித்திரம். ஆனால் அரங்கண்ணல் மீது 307, 302 செக்ஷன்படி வழக்கு போடப் பட்டது. அப்போது அண்ணா அவர்கள் அன்றைய முதலமைச்சரைச் சந்திக்குமாறு என்னையும், அரங்கண்ணலையும் அனுப்பினார்கள். முதலமைச்சரைச் சந்தித்து, இது கேலிச் சித்திரம்தான், நேருவைக் கொல்லுகின்ற முயற்சிக்காக போடப் பட்டது அல்ல, இந்தி ஆதிக்க வெறியர்கள் நேருவினுடைய முதுகிலே குத்துகிறார்கள் என்பதற்காகப் போடப்பட்ட கேலிச் சித்திரம்தான் என்று நான் அன்றைய முதலமைச்சரிடத்திலே விளக்கிச் சொன்னேன். அரங்கண்ணலும் விளக்கிச் சொன்னார்கள். போடும்போது புத்தி எங்கே போயிற்று என்று அந்த முதலமைச்சர் எங்களுக்கு பதில் அளித்தார். இறுதிவரையில் வழக்கு நடைபெற்றது. இந்த அவையிலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய காலத்திலே சட்டத்துறை அமைச்சராக இருந்த நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள்தான் அண்ணா அவர்களுடைய ஆணைப்படி அந்த வழக்கை நடத்தினார். பிறகு வழக்கில் அரங்கண்ணல் வென்றார். இது வரலாறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 28—3—1990 புதன் கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 13-12 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

34. தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆண்டுக் கணக்குகள் (1974 ஆம் ஆண்டு நீர்ச்) (மாசுத் தடுப்பு கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 6/1974) 39 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள் அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்

26. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும் விடைகளும் (எண்கள் 1 முதல் 50 வரை) (ஒன்றாவது பட்டியல்).

27. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும் விடைகளும் (எண்கள் 1 முதல் 50 வரை). (இரண்டாவது பட்டியல்).

